ÍNDICE

- Limiar 3
- ¡Xa teñen 3 nos! 4
- A escola 5
- Proxectos para este curso 6
- Tivemos un furacán 8
- A cultura castrexa 10
- Ambientando a biblioteca 12
- A mar de vida 14
- América, América… 16
- Xogos populares 22
- Unha lenda irlandesa 24
- Xa está aquí, xa chegou o Samaín 24
- «Xente, mar e vento» 28
- Visita ao castro de Neixón 29
- Lendas de Ribeira 30
- Saída ao porto e praza 34
- Arte do Renacemento 36
- No magosto... 38
- Traballamos o cómic 40
- A Couso fomos investigar 42
- Rosalía 43
- 25 de novembro: unha data a recordar 44
- Velázquez 46
- Visitounos Anxo Fariña 48
- No Nadal... 50
- A pintura de Castelao 52
- Cantigas sobre o mar 54
- «Coida da Terra» 56
- Para ser bos consumidores 57
- Os incendios forestais 58
- «A Tixosa de Palmeira tivo toxos» 59
- O sapo encantado 60
- A nena invisible 61
- Xogamos cooperando 62
- O concerto da paz 63
- Unha mariscadora no colexio 64
- No antroido 66
- O acuario 68
- Visita á fábrica de conservas Lou 69
- Internet/Intranet 70
- Peixes e máis peixes 72
- Traballos de antes, traballos de sempre 76
- Fomos a Santiago 78
- Día da árbore 80
- Encontro con Agustín Agra 81
- Contacontos 82
- Obradoiro de Habilidades Sociais 82
- Obradoiro de Trazabilidade 83
- Visita do colexio de Avión 84
- Miro Magariños 85
- A familia que le unida... 86
- Lendas de volcáns 87
- Canto hai que ver no Grove! 88
- Certame literario 90
- Un planetario no colexio 96
- Acadamos o premio Voz Natura 96
- Unas zapatillas de marca... 97
- Prevención de incendios 97
- Concerto didáctico 98
- Restaurant «A mar de vida» 99
- Letras galegas 2007: María Mariño 100
- Concurso de debuxo e lema 101
- Visita a Lira 102
- Historias da emigración 103
- Viaxe a Avión 104
- A Educación Física neste curso 105
- E máis contacontos 106
- Unha viaxe interesante 107
- Festa Voz Natura 108
- O xogo dos envases 108
- Colaborando avanzamos 109
- «No colexio, unha vida» 110
- Profesorado 06-07 111

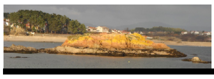

LIMIAR

Xa estou aquí de novo
para que podades ver
o traballo de todo un curso
neste tempo de lecer.

Son revista moi leda,
e dou información cumprida:
como traballamos no cole
de maneira divertida.

Leme con atención
e trátame con coidado.
Non te esquezas rapaz/za
que aquí está o teu traballo.

O cole queda baleiro.
Os nenos e nenas se van.
As mesas e as cadeiras
póñense a sospirar.

O noso mouro Agapito
moi tranquiliño está
ollando os nosos traballos,
repousando no sofá.

Máis moderno, o rato Paco,
vaime ler en Internet.
Dalle unha vez ao «enter»
e xa estou na páxina Web.

Chegou o tempo de festas,
de praia, sol e lecer;
de estar cos amigos/as
e tamén tempo de ler.

Os de sexto se despiden.
Vanse ó «insti» a estudar.
E anque digan que non,
deste cole hanse lembrar.

Hai que ver aos de tres,
que asustadiños chegaron.
Agora están moi contentos,
no patio xa son os amos.

Pásao ben colega,
disfruta, vai de «boureo»,
que en setembro nos veremos
para traballar arreo.

A TIXOSA

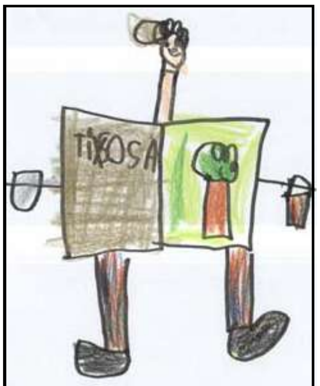

CARLOS - 5 anos

MATEO - 5 anos

Agapito na Biblioteca

YANIRA - 5 anos

SARA - 5 anos

¡XA TEÑEN 3 ANOS!

ARIADNA - 6º A

A ESCOLA

DELIA - 5 anos

PAULA - 5 anos

SARA - 5 anos

MATEO - 5 anos

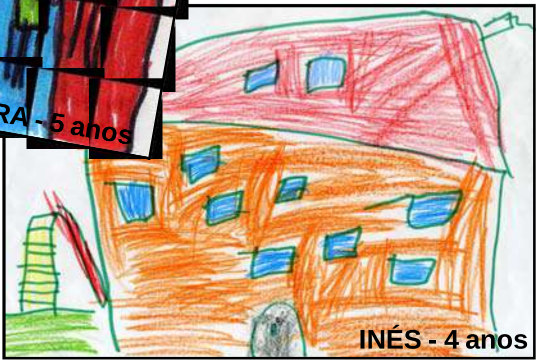
INÉS - 4 anos

PROXECTOS PARA ESTE CURSO

Biblioteca CEIP de Palmeira

O Centro participa neste curso no Plan de Mellora das Bibliotecas Escolares cunha Campaña de Lectura titulada:

LER ÁS GARGALLADAS: LETRAS DE RISA

Acercarémonos á literatura de humor. O humor pode atoparse como ingrediente en moitos relatos fantásticos, realistas ou de misterio. O elemento humorístico ten un gran valor pedagóxico, pois ensina a relativizar e a poñer en dúbida as apariencias. Deste xeito, o lector desenvolve o sentido crítico e aprende a distanciarse dunha realidade ás veces pouco grata. Por outra parte, os relatos humorísticos posibilitan unha aprendizaxe formal, xa que ofrecen unha experimentación coa linguaxe, as estructuras literarias, o comportamento dos personaxes…, que permite ao lector coñecer unha gran variedade de recursos literarios. Dende o humor, os lectores menos afianzados poder acercarse a unha oferta literaria atractiva que presenta o mundo baixo aspectos divertidos, contradictorios e insólitos.

Rato Paco CEIP de Palmeira — EQUIPO DE NOVAS TECNOLOXÍAS

O Centro, dentro da súa oferta educativa, mantén unha clara liña de integración das tecnoloxías da información e a comunicación nos seus diversos proxectos e no traballo diario nas aulas. Entendemos o emprego das novas tecnoloxías como un recurso máis, entre todos os que dispón o Centro, intentando que os nosos alumnos e alumnas se formen de acordo coas novas necesidades que a sociedade demanda.

As principais tarefas de ENTe son:

- Promover o emprego das novas tecnoloxías da información e a comunicación entre toda a Comunidade Educativa, dando para elo o apoio técnico, metodolóxico e pedagóxico preciso.

- Mantemento da Intranet Educativa do Centro.

- Composición e maquetación desta revista "Tixosa".

- Apoio aos proxectos dos outros Equipos de Traballo do Centro.

- Mantemento da web do Centro http://centros.edu.xunta.es/ceipdepalmeira/

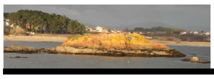

Normalización Lingüística CEIP de Palmeira

O Equipo de Normalización Lingüística do C.E.I.P. de Palmeira leva xa moitos anos traballando en prol da língua e cultura galega. Ó longo deste tempo recuperamos e afondamos no estudio das festas cíclicas: Samaín, Magosto, Nadal, Antroido…; recopilamos e demos a coñecer: adiviñas, poemas, refráns, ditos populares, lendas, toponimia e léxico propio da zona.

A nosa historia CEIP de Palmeira

No presente curso continuamos nesta liña de traballo para potenciar o galego como lingua de uso en toda a Comunidade Escolar.

Medio Ambiente CEIP de Palmeira

Traballaremos dentro do Proxecto Voz Natura, convocado pola Fundación Fernández-Latorre e dentro do Plan Valora convocado pola Xunta de Galicia. O nos proxecto chámase

A MAR DE VIDA

Con este proxecto pretendemos achegar aos nenos/as ao mundo do mar dende o punto de vista da súa riqueza, así como o coidado que debemos ter para mantelo vivo, limpo, evitando a súa contaminación.

O proxecto contempla o estudo dos peixes, artes de pesca de baixura, aparellos, marisqueo, contaminación do mar, as bateas, oficios do mar: mariñeiros, redeiras… Literatura relaconada co mar: coplas, refráns, cantigas…

PlanValora

Seguiremos traballando en:
- Recollida de papel, plástico e pilas para reciclar.
- Aproveitamento dos recursos e consumo responsable.
- Limpeza do patio.
- Coidado do horto escolar.
- Seguimento do estado das praias do Baluarte e da Corna, nas que traballamos en cursos anteriores.

Voz Natura

TIVEMOS UN FURACAN

O día 21 de setembro chegou a Galiza unha tormenta tropical chamada «Gordon» que provocou chuvias e fortes ventos e obrigou á Consellería de Educación a suspender as clases. Así o viron os nenos e nenas de 2º.

O outro día houbo un temporal, eu non fun ao colexio, foi moi forte ese temporal, no colexio casi tira un arbore, ca chuvia inundousenos o baño dabaixa, e tivemos que ir de arriba para abaixo.

MARTÍN - 2º

O día da tormenta cando me levantéi había moito vento e caera o chopo e me quedei sen luz e se me estropeou a televisión. Julia

JULIA - 2º

Había moito vento e caeron moitos pinos e as tellas chocaban contra as ventas e chovia moito.

LETICIA - 2º

O furacan Gordon o seu paso por Galicia veu con ventos moi fortes derrubou árbores, tirou as tellas dos e deixou sen luz a moitos pobos.
GUILLERMO

GUILLERMO - 2º

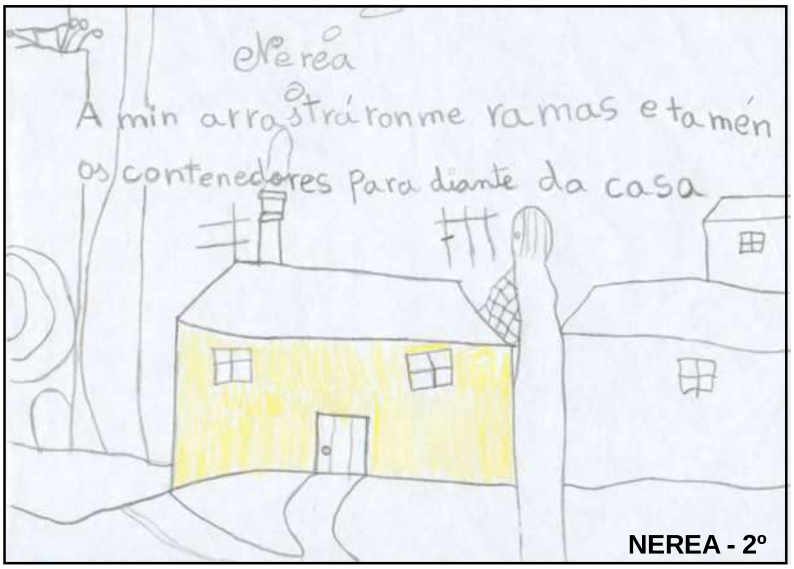

NEREA - 2º

Estaba durmindo e miña irmán despertoume dicindo que caeron as tuberias do piso de Marcos, Andrea, Paula e de mais, cerca dos bancos do parque de frente do piso de Marcos e o meu.
Cris

CRISTINA - 2º

A tormenta non me gustou porque caeron árbores e caeron tellas e había moito vento.

IRENE - 2º

Caeron moitos raios e choveu moito chamin a Antonio por telefono e veu a nosa casa e xogamos ao escondite, aos animales e dispois aos castelos. A min asustoume un raio e deume un susto terrible!
Pasinna moi ben

ANGEL - 2º

IVÁN - 2º

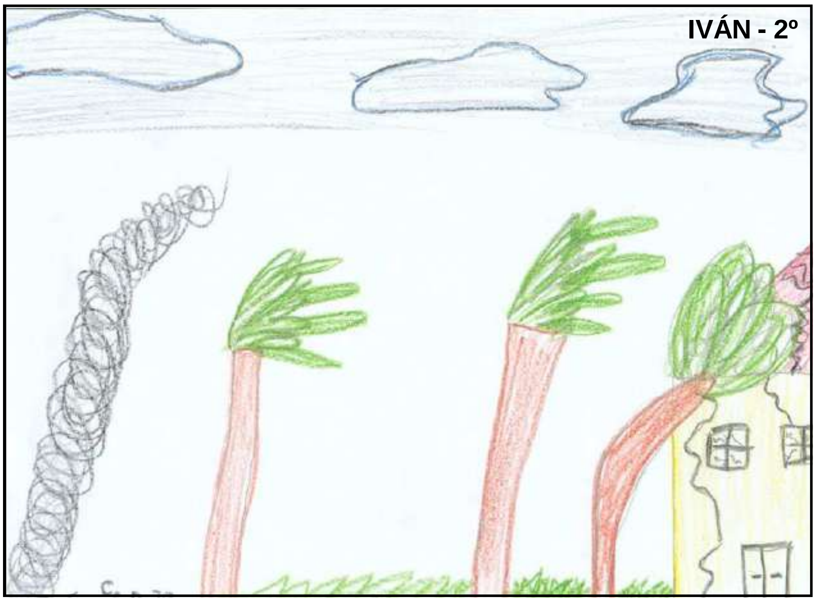

O que peor o pasei na tormenta foi que tuven moito frío e me asustei moito.
Andrea R

ANDREA R. - 2º

IVÁN - 2º

A tormenta foi moi longa e tirou alguns árbores e pola tarde choveu a cántaros e foise a electricidade

ANDREA F. - 2º

A CULTURA CASTREXA

GONZALO e SARA - 5º B

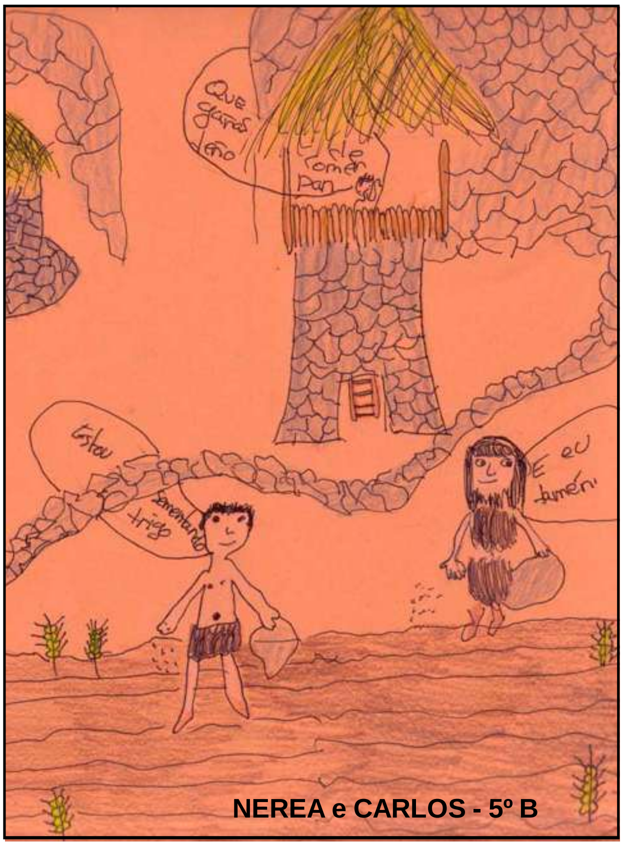

NEREA e CARLOS - 5º B

O alumnado de 5º estudiou a vida dos nosos antergos e plasmaron os seus coñecementos en debuxos.

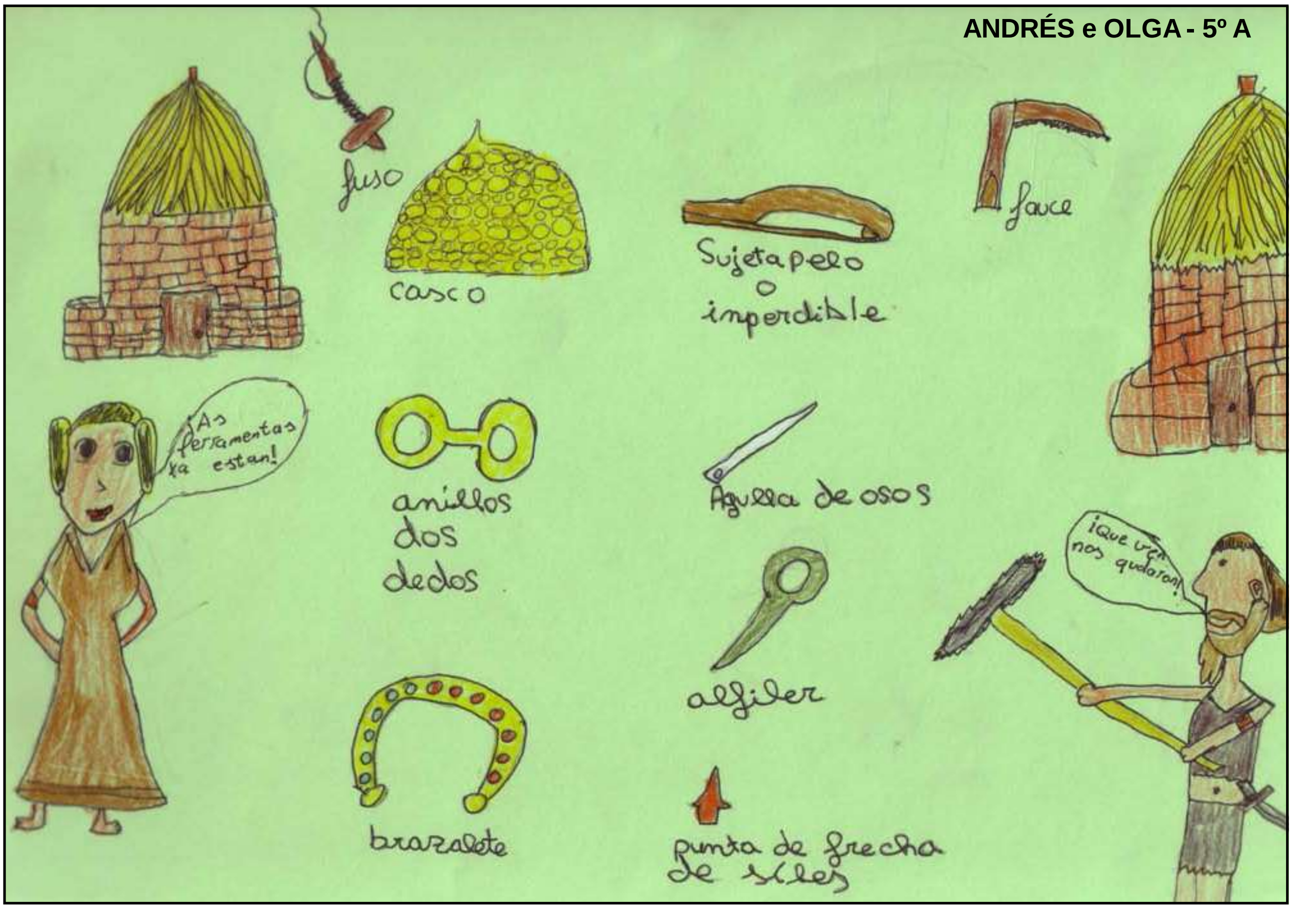

ANDRÉS e OLGA - 5º A

.

ANDREA e CARLOS - 5º A

LARA e SANTI - 5º B

AMBIENTANDO A BIBLIOTECA

¡QUE BONITA QUEDOU!

LIBROS, LIBROS, LIBROS...

Fixemos unha exposición de cómics e libros de humor.

... E A LER!

Equipo de Medio Ambiente

A MAR DE VIDA

Para empezar co proxecto, foron aparecendo no corredor do colexio carteis motivadores que serviron de base para a reflexión e o traballo.

PABLO - 5 anos

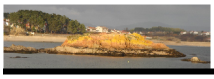

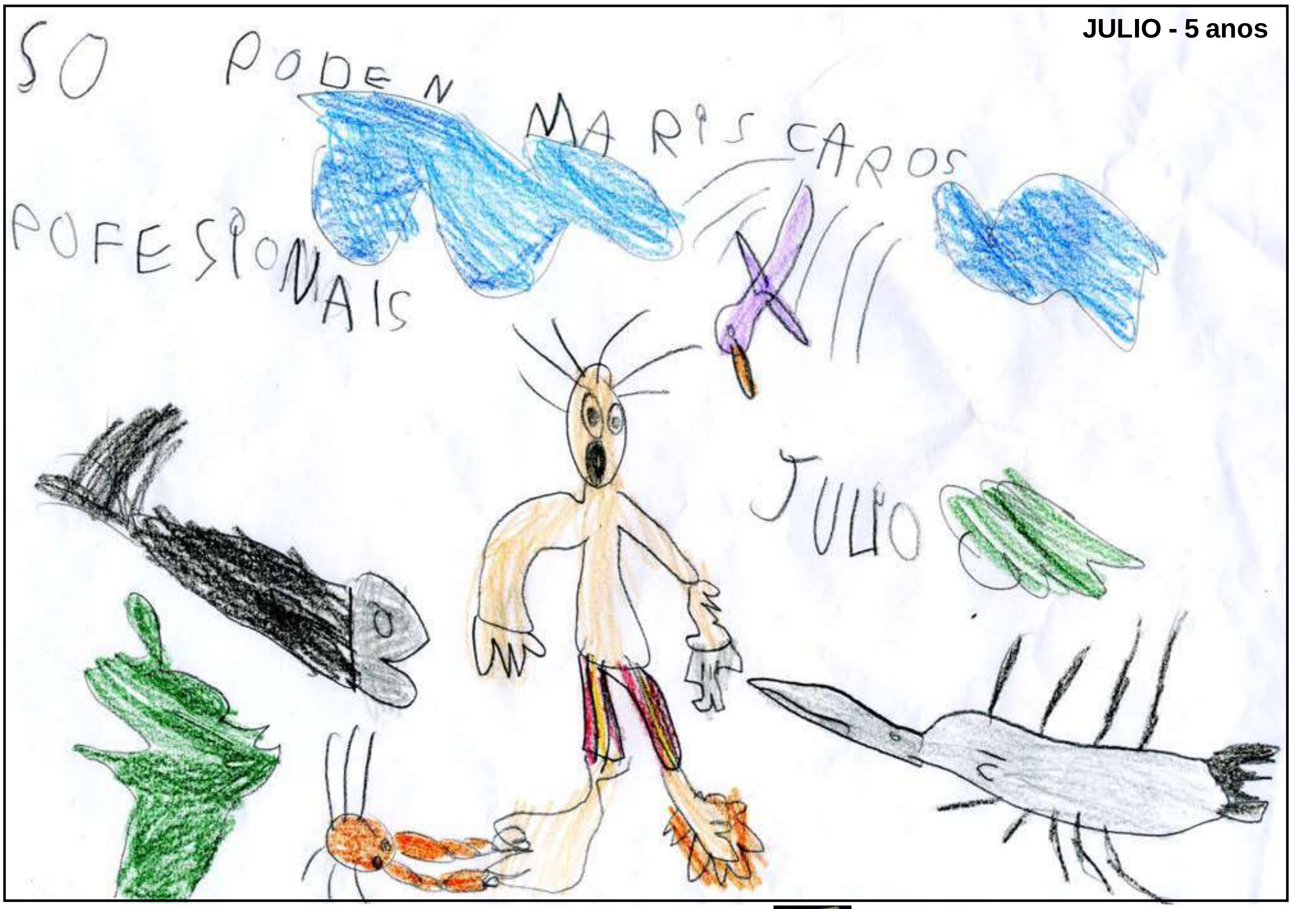

JULIO - 5 anos

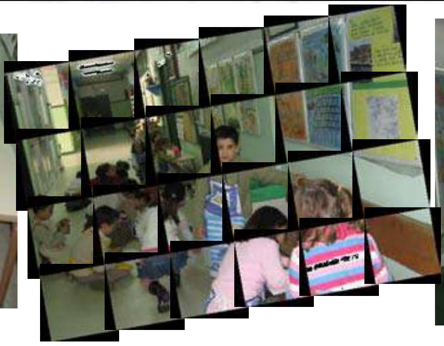

GEMA - 5 anos

AMERICA, AMERICA...

RUBÉN - 6º A

OS CONQUISTADORES

CRISTOVO COLÓN

Cristovo Colón foi un gran descubridor que partíu de Palos de la Frontera o 3 de Agosto do ano 1492, ao cargo de tres navíos: A Pinta, A Niña e A Santa María. Quería chegar á India por unha nova rota. Pero o 12 de outubro do ano 1492 descubríu un novo continente, América.

ANDRÉS - 6º A

FRANCISCO PIZARRO

O seu nome era Francisco. Naceu en Trujillo (España) e morreu en Lima (Perú).

Participou no descubrimento do Pacífico con Núñez de Balboa.

Nunha das súas viaxes, chegou a Perú e descubreu o Imperio Inca. Apoiándose na división que había no imperio, conquistouno.

Foi asasinado polos seguidores do seu colega Almagro.

ANA - 6º A

.

FRANCISCO DE ORELLANA

O seu nome é Francisco de Orellana, naceu en España no 1511, na localidade de Trujillo (provincia de Cáceres, Extremadura). Descubriu e conquistou o río Amazonas e atravesou a cordilleira dos Andes. O país que corresponde agora a eses lugares é Brasil. Realizou o seu obxectivo en barco e a cabalo.

MARINA - 6º A

HERNÁN CORTÉS

Conquistador (Naceu en Medellín no ano 1485 e morreu en Castilleja de la Cuesta no ano 1547). Estudiou en Salamanca. Fillo de Martín Cortés e Catalina Pizarro, unha familia fidalga.
Deixou os estudos para adicarse á carreira militar.
No ano 1511, participou na conquista de Cuba. En febreiro do 1519 parteu hacia México con 11 naves. Fundou a cidade de Veracruz. Loitou contra os aztecas e despois de moitas loitas, a mediados do 1521, consigueu vencer ós aztecas.
Estas terras conquistadas construíron a Nova España. O seu goberno foi encomendado a Hernán Cortés, pero polas disputas con Narvárez e Velázquez e a brutalidade coa poboación indíxena foi despedido da súa autoridade. Estivo en España (1528 e 1530) pero non recuperou o Goberno.
Concedéuselle o título de Marqués do Valle de Oaxaca.
Continuou as súas expedicións chegando ata a Baixa California.

PATRICIA - 6º A

NUÑEZ DE BALBOA

Home de gran importancia. Naceu en Galicia, descubreu un grande océano. Saíndo do Océano Atlántico, atravesou o istmo de Panamá e descubreu o Océano Pacífico no ano 1513. Así agora, temos un gran e importante Océano, gracias a Núñez de Balboa.

CLARA - 6º B

O QUE NOS TROUXERON DE AMÉRICA

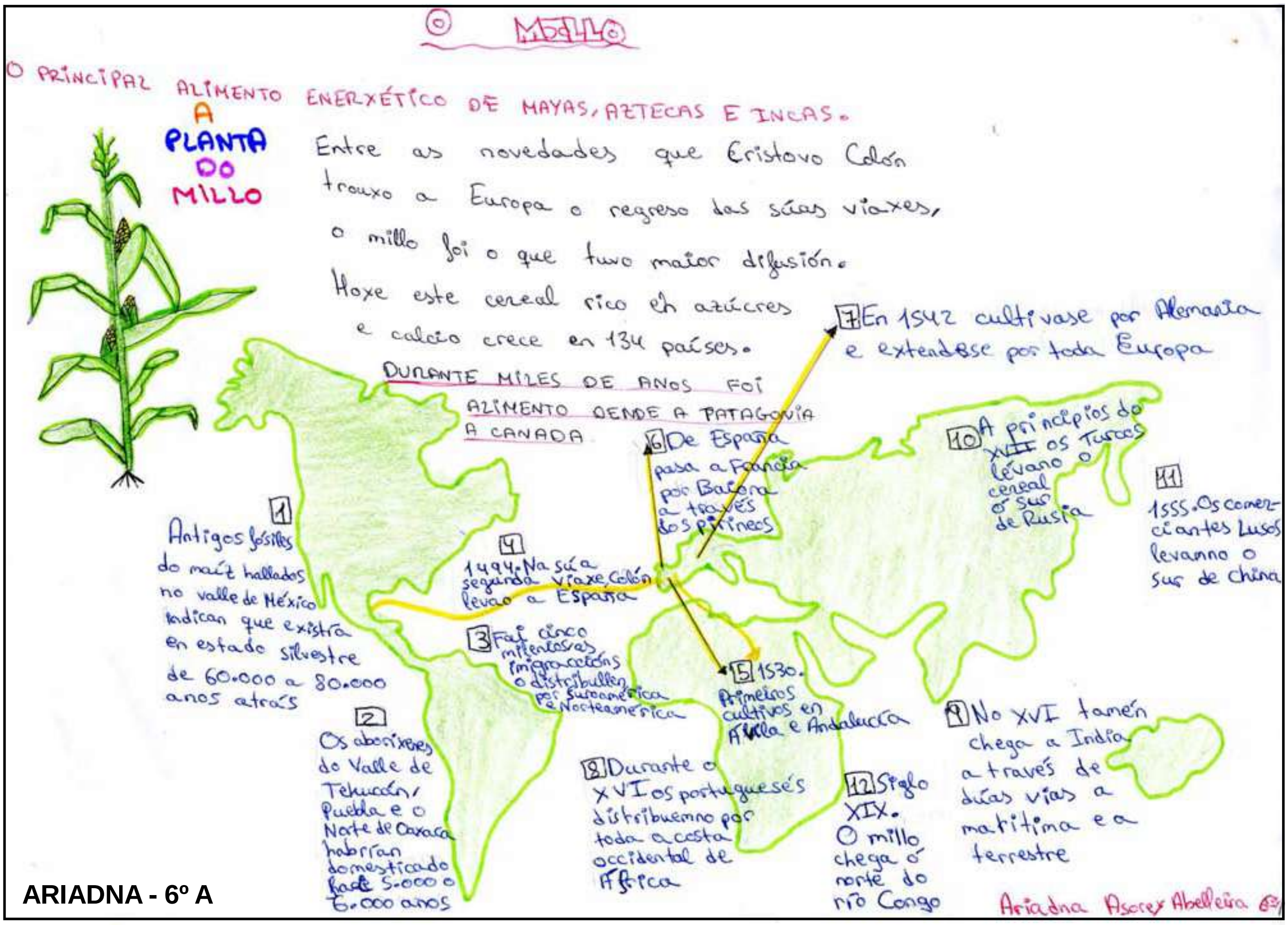

ARIADNA - 6º A

A Pataca

Planta herbácea co talo duns setenta cms. de altura, flores brancas e froitos amarelos e pequenos. Os tubérculos, os talos enroscados subterráneos, reciben o nome de patacas e son a única parte alimenticia da pranta.
Os principias países productores son: Rusia, Polonia, Alemania, Estados Unidos, Gran Bretaña, Checoslovaquia e España.

PABLO - 6º B

O Tomate

O tomate é o froito da tomateira.É brando, de cor vermella e relucente.Interiormente composto por varias celdillas cheas de sementes amarelas.
Cómese ao natural e en ensalada e tamén se consume en forma de xugo ou de pasta.
O tomate procede de América.

ANDRÉS - 6º A

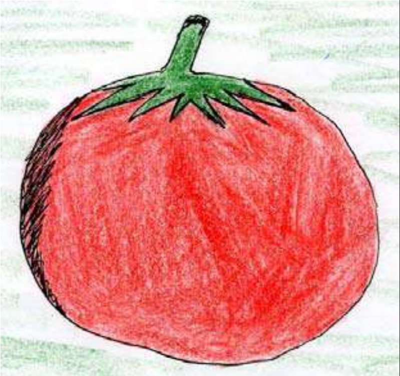

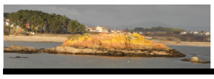

.

O cacao

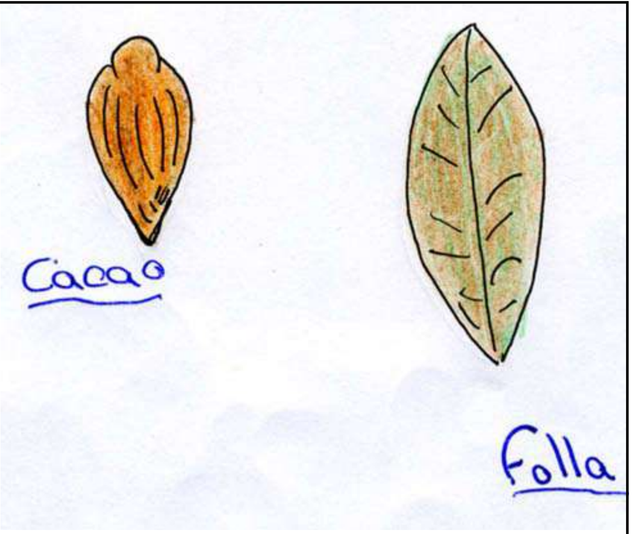

Árbore perennifolia de oito a dez metros de altura. O froito é unha cápsula alongada de dez a vintecinco centímetros de lonxitude e de cor amarillenta, rosa ou verde, que contén unhas cuarenta semillas do tamaño dunha améndoa. A temperatura mínima de cultivo é de doce graos e a media oscila entre vintecatro e vinteoito.
Necesita cháns profundos e ricos, cunha elevada humidade atmosférica, chuvia abundante e pouca insolación. É moi sensible ao vento. Este froito é de orixe americana. Úsase para elaborar chocolate e durante o dominio azteca foi usado como alimento e moeda.
Para produci-lo cacao hai que fermentar e desecar as semillas. Móese e mestúrase con auga, obténdose así a manteiga de cacao e a torta, que son os dous elementos principais para facer o chocolate.

ANA - 6º A

O MILLO, A PATACA, O TOMATE,
O CACAO E O AGUACATE.

O Aguacate

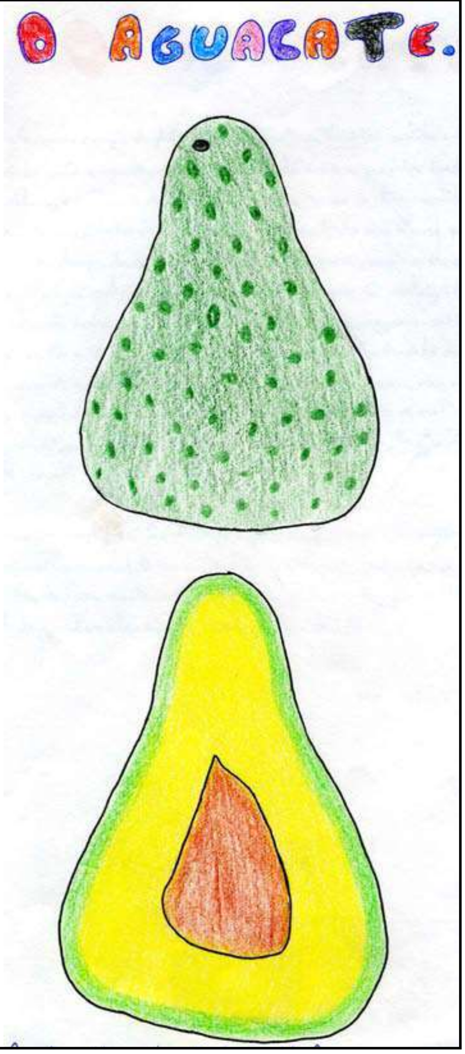

Aguacate, nome común dunha árbore orixinaria da América cálida e do froito desa árbore.
O aguacate,voz azteca, é unha árbore que mide dende cinco a quince metros de altura e cultívase dende Ecuador ata as zonas de clima mediterráneo.
Tamén coñécese á árbore co nome de palto e o seu froito denomínase palta. O froito é de cor verdosa e pel fina segundo a especie. Cando está maduro, a pulpa ten consistencia como de manteiga dura e o seu sabor recorda levemente ó da noz. É moi rico en grasas, cun contido en aceite do 10 ao 20%, e en proteínas.
Utilízase principalmente na alimentación, como complemento de todo tipo de comidas, e da súa rica materia graxa pode extraerse un aceite utilizado na industria cosmética e farmaceútica. A árbore cultívase moito en California, Florida, México, Guatemala, Antillas, Brasil e tamén España.
Clasificación científica:
A árbore da aguacate pertence á familia das Lauráceas (Lauraceae). O nome científico é Persea Americana, variedade drymitifolia de raza mexicana; variedade americana de raza antillana e variedade guatemalensis de raza guatemalteca.

ANDREA - 6º A

A VIDA DOS AZTECAS

IRIA e TATIANA - 6º A

A RELIXIÓN E OS DEUSES AZTECAS

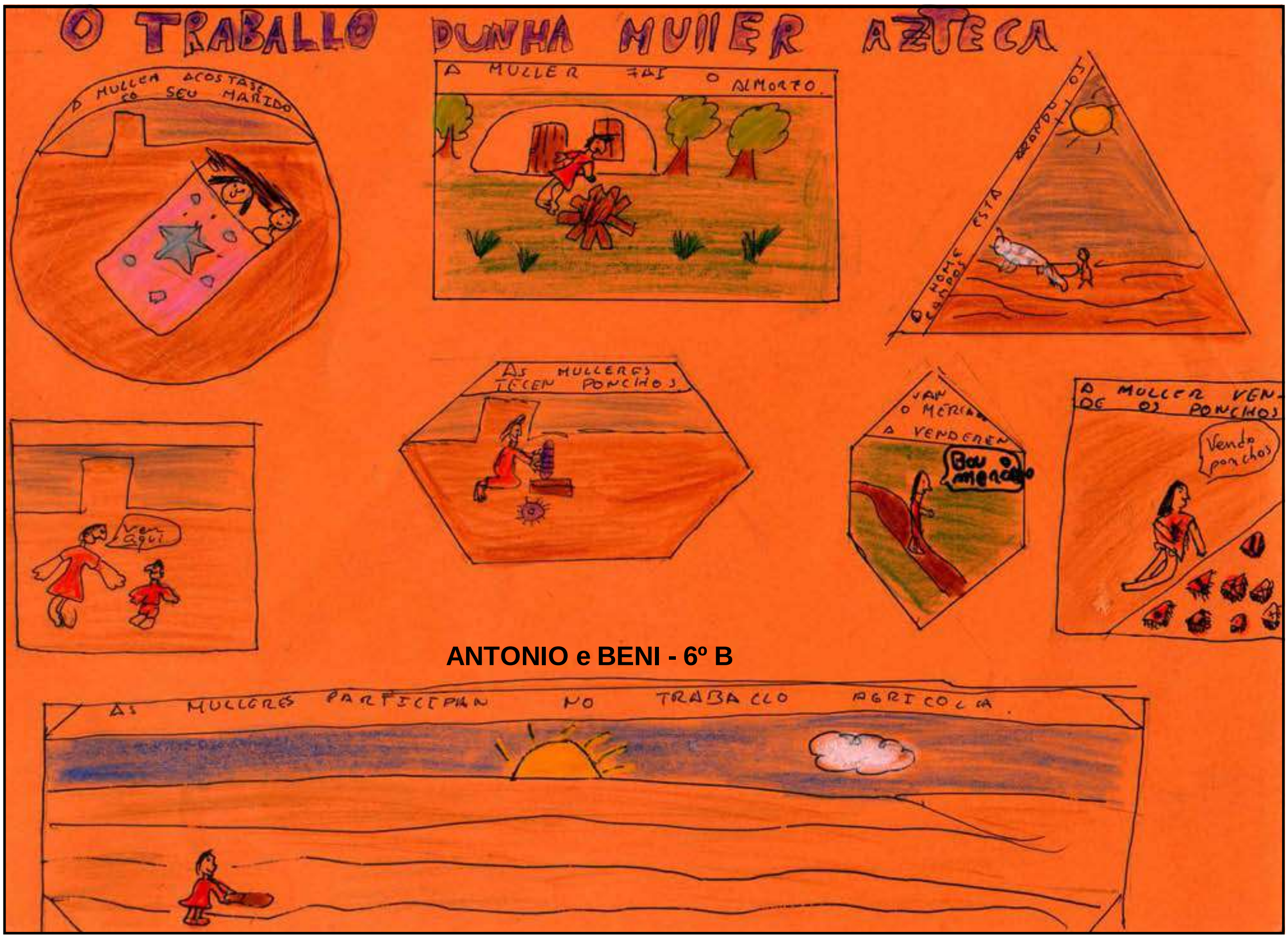

ANTONIO e BENI - 6º B

·

LENDAS AZTECAS

O MONTE DO MILLO

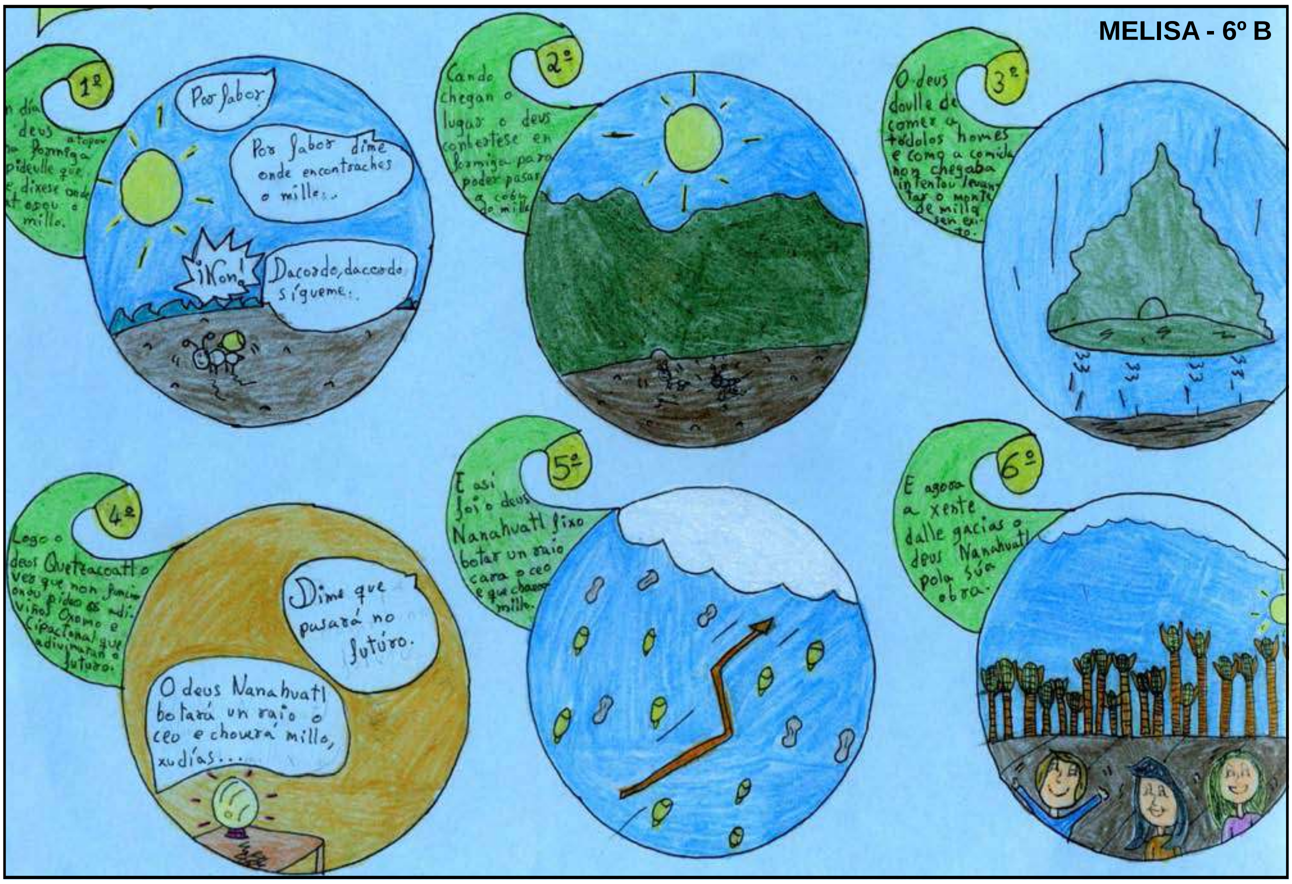

A FUNDACIÓN DE TENOCHTITLAN

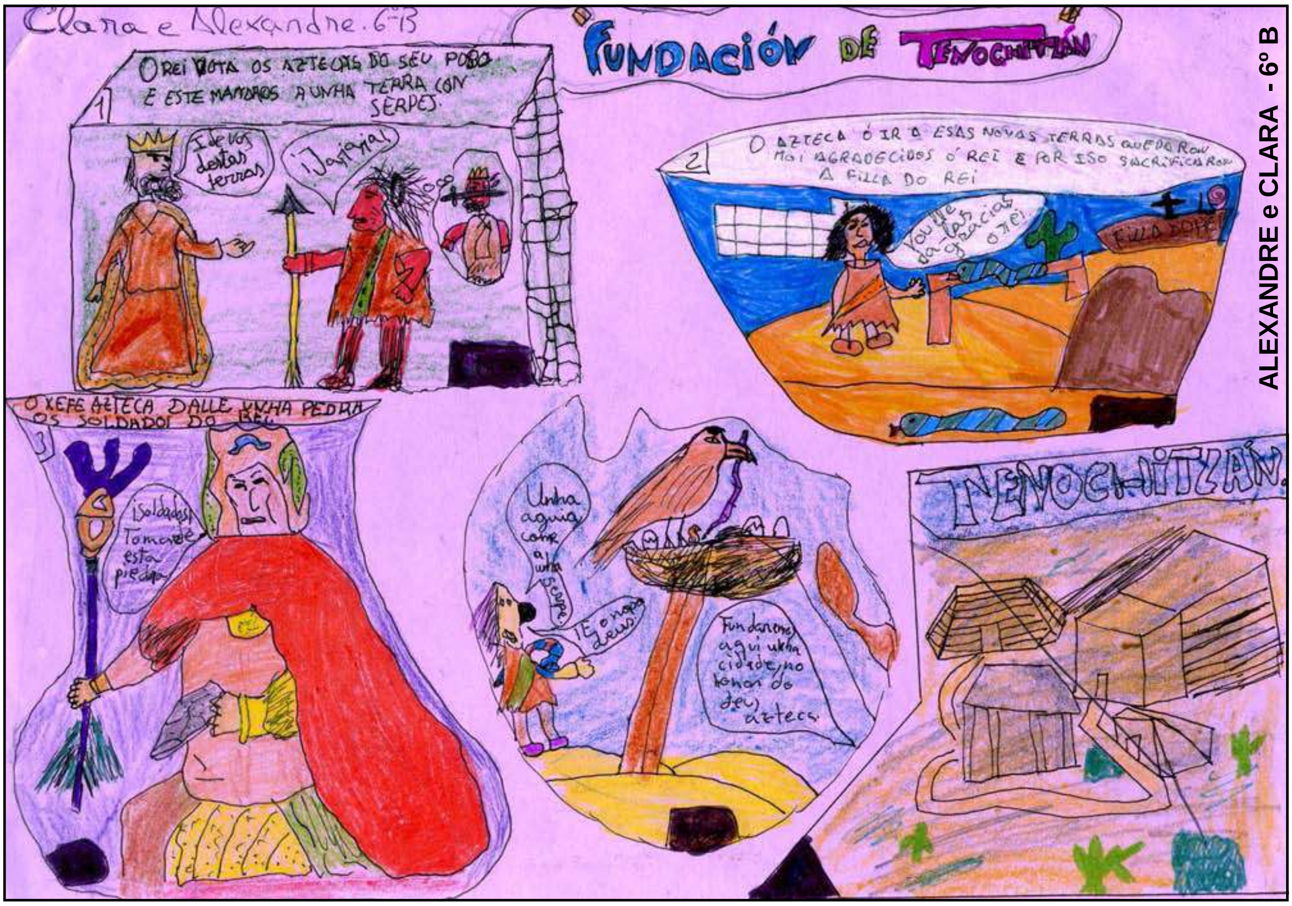

XOGOS POPULARES

A COMBA

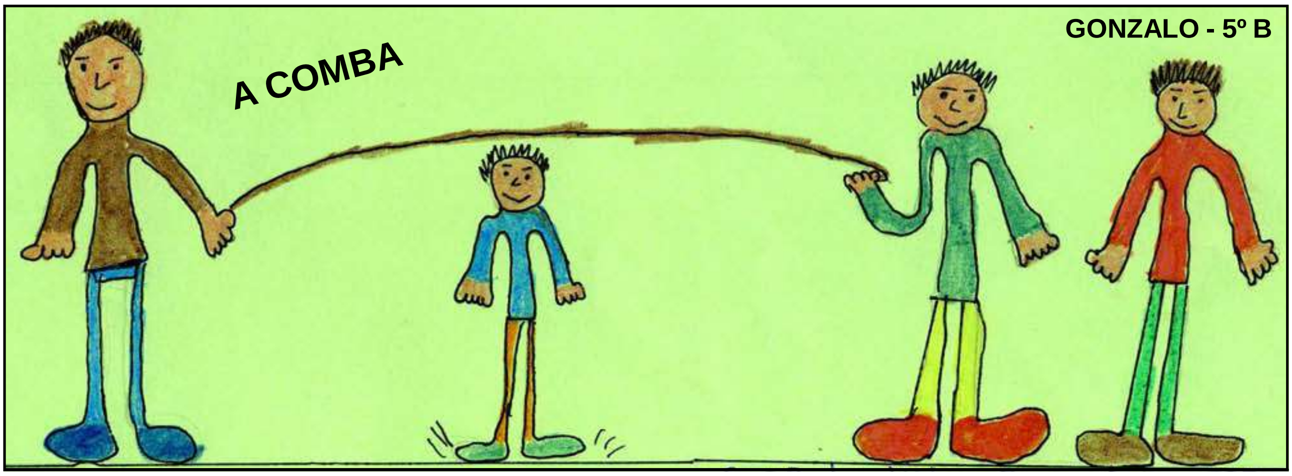

GONZALO - 5º B

O RISCO*

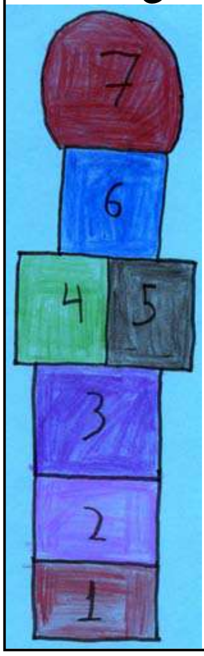

Ao risco pódese xogar con 8 persoas ou máis. Consta dun cadrado con oito rectángulos numerados dentro e hai que saltar *ó pico pé* cunha pedra.

ALEX - 5º A

***** Tamén se chama A MARIOLA***

A GOMA

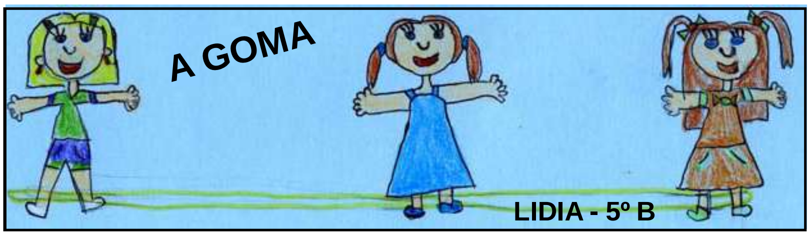

LIDIA - 5º B

O XOGO DOS PELOUROS

Xogan catro ou cinco persoas e cada unha colle cinco pedriñas. Botan unha ó aire ó mesmo tempo que collen outra das que estan no chan, así ata que as recollen todas. O que remata primeiro é o gañador.

ANDREA - 5º A

A BURRIQUIÑA

O número de xogadores será, como mínimo, seis; un deles estará sentado e os demais irán poñendo a cabeza entre as pernas do seu compañeiro formando un potro. O resto dos xogadores irá saltando por riba do potro e o que non aguante, perde. Así ata que quede un enriba do outro.

ANDREA - 5º B

O ARO

PEDRO - 5º B

A MI SUMA

Hai que ir lanzando unha pelota á parede mentres que se vai cantando a canción: «a mi suma - sen mover, a mi suma - sen reir, a mi suma - sen falar, cunha man pásala á outra, ao picapé, atrás e adiante, a caracola, teño manzanola». Se cadran dous versos xuntos nos que hai que facer algo, débense facer as dúas cousas á vez.

ALBA - 5º B

A BILLA

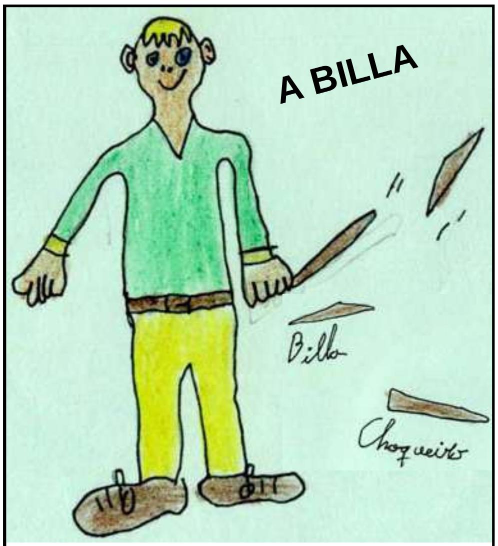

Poden xogar os que queiran. Cóllense dous paus, un grande e un pequeno. O pequeno afíase polos dous lados e o grande déixase estar. O pau pequeno póñese no chan, o grande se colle coa man e dase co grande nunha punta do pequeno e despois dase no medio cando está no aire.

MARCOS - 5º B

O «PAÑUELO»

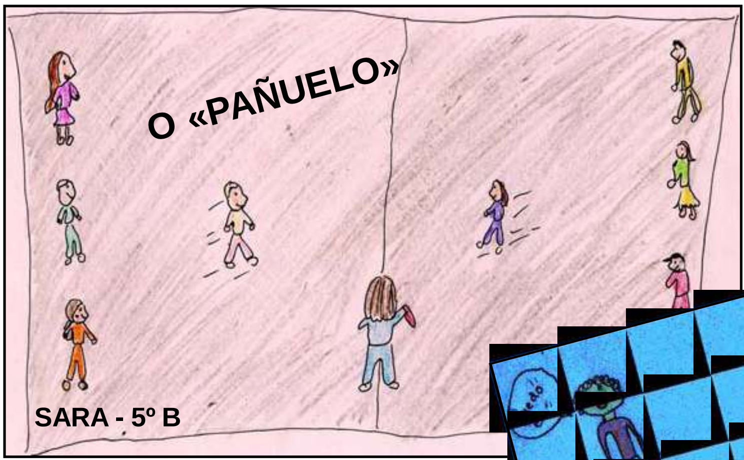

SARA - 5º B

A PITA

LARA - 5º B

OVO, PICO, ARAÑA

O número mínimo de xogadores é de cinco, un deles fai de «nai». O primeiro xogador apoia a cabeza sobre a nai e os demais saltan por riba del. A medida que van saltando vanse agachando. Os que están enriba preguntan: «¿ovo, pico ou araña?» e os de abaixo teñen que acertar, e se non, seguen quedando abaixo ata acertar ou ata que caigan os de enriba.

CARLOS - 5º B

UNHA LENDA IRLANDESA

TIR NA GOG

Hai moitos anos, había un mozo chamado Oisín, que lle gustaba a música e cantaba e recitaba moi ben. Todos ían a Irlanda a escoitalo. Un día, foi unha belísima princesa cun vestido de cor rosa chamada Niamh. Oisín e Niamh namoráronse. Niamh, tiña que voltar ó seu país chamado Tir na Gog, no que ninguén se fai vello. Niamh preguntoulle a Oisín se quería ir con ela. Oisín aceptou.

Ó día seguinte de chegar a Tir na Gog, Oisín e Niamh casaron.
Ó cabo dun ano, Oisín quixo ir a Irlanda a visitar á súa familia.
Niamh deixoulle ir, pero cunha condición, que non baixara do gran cabalo branco.

Cando chegou a Irlanda, viu que todo cambiara: as xentes, a roupa...
Porque un día en Tir na Gog é un ano en Irlanda, entón, xa había máis de 300 anos que se fora fe Irlanda.
Ó volver cara Tir na Gog, uns homes pedíronlle axuda para mover unha rocha. Oisín estirouse e moveu a rocha pero as cordas que tiña o cabalo romperon e Oisín caeu ó chan, convert éndose nun vello murcho e engurrado.

IRIA - 6º A

XA ESTÁ AQUÍ, XA CHEGOU O SAMAÍN

ELENA - 5 anos

Achégase o Samaín,
a túa festa preferida.
Non esquezas de preparar
unha cabaza divertida.

ARIADNA - 6º A

SANTI - 5º B

Na época do Samaín
unha cabaza collín.
Púxena no medio do camiño
para asustar ao veciño.

CRISTINA - 5º A

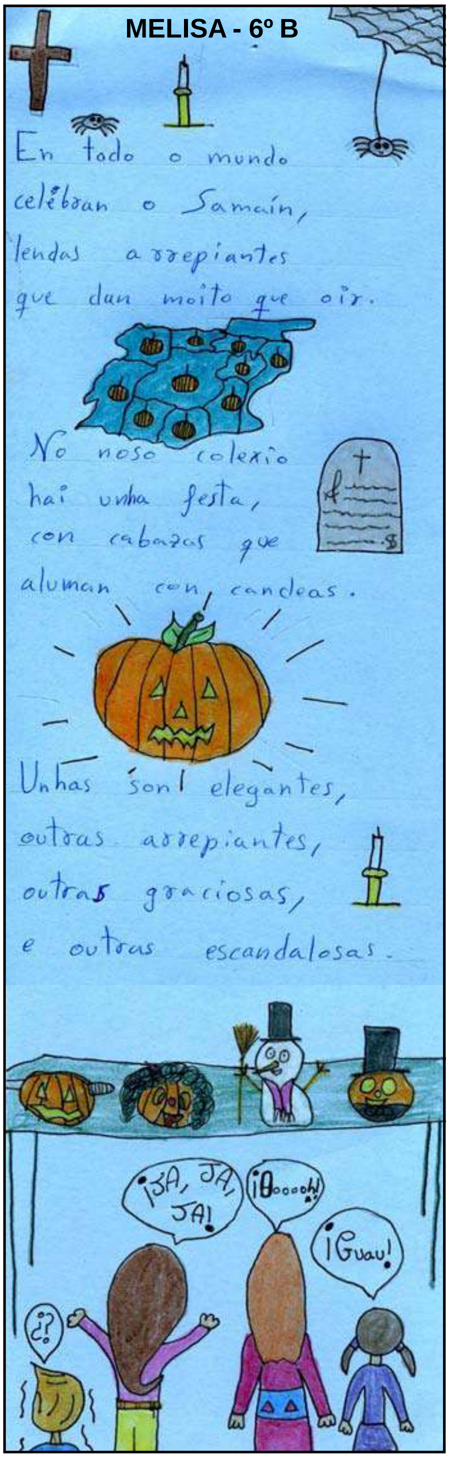

MELISA - 6º B

IRIA - 5 anos

VERÓNICA - 5º B

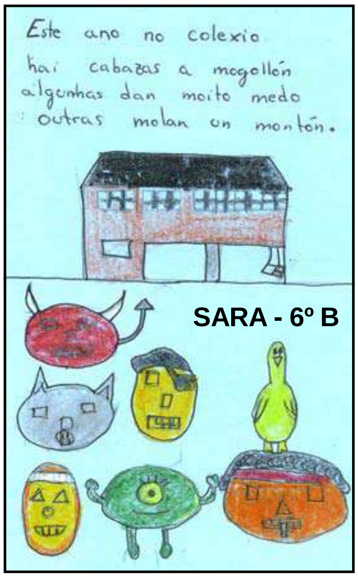

SARA - 6º B

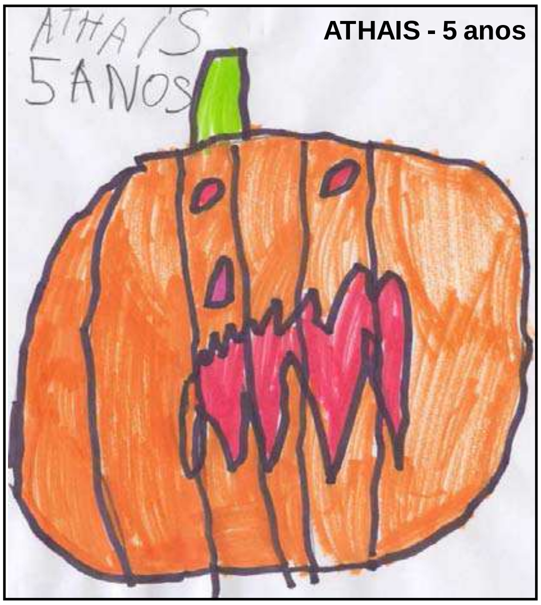

ATHAIS - 5 anos

ALEXANDRE - 6º B

C.E.I.P. DE PALMEIRA

ACHÉGASE O SAMAÍN

ARIADNA - 6º A

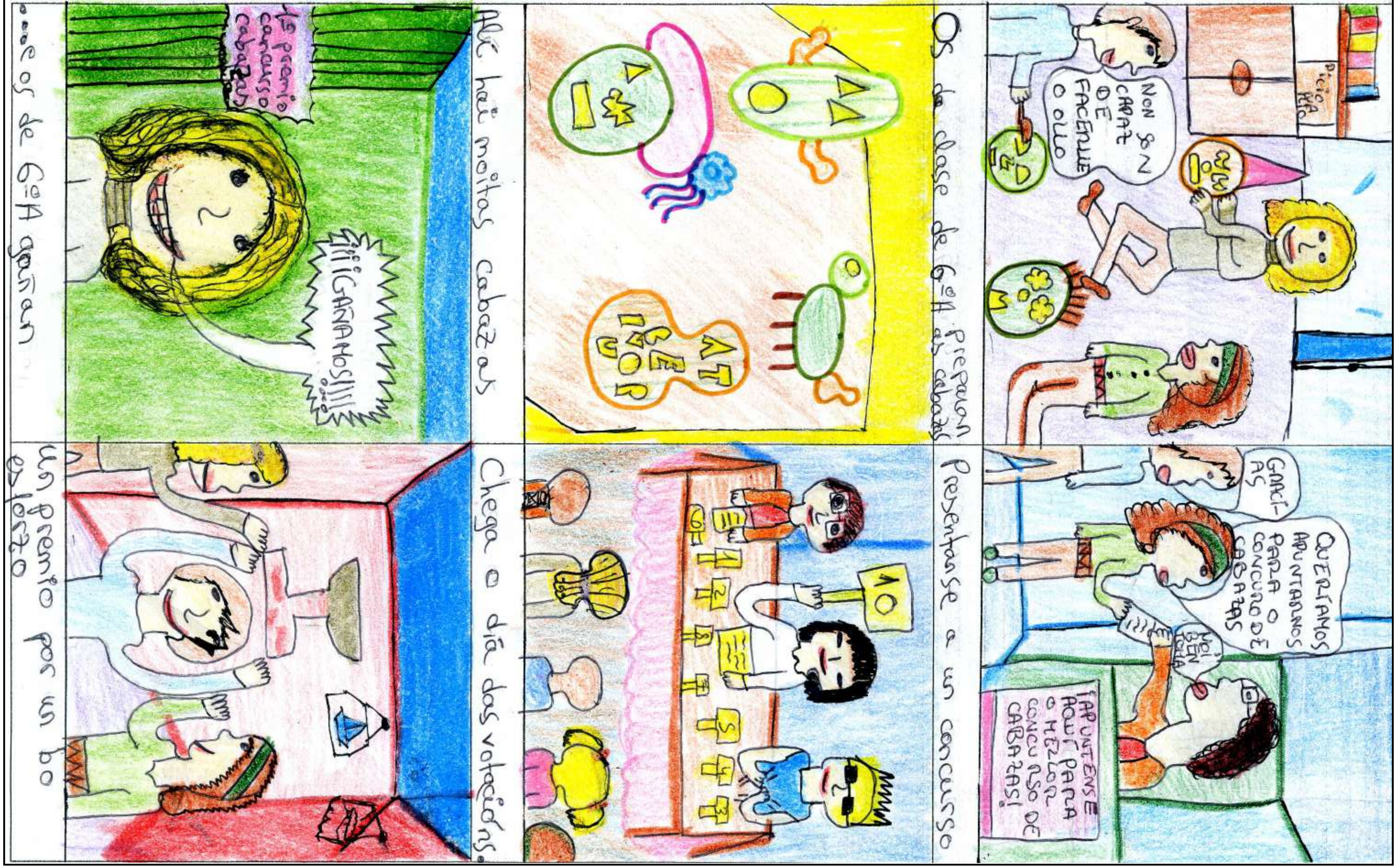

MARÍA V. - 4 anos

NAILA - 4 anos

EXPOSICIÓN DE CABAZAS

«XENTE, MAR E VENTO»

O alumnado de 4º, 5º e 6º visitou a exposición* organizada pola Deputación da Coruña chamada «Xente, mar e vento» *montada no* <u>*Nauja*</u>*, un barco dos anos 30 que atracou no porto de Ribeira e que lles permitiu coñecer a historia e a evolución da navegación, descubrir os cambios que se produciron nas embarcacións tradicionais galegas e identificar o mar como un recurso natural básico. Coñeceron a bordo do Nauja e a través dun audiovisual, a vida do propio veleiro e doutra banda viron, nunha carpa instalada no porto, a exposición sobre embarcacións tradicionais de Galiza: a dorna, a gamela, o galeón, a traiñeira, o barco de vapor e o pailebote, artes de pesca e coñeceron un pouco maís os modos de vida que floreceron ao carón do mar, tanto no noso país como na nosa zona con tanta actividade tradicionalmente vinculada á riqueza marítima.

VISITA AO BARCO NAUJA

O día tres de novembro os nenos de 4º, 5º e 6º do colexio de Palmeira, fomos ao porto náutico de Ribeira. Alí visitamos un veleiro chamado Nauja. Baixamos aos camarotes e coñecimos a Roi que era o patrón e nos puxo unha película sobre a historia do Nauja.
Decía que se construiu no 1930 e que se tiña diseñado para ser un barco pesqueiro. Presenciou a segunda guerra mundial. Só se salvaron dous barcos! Eses foron os peores anos para o Nauja.
Tivo tres patróns. O segundo foi encarcerado por transportar drogas no barco. Logo subastáronno e aí foi cando Roi e os demais da tripulación o mercaron. Agora o Nauja se utiliza para investigaciónes marítimas.
Nauja: significa gaivota.

CARMEN - 4º

O NAUJA («gaivota» en groenlandés) é un motoveleiro de 28 metros de eslora e 127 toneladas de desprazamento, construído entre 1928 e 1930 en Dinamarca para traballar na pesca nas illas Feroe. Durante a Segunda Guerra Mundial desenvolveu labores de patrulla e vixilancia nas costas de Groenlandia. Conserva a tecnoloxía e as artes de pesca antigas, ao tempo que incorpora novos sistemas de navegación e traballo.

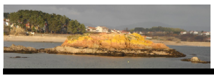

VISITA AO CASTRO DE NEIXÓN

Conxunto arqueolóxico formado polos chamados Castro Pequeno, Castro Grande e unha muralla que teñen unha antigüidade de 2.500 anos.

Ó chegar visitamos o centro arqueolóxico onde vimos unha reprodución dunha vivenda castreña, vimos un vídeo dos restos arqueolóxicos da Barbanza entre os cales se encontraban: o Dolmen de Axeitos, a Pedra das Cabras, as mámoas...

ARIADNA - 6º A

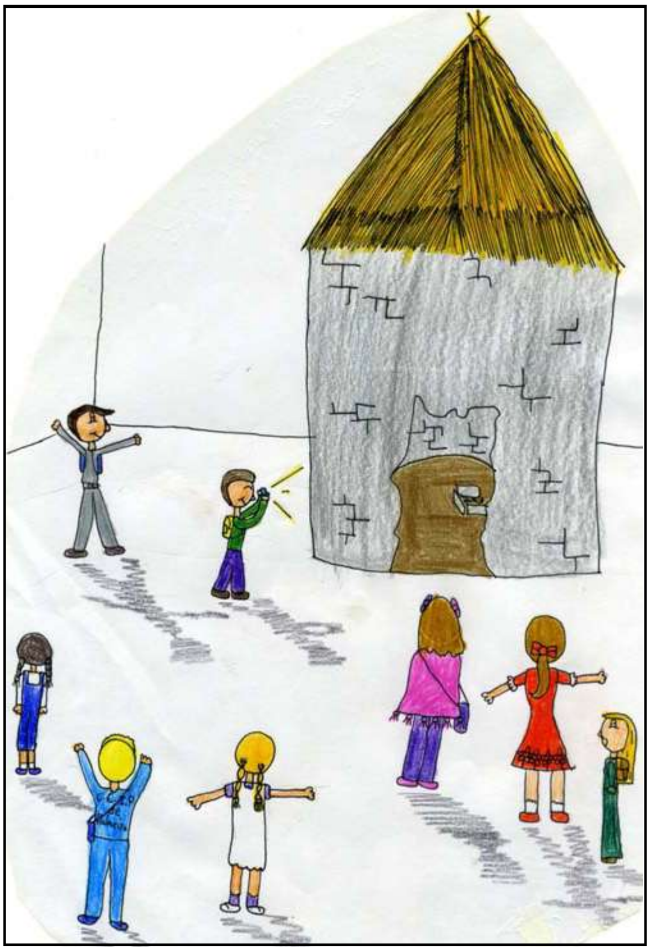

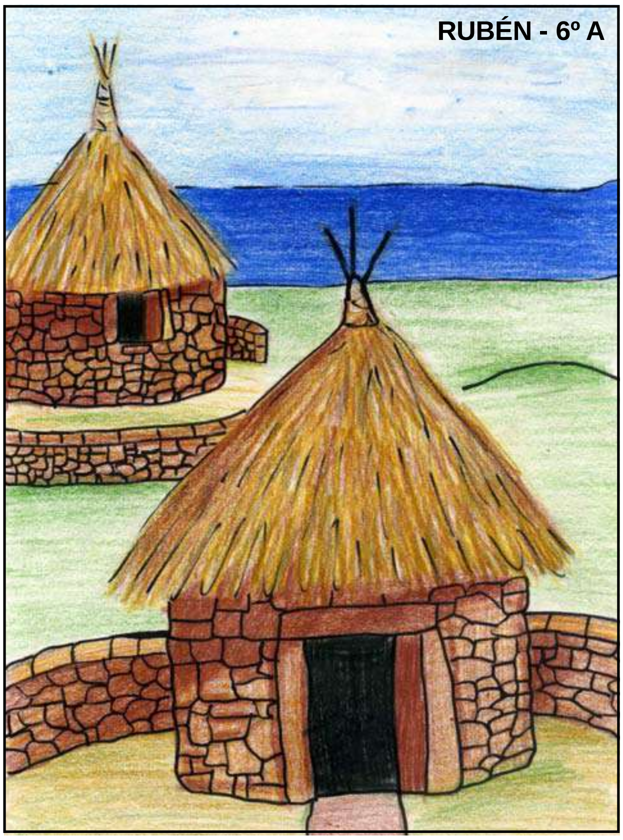

RUBÉN - 6º A

LENDAS DE RIBEIRA

A SANTA COMPAÑA

MAITE - 6º B

O LUME DA SANTA COMPAÑA

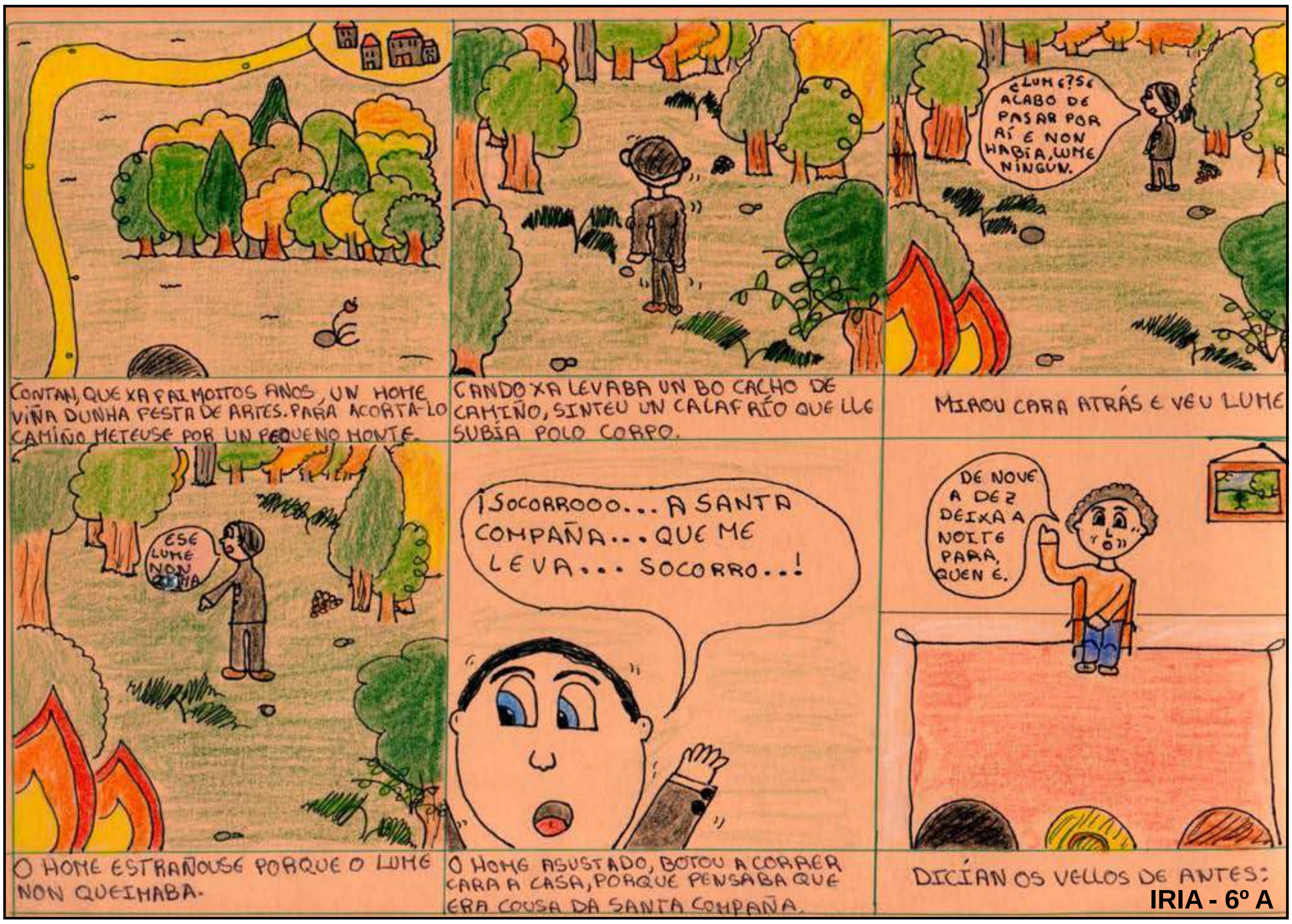

IRIA - 6º A

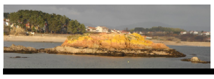

VALVERDE DEBAIXO DAS DUNAS

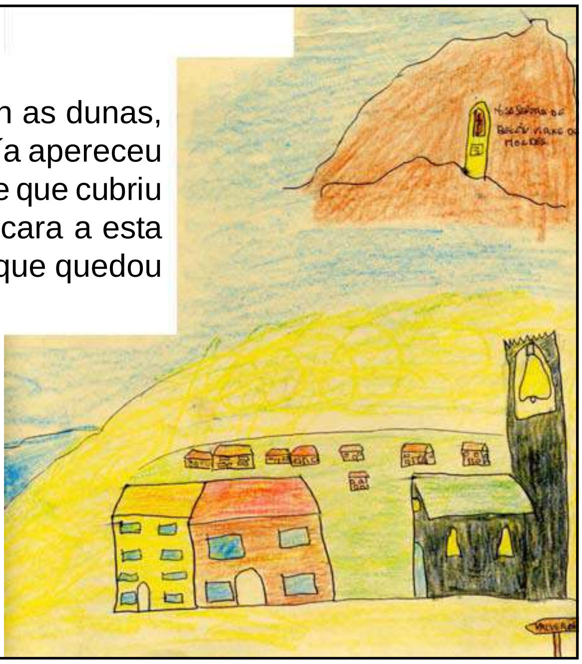

Na parroquia de Olveira, onde actualmente están as dunas, hai moitos anos estaba a aldea de Valverde. Un día apereceu unha grande cantidade de area que viña co vento e que cubriu a aldea. A Virxe de Moldes que estaba mirando cara a esta aldea, tapou os ollos coa man, dou a volta (polo que quedou mirando cara a Pobra) e dixo:
-Non quero ver tal!
Despois de esta frase, quedou o nome de Bretal a unha aldea preto das dunas.
A aldea de Valverde quedou debaixo das dunas e din que aínda hoxe en día, escóitase por veces a campá da igrexa da aldea de Valverde.

MARINA - 6º A

A LENDA DA COVA DE XOAN REI

Desde punta Falcueiro a Punta Cabión hai lendas nesta Barbanza que son boas de recordar. Desde o «Home de Sagres» á «Serea de Sálvora», «O pobo soterrado de Valverde» e «A Virxe de Moldes» que dou volta por non «Bertal». Ninguén recorda tan ben a lenda de Xoán Rei tal como a contou a tía Carmela unha noite de inverno ó pé da lareira, onde se pasaba o tempo contando cousas pasadas.
Entre a praia de Insuela e a da Cambra hai un recobecho que lle chaman Súa Tomada. Alí aínda se ven os restos dunha cova grande que co tempo os temporais foron tirando. Alí, según tía Carmela viviu un home que se chamaba Xoán Rei. Uns dicían que era un xigante que comía aos rapaces crus; outros que era metade lobo, metade home e outros que era un pirata da moreira que escapara da xustiza e viñera agacharse alí. Non saía de día, pois pola noite saía a coller caraveiras e cangrexos para comer e tamén saía de noite para roubar patacas e rabisas das leiras da Bouziña. Polas mañás víanse as pegadas duns pés grandes, moi grandes, por iso dicían que tiña que ser un xigante.
A xente maior ía a Súa Tomada sen medo polo día a coller mariscos ou argazo para as leiras. Quen non ían eran os rapaces por medo porque dicían que comía aos rapaces crus.
Unha noite de temporal moi grande, o vendaval coa marea chea, as marexadas tiraron coa metade da cova. Desde ese día non se volveu a saber mais de Xoan Rei.
Un grupo de homes que foron ver a cova non encontraron máis que un sacho vello, e entón dixeron que alí non había ninguén.
A tia Carmela dixo que a lenda de Xoán Rei fora un conto que inventaran as vellas da Bouciña para meterlle medo aos rapaces para que non lles foran coller os caramuxos a Súa Tomada.
- ¿Tía Carmela, entón de quen eran as pegadas grandes que se vían nas leiras?
- Esa xa é outra lenda que vola contarei outro día.

Esta lenda contouma meu tío Manolo que ten 77 anos. **ALBA - 5º B**

CONCELLO DE RIVEIRA

Esta lenda, recollida por Alba Santos Ramos, gañou o certame sobre lendas de Riveira ou parroquias, convocado polo Concello de Riveira con motivo do Centenario da Cidade.

RIVEIRA 1906 2006

A HISTORIA DO TÍO XOAN

Conta unha antiga lenda que o tío Xoan era un mariñeiro do noso pobo que se adicaba a pescar polbos pola ría, frente ao pobo de Palmeira. Era un home de mediana idade, cantareiro, bo mariñeiro e millor bebedor. O que máis lle gustaba era a caña de herbas, e tampouco despreciaba o viño, bebéndoo normalmente para refrescar a gorxa despois da caña.
Sendo mozo unha rapaza do pobo fíxolle unha falcatruada e o home emigrou para Cádiz para aprender de patrón. Alí coñeceu ao que sería o seu mestre, que lle gustaba o viño máis ca él.
Nunha noite de troula atropelouno o tren deixándolle de recordo: a perna esquerda de madeira e un muñón no brazo dereito.
Cando curou daquel accidente voltou para o pobo de Palmeira, á casa dunha curmá que era quen lle vendía o peixe.

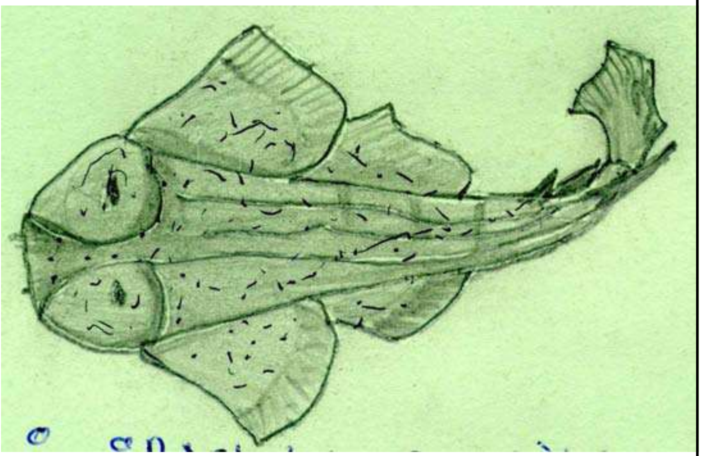

A súa teima sempre foi pescar o peixe máis grande de toda a ría e un día de néboa, no que estaba pescando polbos xunta á Illa de Perilla, algo que se lle enganchou na cana e o levou dun lado para outro ata que a mala sorte lle fixo cruzarse cunha lancha motora que lle deu un tremendo golpe que o deixou moribundo.
A súa curmá, como vía que non chegaba avisou á xente para que o foran buscar e ao pouco atoparon a súa dorma varada na praia e, a carón dela, enganchado na cana estaba o soño do tío Xoan; efectivamente, era o peixe máis grande da ría, tan grande como a dorma do tío Xoan.
O peixe era un anxelote de catro metros e medio.
Esta lenda contouma meu pai que ten 47 anos.

GONZALO - 5º B

A LENDA DA IGREXA DE SAN PEDRO DE PALMEIRA

Un día contoume un tío da miña nai xa moi velliño, que a igrexa de Palmeira estaba hai moitos anos na aldea de Sampedro. Como os mariñeiros que vivían nas casiñas do porto tiñan a igrexa tan lonxe, decidiron traela preto do mar.
Xuntáronse unha noite escura sen que ninguén os vira, puxéronse todos detrás da igrexa, que daquela era pequeniña e botando por ela con tódalas súas forzas «ronsáronna» ata onde está hoxe.
Dende enton aos de Palmeira chámannos «os ronsadores».
Así ma contaron, así volo poño. Pero… unha pregunta: será iso certo?

ELISA - 4º

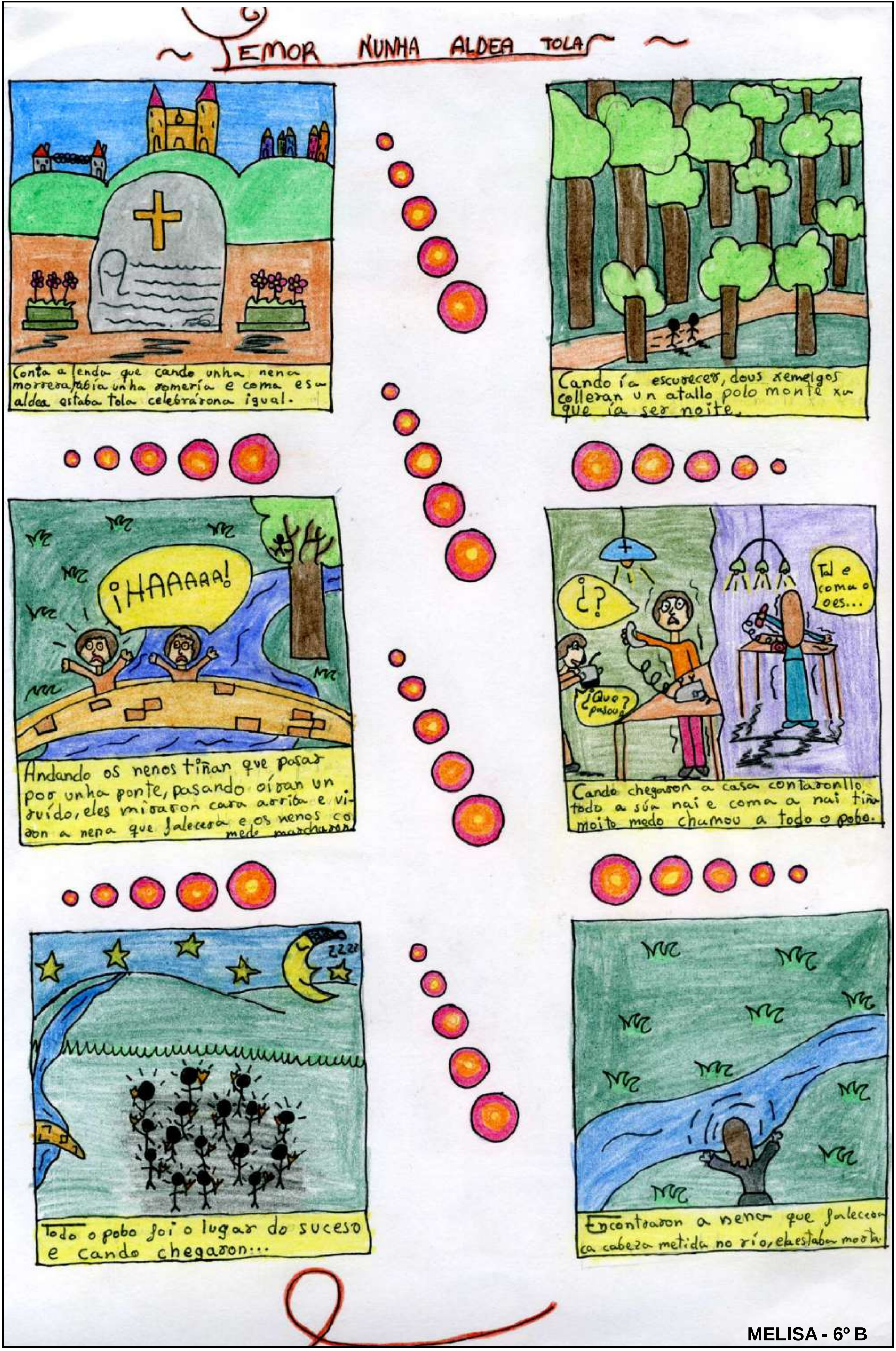

TEMOR NUNHA ALDEA TOLA
Conta a lenda que cando unha nena morrera,ábia unha somería e coma esa aldea estaba tola celebrárona igual.
Cando ía escurecer, dous xemelgos colleran un atallo polo monte xa que ía ser noite.
¡HAAAAA!
Andando os nenos tiñan que pasar por unha ponte, pasando oíran un ruído, eles miraron cara arriba e viron a nena que falecera e os nenos co medo marcharon.
¿?
Tal e coma o es...
¿Que pasou?
Cando chegaron a casa contaronllo todo a súa nai e coma a nai tiña moito medo chamou a todo o pobo.
Todo o pobo foi o lugar do suceso e cando chegaron...
Encontraron a nena que faleceu ca cabeza metida no río, ela estaba morta.

MELISA - 6º B

SAÍDA AO PORTO E Á PRAZA

O venres baixamos ao porto. Alí ensinároнnos moitas cousas: redes, nasa, rastros, trasmallos, tamén dornas, planeadoras, gamelas, botes e algúns animais como gaivotas e os peixes que por alí andaban. Entre as planeadoras tiña que estar a de meu pai pero non a vin xa que a esa hora estaba trabllando e non a tiña por alí. Chámase J.R. e é de terceira lista, que quere decir que son para os profesionais do mar. Traballa co rastro para coller ameixa, coas nasas para coller nécoras, camaróns e polbo e cos trasmallos para coller chopos e outros peixes.

Hai diferentes tipos de nasas e de rastros. Hai nasas para o polbo, as nécoras, o camarón, a faneca, e todas son diferentes de tamaño e diferentes de malla e cos rastros pasa o mesmo, se son para coller ameixa ou vieira.

RUBÉN - 6º A

HISTORIA DO PORTO DE PALMEIRA

Palmeira estaba moi poboada hai séculos como o demostran as distintas excavacións feitas. Onde se sitúa o porto, había un castro e, máis tarde, unha torre que foi derruída durante a revolta dos Irmandiños. Na actualidade, este pequeno porto consérvase perfectamente a pesares dos anos.

IRIA - 6º A

MELISA - 6º B

A estatua do emigrante fixérona hai uns anos.

Antigamente podíanse atopar no porto varias fábricas de salazón e catro fábricas de peixe nos arredores.

No porto de Palmeira hai unha illa chamada Tixosa onde agora se fai a fogueira de San Xoan.

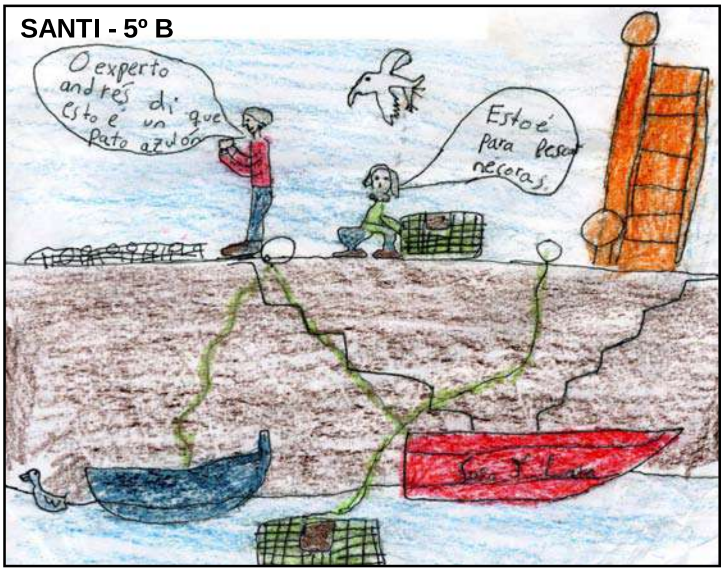

SANTI - 5º B

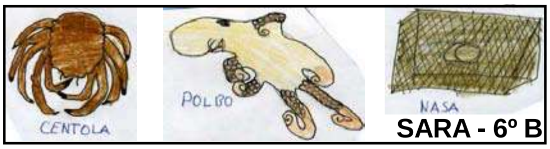

SARA - 6º B

ÁNGEL - 2º

ANDREA F. - 2º

SANDRA - 2º

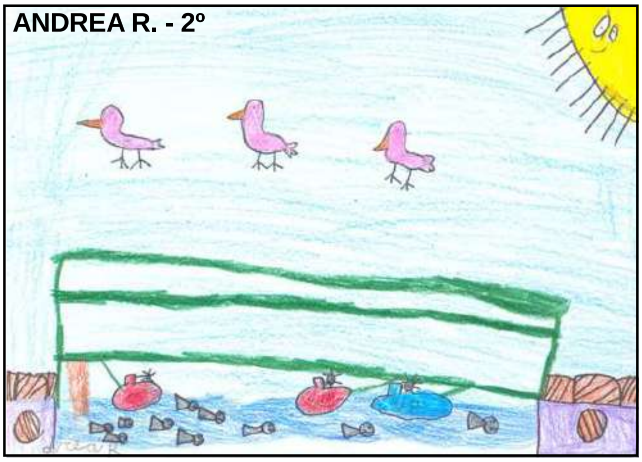
ANDREA R. - 2º

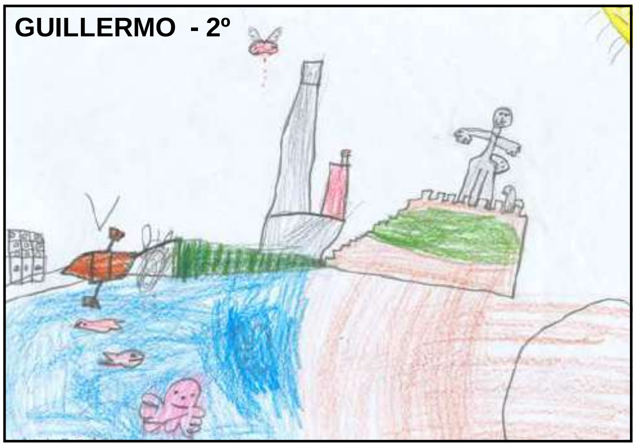
GUILLERMO - 2º

MARÍA A. - 2º

ARTE DO RENACEMENTO

MIGUEL ÁNGEL

RUBÉN - 6º A

Miguel Anxo, fillo de Ludovico Buonarroti, un funcionario do goberno florentino, naceu en Caprese en 1475.
Era un home de corpo mediano, cun perfil correcto que perdeu cando o seu camarada Torrigiano parteulle a cara nunha disputa.
Foi arquitecto, escultor, pintor e poeta.
O seu carácter inclinábase ao pesimismo e á reflexión e sabía dotar ás súas obras dunha grandiosidade e dunha forza extraordinarias.

ALEXANDRE - 6º B

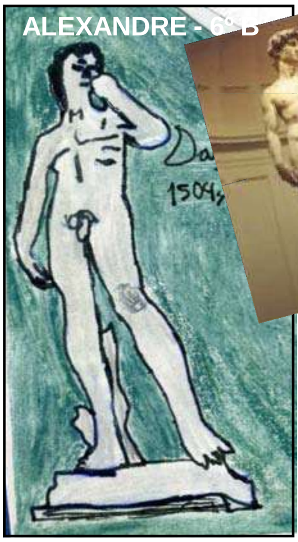

O DAVID

ARIADNA - 6º A

JUAN - 6º A

A CREACION

JUAN - 6º A

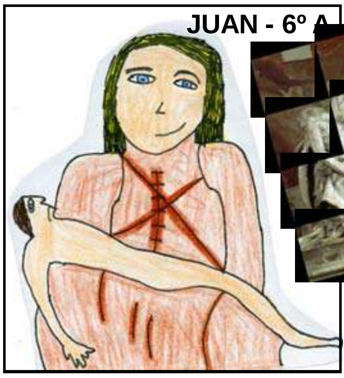

A PIEDAD

A SIBILA
DE
DELFOS

BELÉN - 6º A

RAFAEL

ANDREA - 6º A

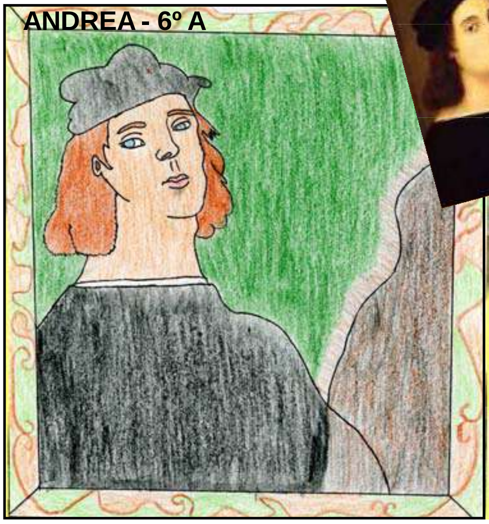

AUTORRETRATO

RETRATO
DUNHA XOVEN

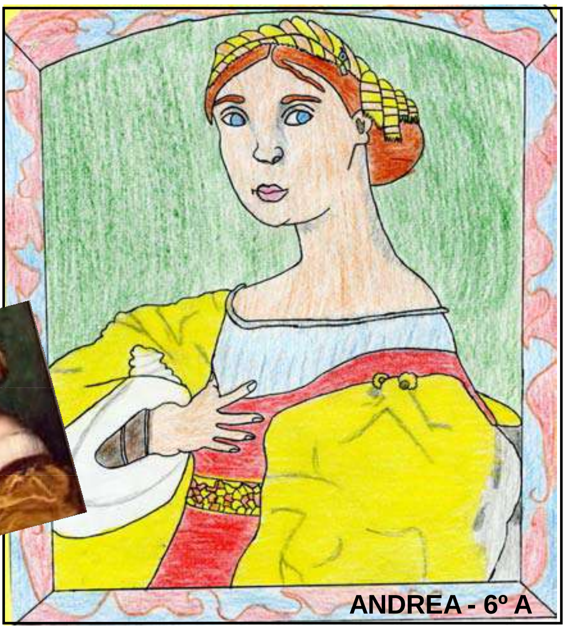
ANDREA - 6º A

.

LEONARDO DA VINCI

Naceu en Cloux en 1452 e morreu en 1519. Foi arquitecto, pintor, escultor, enxeñeiro e home de ciencia italiano. O máximo mestre do Renacemento. Entrou aos dezaoito anos no taller de Verrochio.

Non queda nada das súas esculturas, que tanto en Bolonia como en Milán foron destruídas por razóns políticas.

Entre as súas obras destacan «A Gioconda», «A Última Cea», ... e numerosísimas follas con debuxos e comentarios (escribía ao revés) que acreditan o seu gran labor.

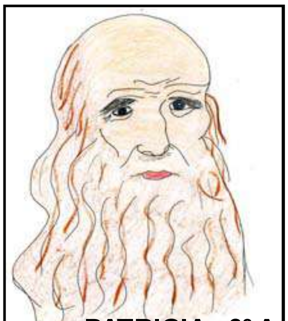

PATRICIA - 6º A

PATRICIA - 6º A

DAMA CON ARMIÑO

ANDRÉS - 6º A

ANA - 6º A

A GIOCONDA

BOTTICELLI

DANI - 6º A

O NACEMENTO DE VENUS

PABLO - 6º B

NO MAGOSTO...

VANESSA - 4 anos

INÉS - 4 anos

LORENA - 4 anos

CHEGOU TÍA PEPA,

JANETT - 4 anos

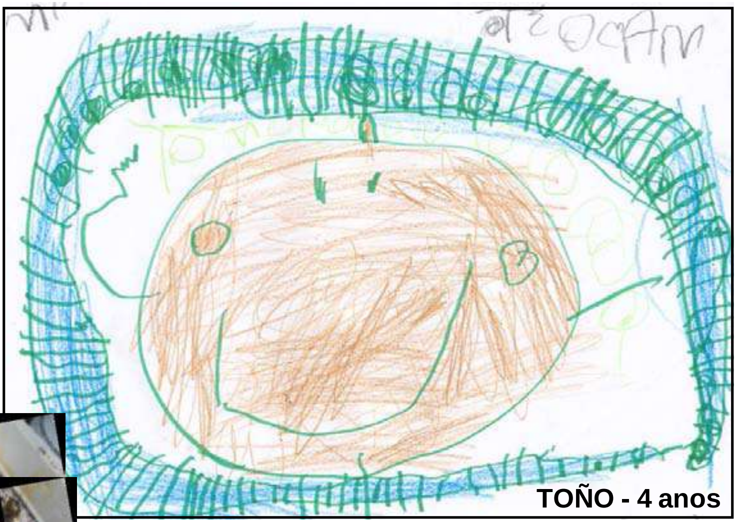

TOÑO - 4 anos

PLANTAMOS CASTAÑAS,

FIXEMOS MANUALIDADES,

INVENTAMOS CONTOS DE CASTAÑAS,

Antía e Miguel foron coller castañas a un souto que había tras da casa deles. Cando chegaron debaixo dun castiñeiro toparon uns ourizos como balóns que tiñan unhas castañas como laranxas...

Antía e Miguel apañaron as castañas e levñronas nunha gran cesta para a casa. Ao día seguinte convidaron a uns amigos a comer as castañas asadas no seu xardín. Asaron as castañas nunha pequena fogueira que fixeron unha boa tarde no seu xardín. Estaban tan boas e tan quentiñas!
Tomámolas cun refresco e xogamos a facer bonecos coas peles das castañas, ourizos, follas... Tamén xogamos a: peletra, a peonza, as canicas, a corda...
¡Que ben o pasamos aquela tarde de outono!

IRIA - 6º A

XOGAMOS,

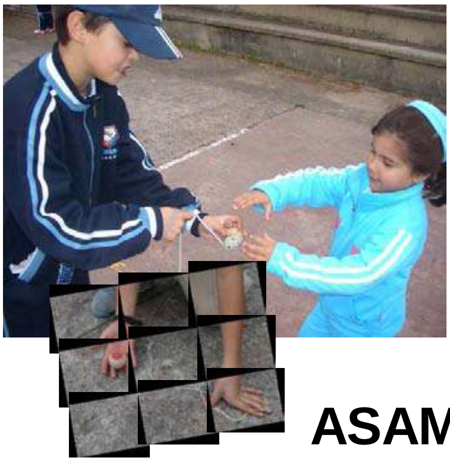

ASAMOS AS CASTAÑAS...

... E PAPÁMOLAS!

TRABALLAMOS O CÓMIC

O BOOMERANG

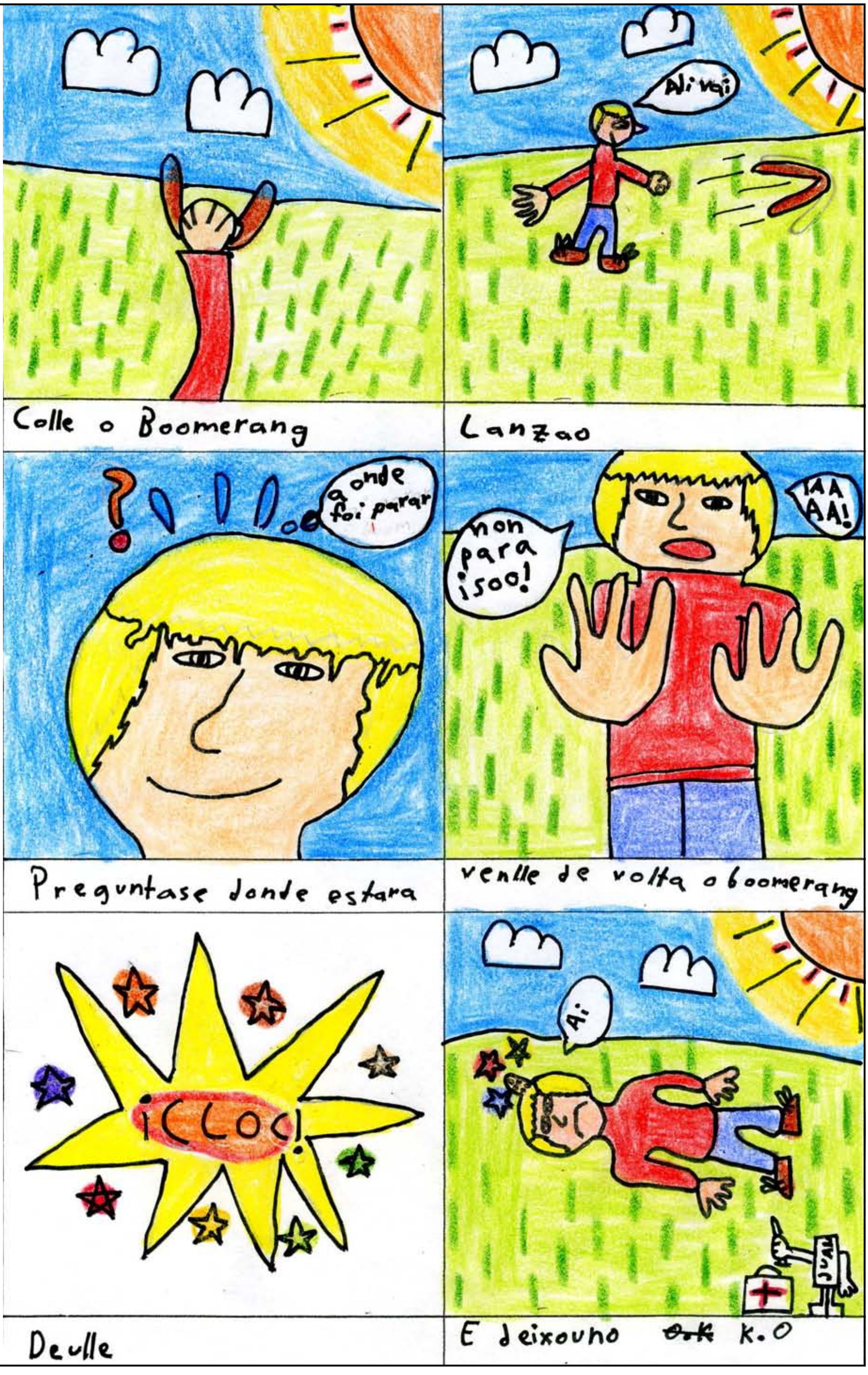

JUAN - 6º A

ANDRÉS - 6º A

CRISE DE REFÉNS

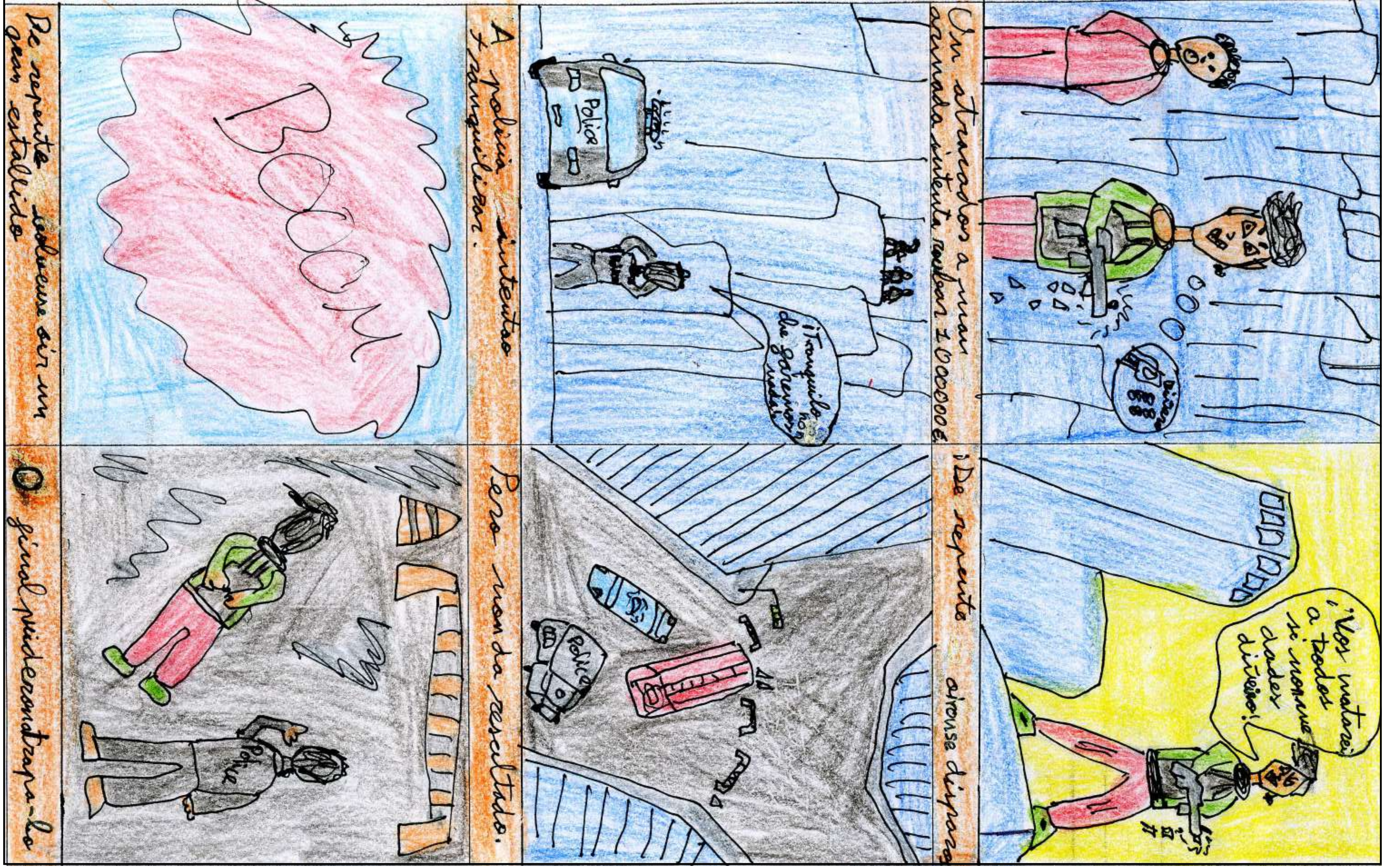

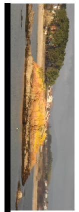

TIXOSA

Equipo de Medio Ambiente

A COUSO FOMOS INVESTIGAR

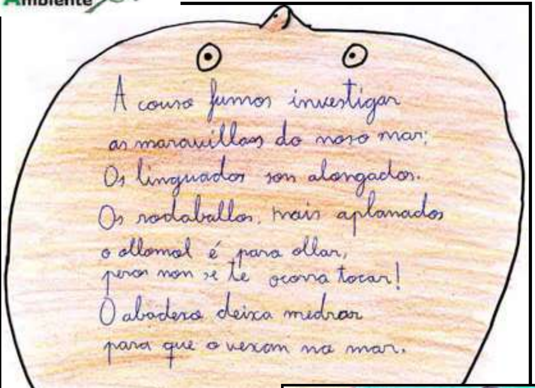

ALUMNADO DE 4º

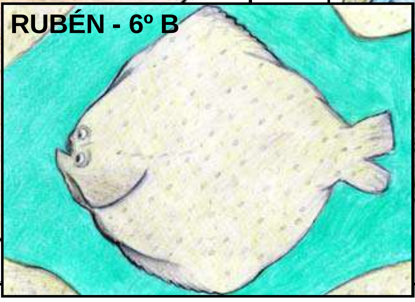

RUBÉN - 6º B

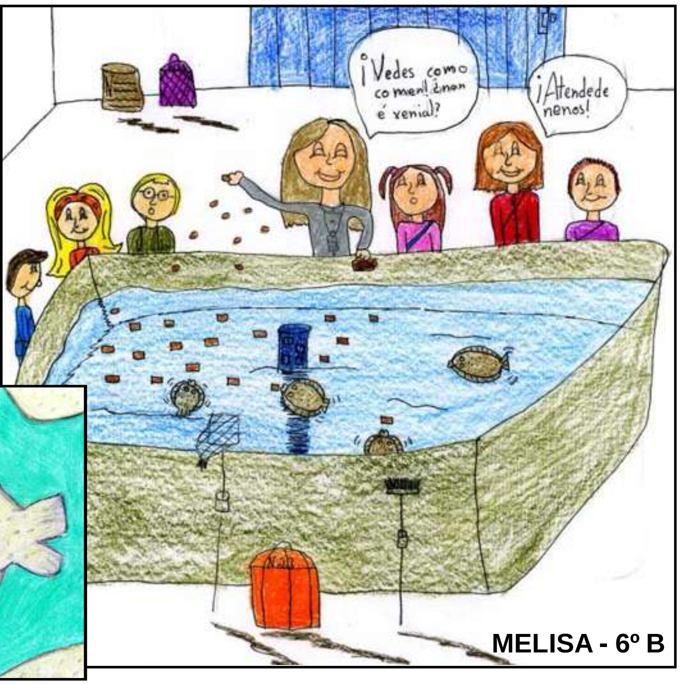

MELISA - 6º B

Hoxe, día 17 de novembro, fomos á piscifactoría de Couso en Aguiño. Alí crían rodaballos, linguados, ollomoles e badeixos.

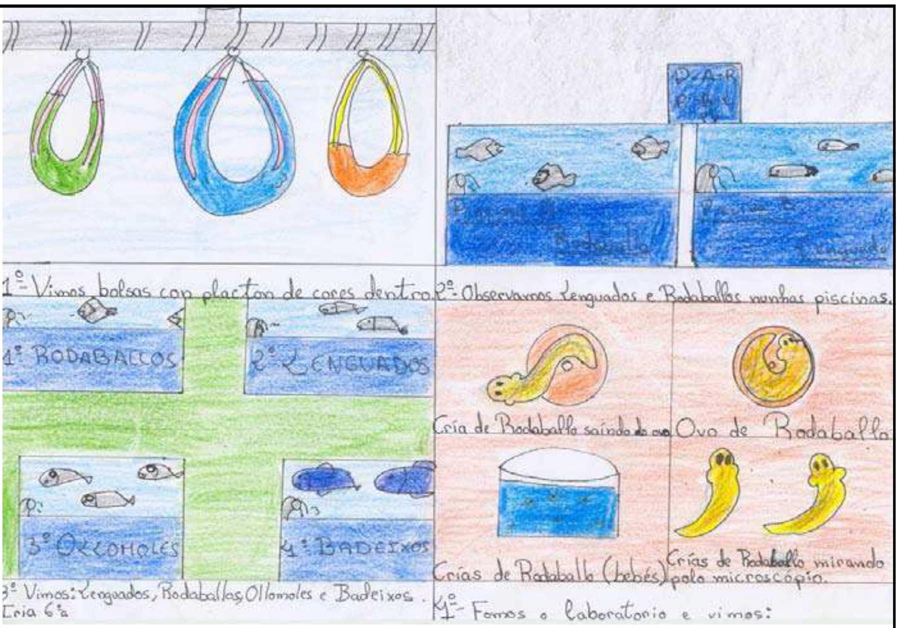

En primeiro lugar vimos unhas bolsas alongadas e transparentes, que tiñan placton de diferentes cores.

En segundo lugar observamos rodaballos e linguados de todo tipo: grandes, pequenos, medianos…

Os linguados eran alongados e os rodaballos redondos. Eran de diferentes tamaños, cada tamaño come un tipo de penso.

A monitora colleu un rodaballo e puidémolo tocar, é moi suave. Tamén lle demos de comer, pero non tiñan moita fame. En terceiro lugar fomos a unha especie de carpa onde había: badeixos medianos, rodaballos, lenguados e ollomoles de cor encarnado e marrón. Por último, fomos ó laboratorio onde vimos: ovos de peixes e como se formaban... Tamén vimos unhas casi microscópicas, larvas de rodaballo e linguado. ¡Que ben o pasamos!

IRIA - 6º A

MANUEL I. - 6º A

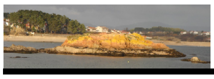

ROSALÍA

RUBÉN - 6º A

Naceu en Santiago de Compostela no ano 1937.
A súa obra en galego e castelán é xunto coa de Becquer o inicio da poesía española moderna.
En 1857 publicou o seu primeiro libro poético «La flor» ao que seguiron «Cantares Gallegos» e «Follas Novas», ambas en galego.
A súa obra principal «En las orillas del Sar» publicouse en castelán.
Tivo seis fillos do seu matrimonio.
Morreu en Padrón no ano 1885.

RUBÉN - 6º A

POEMAS DE ROSALÍA

Adiós, ríos; adios, fontes;
adios, regatos pequenos;
adios, vista dos meus ollos:
non sei cando nos veremos.
Miña terra, miña terra,
terra donde me eu criei,
hortiña que quero tanto,
figueiriñas que prantei.
Prados, ríos, arboredas,
pinares que move o vento,
paxariños piadores,
casiña do meu contento.
....
Amoriñas das silveiras
que eu lle daba ó meu amor,
camiñiños antre o millo,
¡adios, para sempre adios!
¡Adios groria! ¡Adios contento!
¡Deixo a casa onde nacín,
deixo a aldea que conozo
por un mundo que non vin!
Deixo amigos por estraños,
deixo a veiga polo mar,
deixo, en fin, canto ben quero...
¡Quen pudera non deixar!...

Nasin cando as prantas nasen,
no mes das froles nasín,
nunha alborada mainiña,
nunha alborada de abril.
Por eso me chaman Rosa,
mais a do triste sorrir,
con espiñas para todos,
sin ningunha para ti.

Maio longo, maio longo,
todo cuberto de rosas.
Para algúns telas de morte,
para outros telas de vodas.

Maio longo, maio longo,
fuches curto para min.
Veu contigo a miña dicha,
volveu contigo a fuxir.

¡Canta, paxariño alegre,
canta!
Canta porque o millo medre,
canta!
Canta porque a luz te escoite,
canta!
Canta que fuxeu a noite.

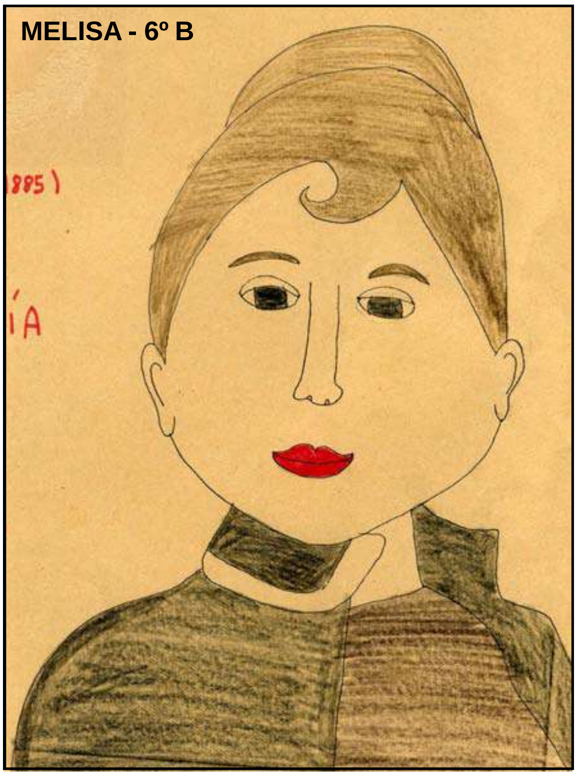
MELISA - 6º B

SELECCIONADOS POLO ALUMNADO DE 6º

Has de cantar,
meniña gaiteira;
has de cantar,
que me morro de pena.
Canta, meniña,
na veira da fonte;
canta, daréiche
boliños do pote.
Canta, meniña,
con brando compás,
daréiche unha proia
da pedra do lar.
Papiñas con leite
tamén che daréi;
sopiñas con viño,
torrexas con mel.
Patacas asadas
con sal e vinagre,
que saben a noces.
¡Qué ricas que saben!
¡Qué feira, rapaza,
si cantas faremos...!
Festiña por fora,
festiña por dentro.
Canta, si queres,
rapaza do demo;
canta, si queres;
daréiche un mantelo.
Canta, si queres,
na lengua que eu falo.
Daréiche un mantelo.
Daréiche un refaixo.
Co son da gaitiña,
co son da pandeira,
che pido que cantes,
rapaza morena.
Co son da gaitiña,
co son do tambor,
che pido que cantes,
meniña, por Dios.

25 DE NOVEMBRO:
UNHA DATA A RECORDAR

O 25 de novembro foi declarado Día Internacional Contra a Violencia Cara ás Mulleres no 1º Encontro Feminista de Latinoamérica, que se celebrou en Bogotá en xullo de 1981. Neste encontro as mulleres denunciaron a violencia de xénero en todos os ámbitos da sociedade, os malos tratos e os asasinatos no fogar, as violacións, o acoso sexual, e a violencia en xeral cara as mulleres, incluída a tortura e abusos sufridos por prisioneiras políticas. Escolleuse este día para non esquecer o asasinato das irmás Mirabal, tres activistas asasinadas en 1960 a mans da policía segreda do dictador Trujillo, na República Dominicana.
O 17 de decembro de 1999, a Asemblea Xeral das Nacions Unidas deu carácter oficial a esta data.

AS IRMÁS MIRABAL

Patria Mercedes Mirabal (27-2-1924/25-11-1960), Minerva Argentina Mirabal (12 -3-1926/25-11-1960) e Antonia María Teresa Mirabal (15-10-1936/25-11-1960) foron tres irmás dominicanas que se opuxeron ferventemente á ditadura de Rafael Leónidas Trujillo.
As irmás Mirabal creceron nun fogar rural acomodado da Sección Ojo de Agua do Municipio de Salcedo (hoxe Provincia). Estudaron como internas no prestixioso Colexio Inmaculada Concepción de La Vega, dirixido por monxas españolas da Orde Terciarias Franciscanas de Jesús e María onde, tanto Minerva como María Teresa, destacaron pola súa intelixencia e interés no estudo. Cando Trujillo chegou ao poder, a súa familia perdeu casi toda a súa fortuna. As Mirabal crían que Trujillo levaría ao país ao caos económico e formaron un grupo de oposición ao réxime, coñecido como a Agrupación Política 14 de junio. Dentro de este grupo eran coñecidas como «Las Mariposas». Foron encarceradas e torturadas en varias ocasións. A pesares destas situacions, continuaron na súa loita por acabar coa ditadura. Despois de varios encarceramentos, Trujillo decideu terminar coas irmáss. O 25 de noviembre de 1960, enviou homes a interceptar ás tres mulleres despois de visitar aos seus maridos en prisión. As irmás, totalmente desarmadas, foron levadas a unhas plantacions de cana, e logo apuñaladas e estranguladas.
Trujillo creu no momento que eliminara un gran problema. Pero este asasinato tivo gran repercusión na República Dominicana e provocou que o pobo dominicano se mostrara cada vez máis proclive a apoiar ás Mirabal e aos seus ideais. Esta reacción contribuiu a espertar conciencia no público e eventualmente culminou co asasinato de Trujillo en maio de 1961.
As Mirabal están enterradas en Ojo de Agua, nas aforas da cidade de Salcedo, na provincia do mesmo nomre na República Dominicana. O lugarconverteuse nun museo na súa honra e está abierto ao público.

AS BOLBORETAS

RUBÉN - 6º A

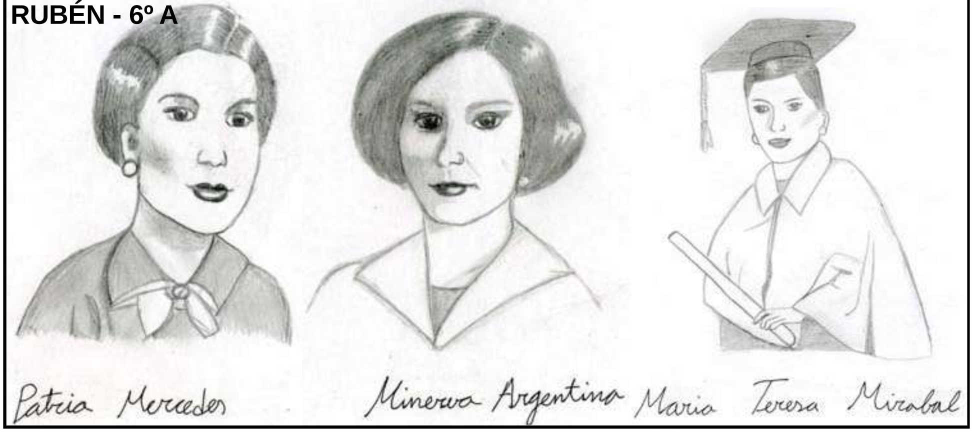

CARTA ÁS IRMÁS MIRABAL

O outro día contoume a miña mestra o sacrificio que fixéchedes loitando pola liberdade política.

O que máis me impresionou foi que as tres loitastes contra a tiranía dun ditador, aínda que sabiades que logo iades morrer asasinadas.

Foi un bo exemplo para todos porque vos demostrastes que é millor morrer libre que vivir escravizadas.

PABLO - 6º B

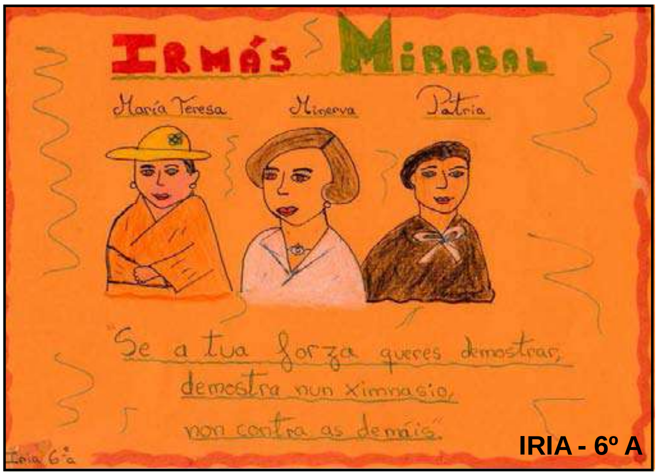

IRIA - 6º A

BELÉN - 6º A

ANA - 6º A

MELISA - 6º B

VELÁZQUEZ

MAITE e LORENA - 6º B

ANDRÉS - 6º A

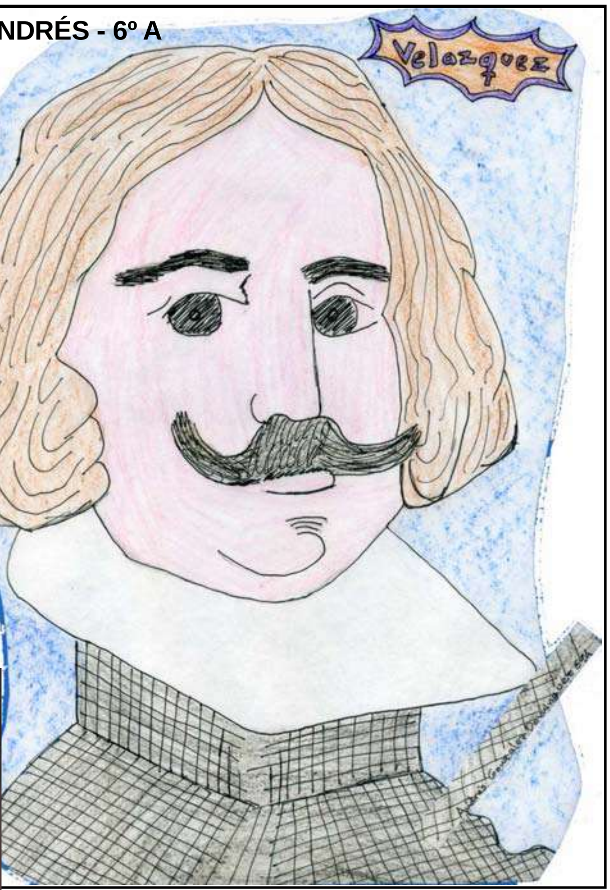

A VENUS DO ESPELLO

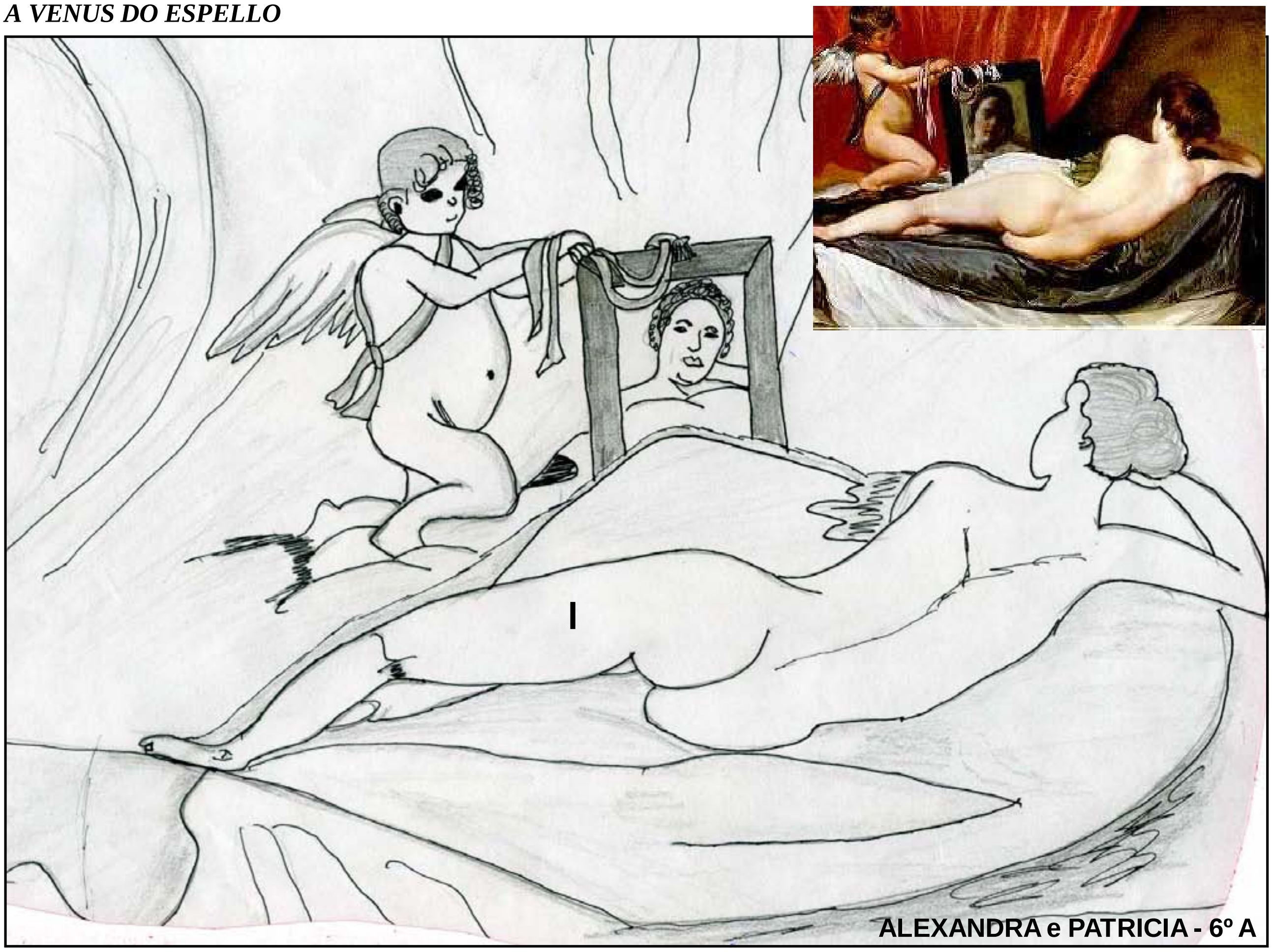

ALEXANDRA e PATRICIA - 6º A

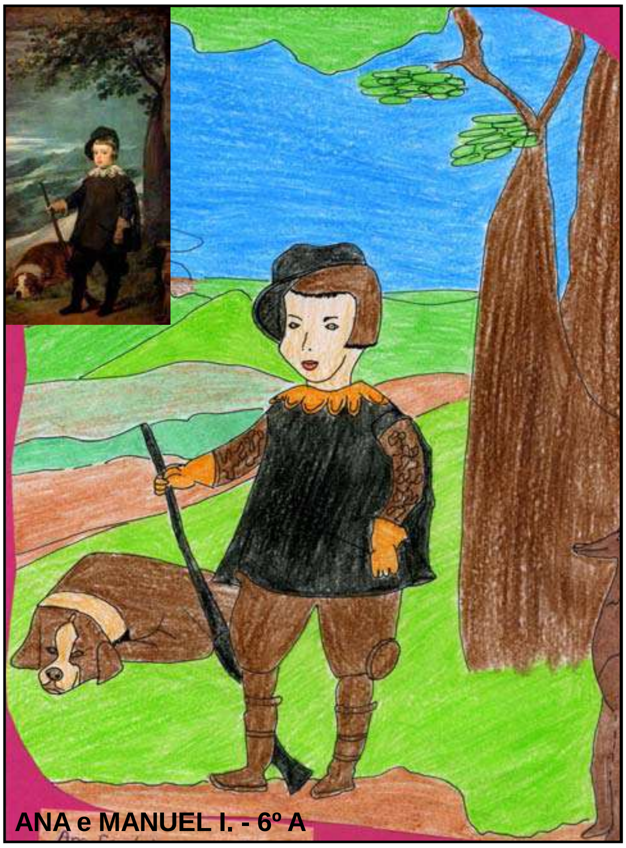

ANA e MANUEL I. - 6º A

O PRÍNCIPE BALTASAR CARLOS CAZADOR

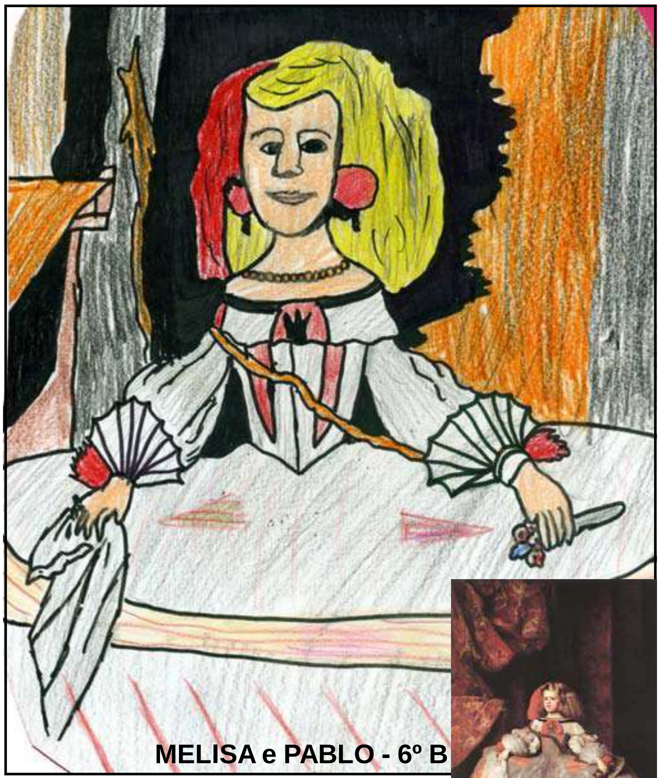

MELISA e PABLO - 6º B

A INFANTA DONA MARGARITA DE AUSTRIA

O CONDE DUQUE DE OLIVARES

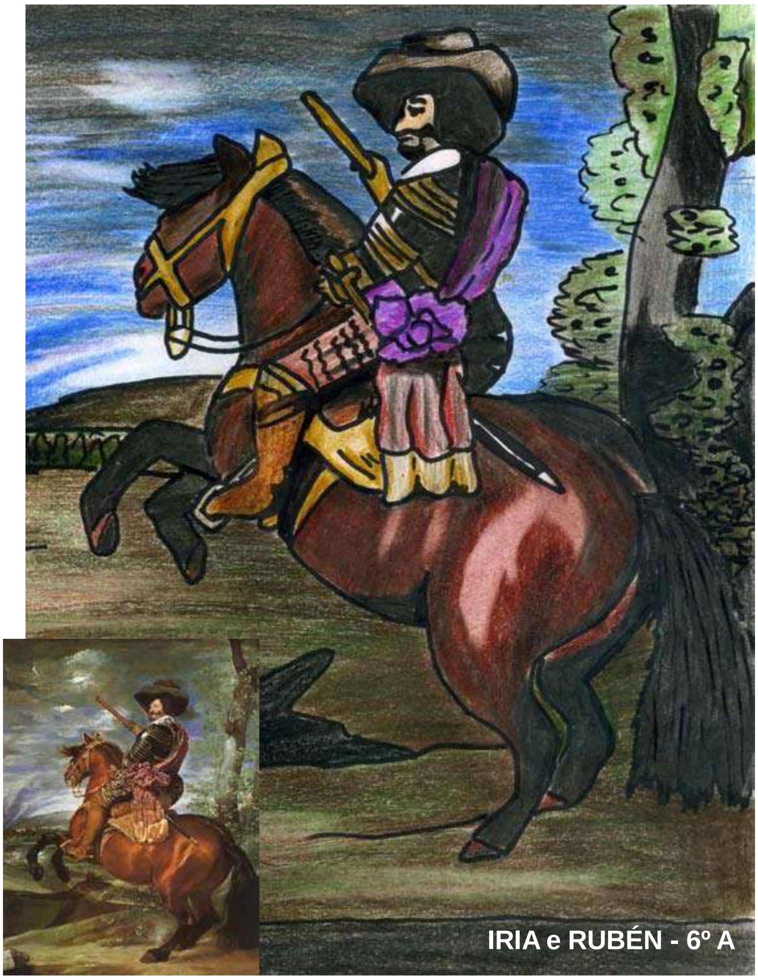

IRIA e RUBÉN - 6º A

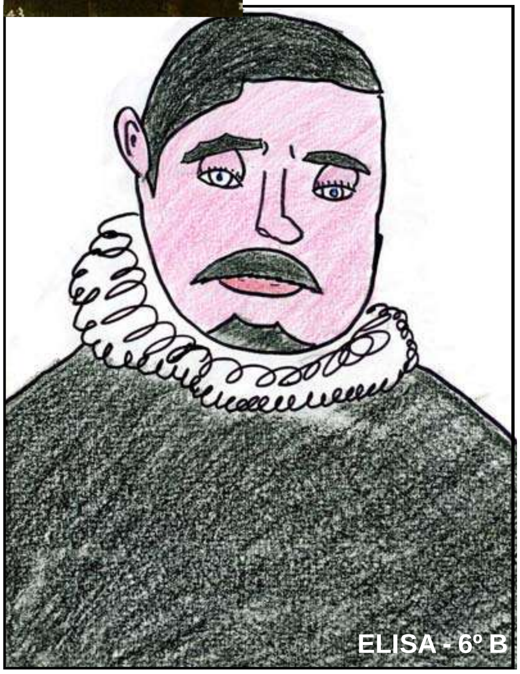

ELISA - 6º B

RETRATO DE FRANCISCO PACHECO, mestre e sogro de Velázquez

VISITOUNOS ANXO FARIÑA

O Equipo de Biblioteca do Centro, en colaboración co Consorcio Editorial Galego organizou esta actividade na que o autor e ilustrador Anxo Fariña nos explicou como é a profesión de debuxante, ensinounos os seus debuxos, contounos contos e debuxou para nós. Pasámolo fenomenal.

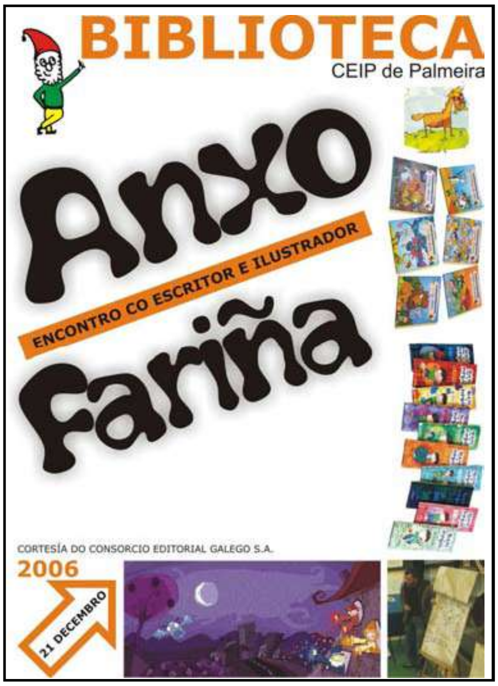

Anxo Fariña Temprano (Vigo 1977).
Ilustrador, deseñador, e autor de libros. Recoñecido autor infantil e xuvenil en Galiza. Ten publicadas coleccións para nenos e nenas como: «Don Quixote e Breogán» composta de seis títulos diferentes. «Antón e Pompón» composta de dez títulos. Publicadas en A Nosa Terra. Tamén ten outro libros como «Os magos das formas», «Xabi non pode durmir»... Destaca a súa utilización da cor, e un estilo de debuxo áxil e sinxelo que fai as delicias dos cativos. Nas súas historias mezclase o humor a aventura, sen descoidar a incidencia en temas como a solidariedade, a amizade, a violencia de xénero... Este autor sempre procura nos seus libros unhas segunda lectura didáctica.
Tamén é ilustrador para outro tipo de libros adicados a todo tipo de público.

De «http://gl.wikipedia.org/wiki/Anxo_Fari%C3%B1a»

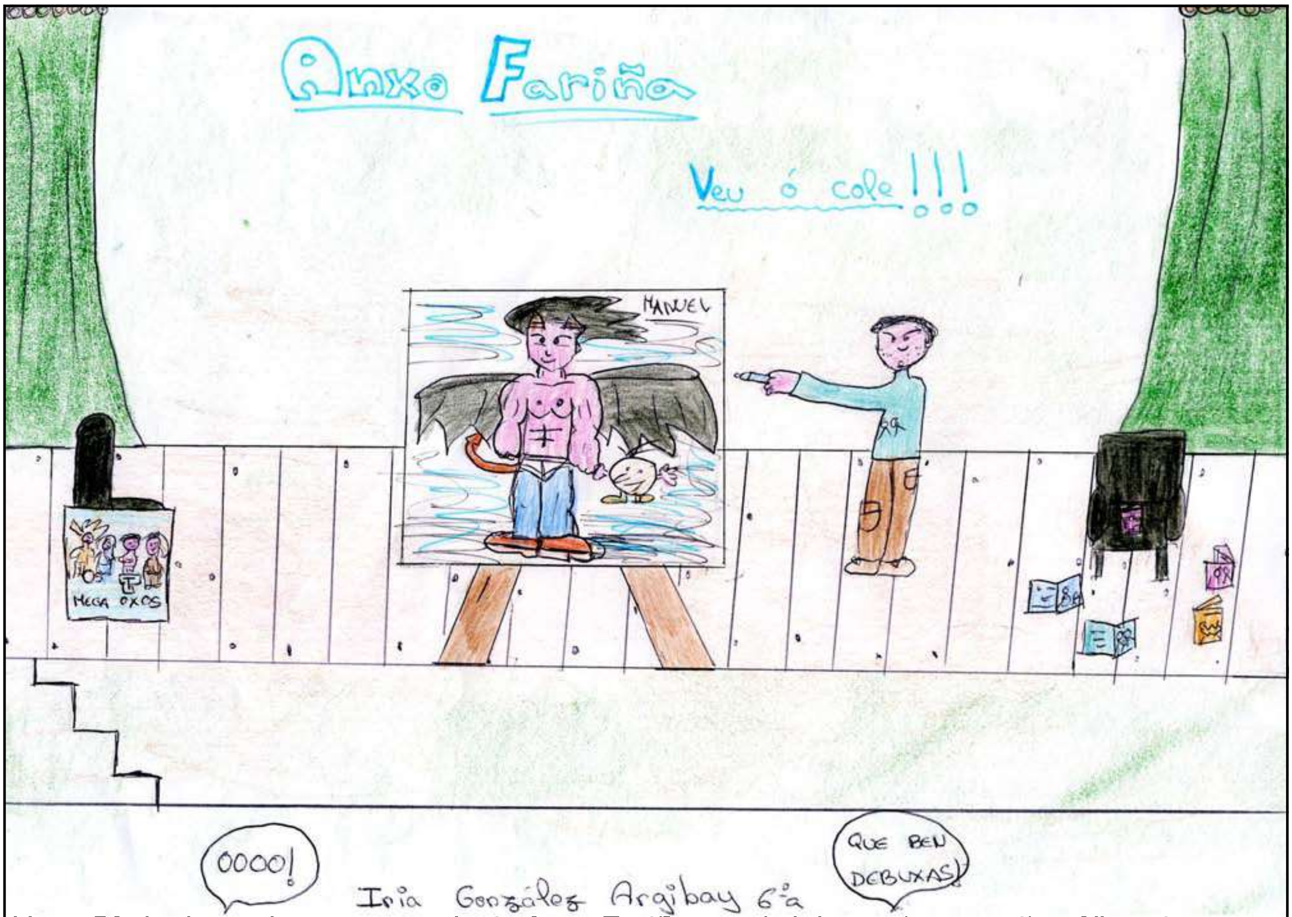

Hoxe 21 de decembro veu ao colexio Anxo Fariña que é debuxante e escritor. 1º ensinounos os seus libros de tódalas idades. 2º fixemos un conto. Escolleu a un neno da miña clase, debuxouno e foille engadindo cousas como: rabo, cornos, ás, plataformas... Despois colleu a Beni e tamén a debuxou engadíndolle cousas. Inventamos un conto que ocorreu no futuro no colexio. No cole empeza a chover dentro del. Os profes chaman a un bruxo que para remedialo lles da un libro que temos que ter agachado. Agaráchorono na biblioteca e mandaron a vixiala a Manuel, como non estudiaba moito se a vixiaba aprobaríanlle algunhas asignaturas. Na 2º noite empezan a caer algúns libors. Manuel chama á súa vella amiga Beni que estudia nun colexio de bruxas. Na 3ª noite Beni descubre a un diaño de tipo B. O diaño era invisible pero como o libro non o era o diaño botou a voar. Beni foi detras del. Manuel con moito medo e esforso conseguiu voar. Grazas a Manueliña, a pelota con vida de Manuel, recuperan o libro.

Cando acabamos o conto fixémoslle algunhas preguntas sobre os seus contos e despedímonos.

IRIA - 6º A

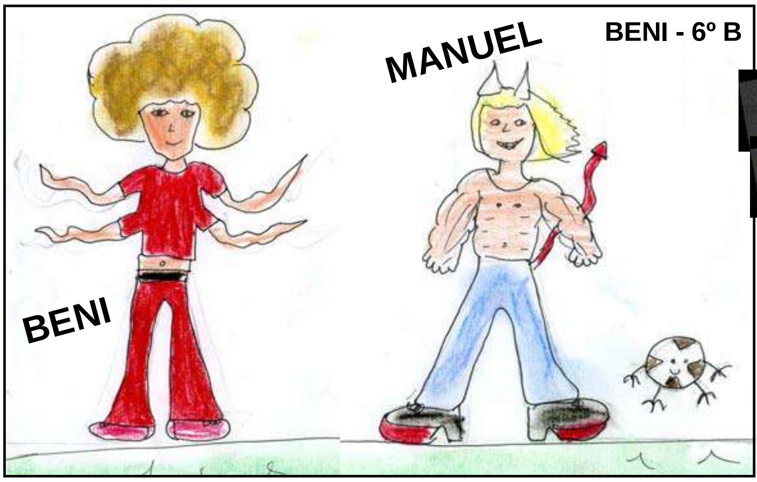

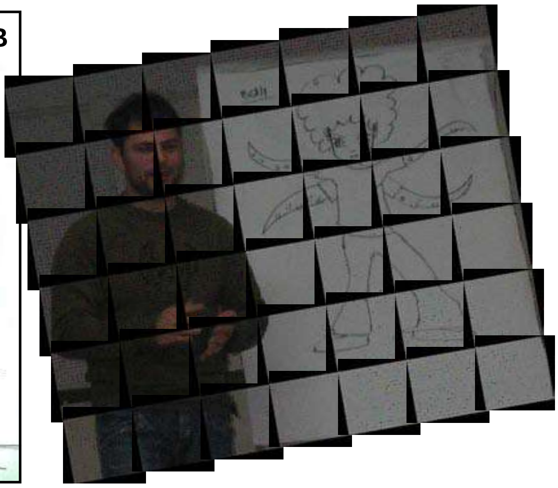

NO NADAL...

Equipo de Medio Ambiente

O Equipo de Medio Ambiente organizou actividades para lembrar que, tamén no Nadal, é importante coidar o Medio Ambiente. Editaron un tríptico informativo que se enviou ás familias.

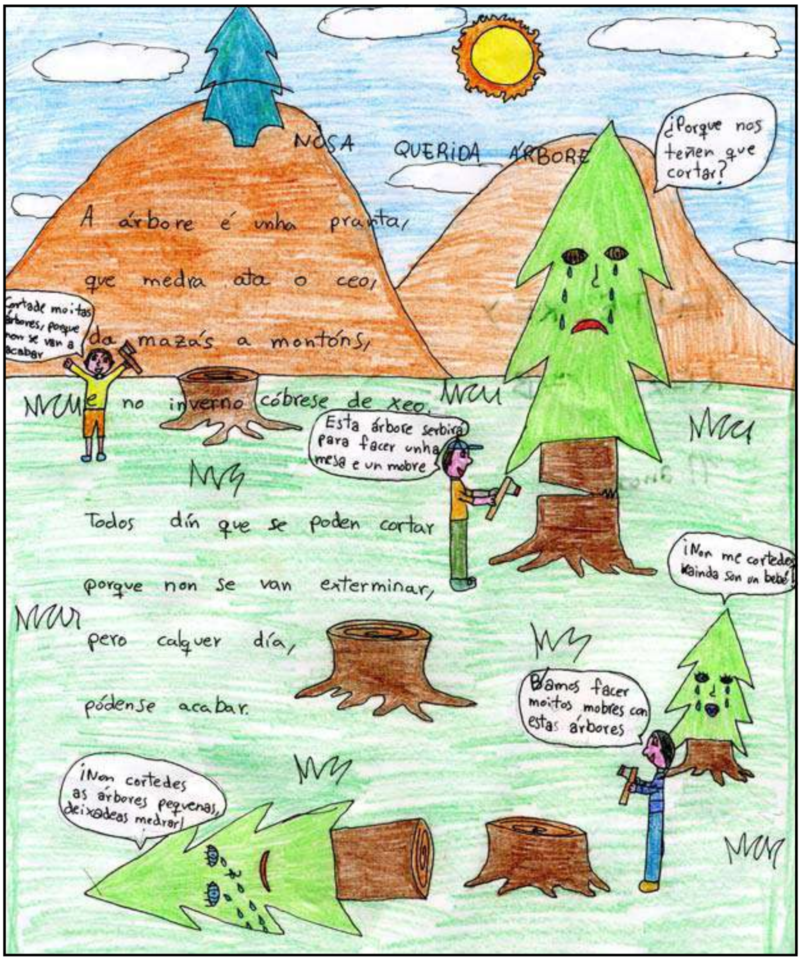

NORMALIZACIÓN
CEIP de Palmeira

Participamos no Concurso de Debuxo e Texto organizado polo Equipo de Normalización Lingüística. Cos traballos gañadores imprimiuse a tarxeta coa que felicitamos a toda a Comunidade Escolar.

RUBÉN - 4 anos

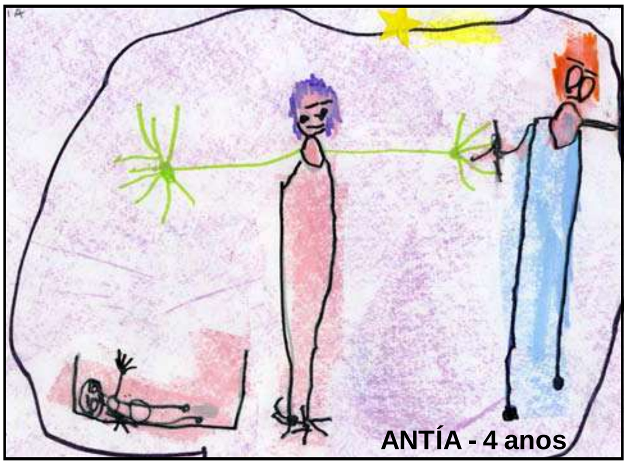

ANTÍA - 4 anos

CLARA - 6º B

Os personaxes dos cómics saíron da Biblioteca para visitar o Belén.

Visitounos Papá Noel.

Escribemos cartas aos Reis Magos.

Queridos Reis Magos:
Chámome Beni N. R.
Este ano porteime ben e quero que me traiades unhas cousas que nunca pedín: camións e camións de paz, explosións e explosións de compañeirismo, armonía, solidaridade e outras cousas que fan falta. Sacos, sacos, sacos de amor e ledicia. Quero que todo o mundo sexa feliz e que todos compartamos o que temos e que todo o mundo saiba repartir, colaborar. Tamén quero que a xente, cando teña problemas, que dialogue e que non pegue, que haxa respecto entre todos.
Xa non vos pido máis pero quero que todo o mundo mellore.

Firmado:

A PINTURA DE CASTELAO

SARA - 6º B

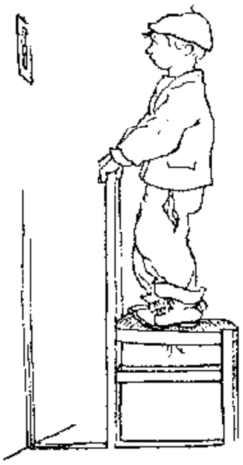

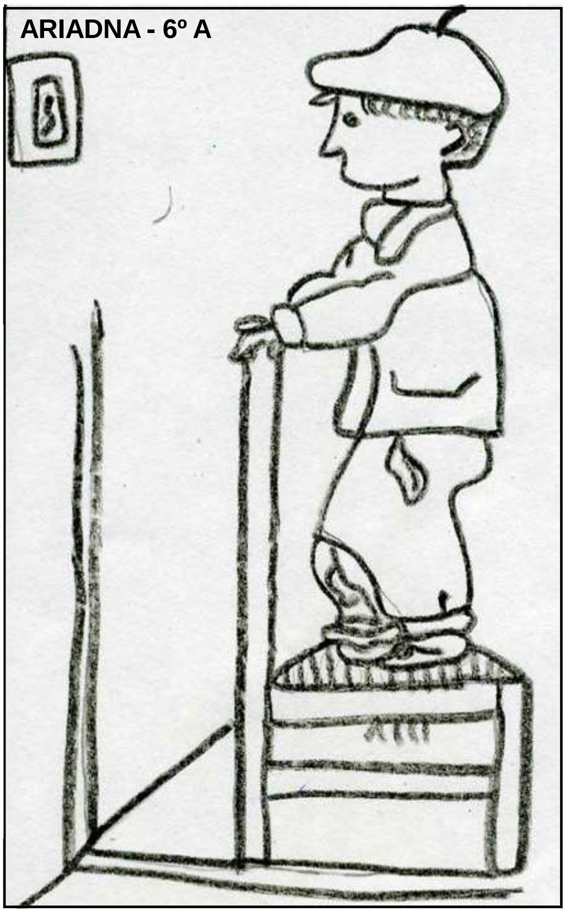

ARIADNA - 6º A

Polifacético novelista, debuxante, caricaturista, pintor, teórico da arte e político, sempre reflexou na súa obra o seu compromiso co galeguismo e co mundo.
Os seus debuxos, complementados con agudos textos, amosan a Galiza rural, o caciquismo, os pobres, os cegos, os desamparados, o pobo que sofre, desde unha visión realista crítica pero humorística.

«O neno das piñas»

CLARA - 6º B

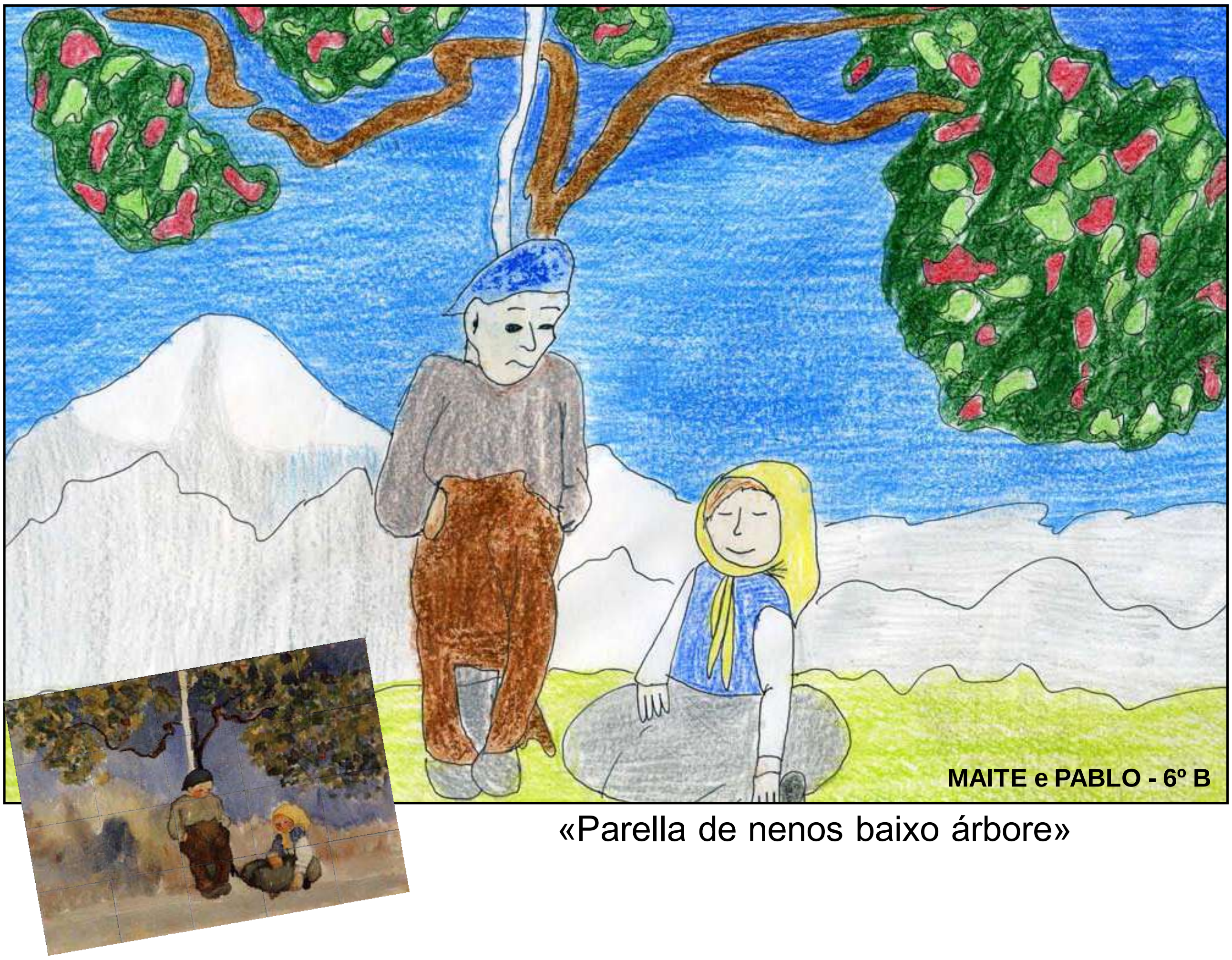
MAITE e PABLO - 6º B

«Parella de nenos baixo árbore»

«Moza con cabuxa»

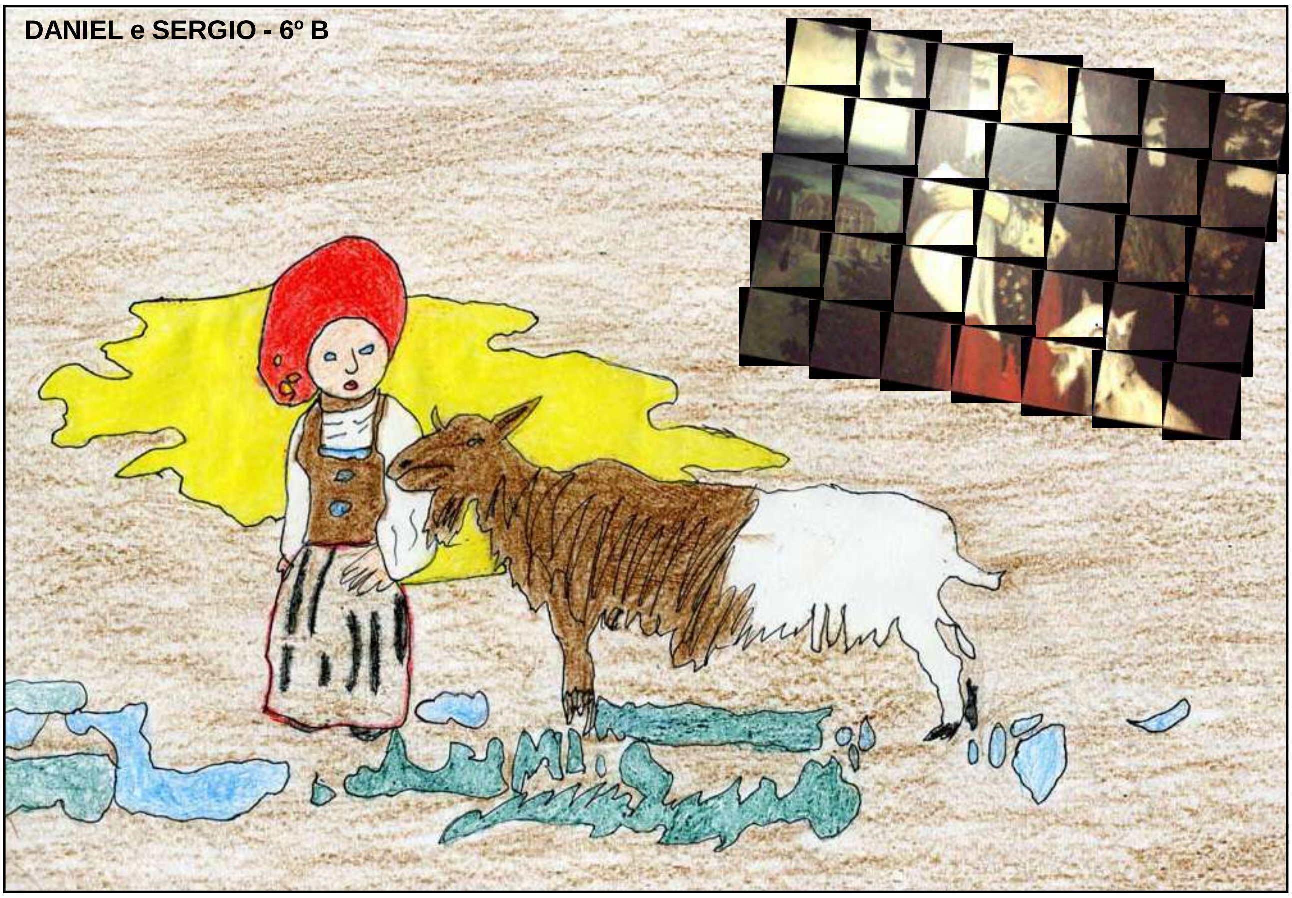
DANIEL e SERGIO - 6º B

Equipo de Medio Ambiente

CANTIGAS SOBRE O MAR

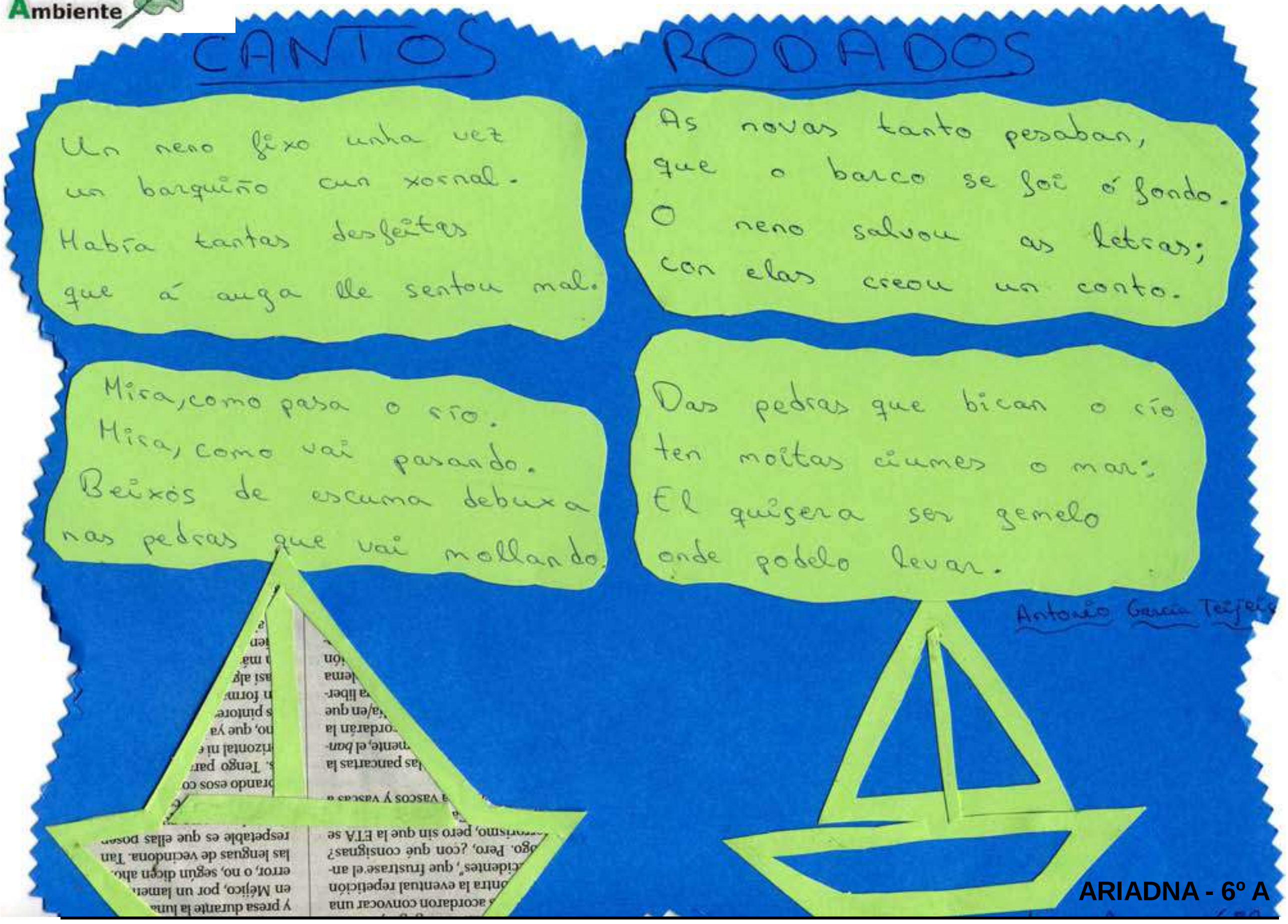

ARIADNA - 6º A

Entre todos recopilamos e aprendemos cantigas relacionadas co mar.

ALEXANDRE, CRISTIAN e MARIÑA - 6º B

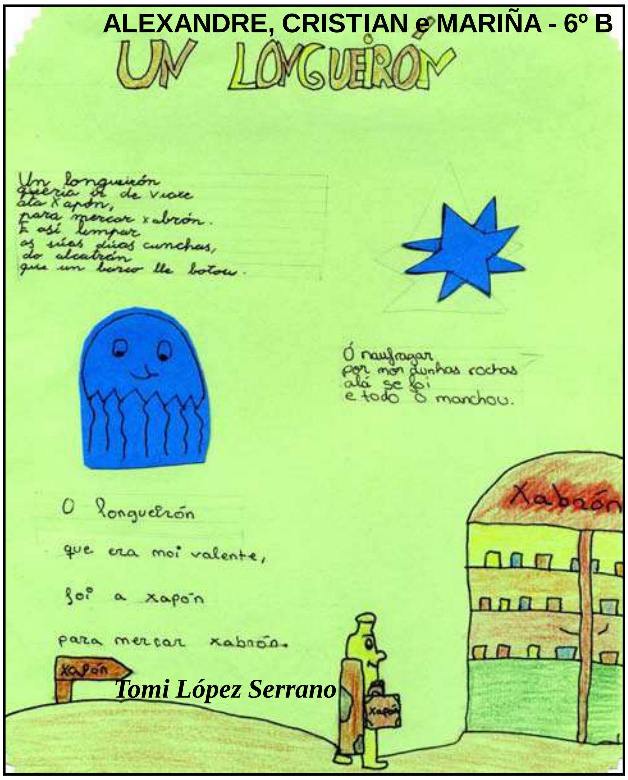

Tomi López Serrano

ANDRÉS, IRIA e JUAN- 6º A

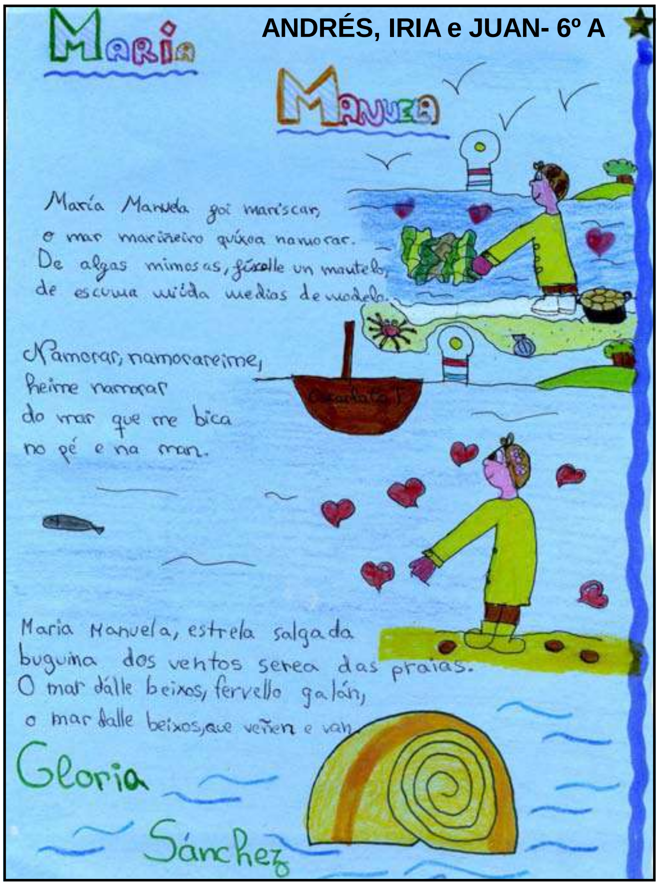

Tamén nós sabemos escribir poesías sobre o mar.

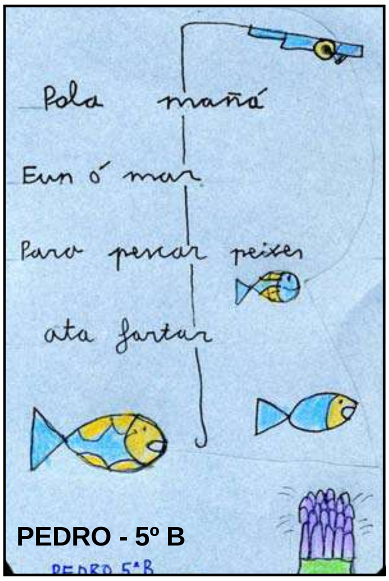

PEDRO - 5º B

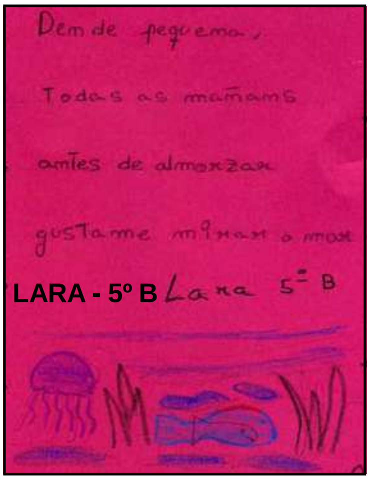

LARA - 5º B

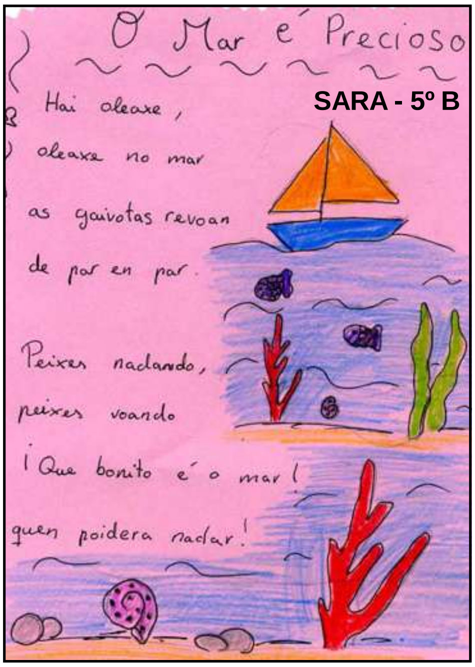

SARA - 5º B

Esta mañá
o noso Francisco
quixo ir pescar o marisco.
Pescou e pescou
e nunca se fartou.

MARCOS - 5º B

O MAR

Que bonito é o mar!
Tranquilo e fresco está,
con moitos animais que observar.
Ás veces verde, ás veces azul,
da igual como está,
sempre che sorprenderá.
Cando vou pescar,
collo fanecas e calamar.
Que bos están!
Hai tantos que non sabería nomear:
tiburóns, baleas, delfíns, cachalote,
peixe espada e moitos máis.
Tamén hai pulpo, chopo, nécoras,
langostas e centolas.
Como me gustan todas!
O xurel e a faneca
tamén debes comer
porque están requetebén.
Todo o do mar debes probar
con coidado de non pasar
os límites legais.
E no verán a nadar
e disfrutar do mar.
E non te esquezas de pescar.

PATRICIA - 6º A

NEREA - 5º B

Un día fun pescar,
encontrei un calamar.
Tirei e tirei
e casi volquei.
Moito me mollei
e esa noite un catarro levei.
Ese calamar non pesquei
e ao día seguinte volvín e o intentei.

ALICIA - 5º A

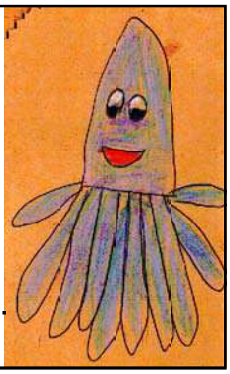

O VELEIRO

Un veleiro surcaba o mar,
as ondas pegaban na quilla
e as velas enchidas de vento
navegando cara ás praias do leste.

ANDRÉS - 5º A

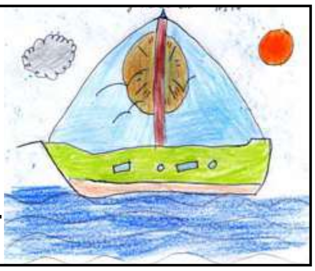

SANTI - 5º B

«COIDA DA TERRA»

FUNDACION CAIXAGALICIA

As nenas e nenas de 2º participaron nunha actividade organizada pola Fundación Caixa Galicia dentro do Programa «Coida a Terra».

Os «científicos tolos», lembráronnos de foma divertida a importancia da auga para a vida na terra e as consecuencias que ten estragala: vimos como unha pequena pinga dunha billa en mal estado acaba perdendo moitísimos litros ao cabo dun día.

Tamén nos explicaron as nefastas consecuencias dos incendios forestais e vimos como as raíces das árbores e das plantas reteñen a terra e a auga e frean a desertización.

Aprendemos moitas cousas que podemos facer [redacted] propio Medio Ambiente.

Hoxe viñeron a o colexio uns científicos moi divertidos nos enseñaron o importante que e a auga para todos nos, fixeron esperimentos, fixeron unha cidade non unha cidade de verdade se no representada, a terra eran garbanzos, a auga subterranea era un globo cheo de auga, e con un papel e tixeiras recortamos unhas casas e as puxemos na cidade. O que mais me gustou foi cando a científica se presentou a outro facialle burla e pasino moi ben,

María Rey

MARÍA - 2º

[redacted]

CRISTINA - 2º

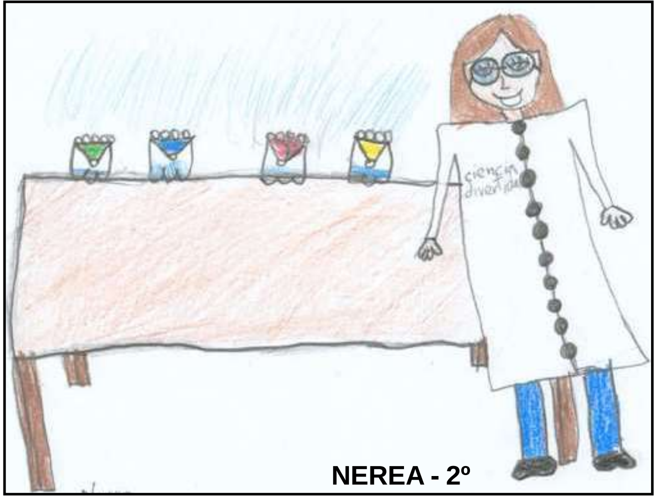

NEREA - 2º

Ciencia divertida

O que mais me gustou foi cando abriron a billa e caian as pingas de auga e tamén cando a chica se estabá presentando e o chico facendo burla dela.

Estaba moi bonito e gustoume moito.

A billa abrirona para mirar as gotas que caian e tamén para mirar cantos litros de auga caian nunha hora.

Eso fixerono para que nos non o fagamos.

ANDREA R. - 2º

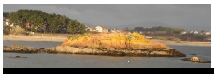

PARA SER BOS CONSUMIDORES

O alumnado de 1º e 2º foi á Escola Galega de Consumo e participou en dous obradoiros:
- Xoguetes.- Para coñecer como debe ser o etiquetado e as normas de seguridade dos xogos e xoguetes.
- Linguaxe Publicitaria.- Para entendela e analizar criticamente os valores transmitidos pola publicidade.

ESCOLA GALEGA DE CONSUMO

A EXCURSIÓN A SANTIAGO.

Fomos á Escola Galega de Consúmo a dous obradoiros. O da linguaxe que trataba da publicidade e o de xoguetes.
Esta excursión foi perfecta.
Fixemos un montón de cousas: unha cometa e un anuncio, e o mellor de todo é que no autobús puxeron a tele.
Estivemos falando dos anuncios e nunha pantalla grande vimos anuncios.
Logo nos repartimos en grupos.
Cada grupo fixemos o debuxo do inventado por nós, escribimos a marca, o prezo e máis cousas.
Un grupo fixemos un anuncio dun mando teletransportador de cousas moi bonito, pero non sae na tele, ten moitas cores. A marca AZUL.
Outro anunciabamos un robot de «Remete».
Todos fixemos un xoguete reutilizando restos, unha cometa.
1º pintamos un tubo de cartón – rollo do cartón do baño, un tubo de papel hixiénico.
2º pegámoslle uns papeliños, tiras de cores (pinocho, seda, revista, ...)
3º puxémoslle un fío de la.
Foi moi divertido xogar con ela.
Dixéronnos que nós podemos inventar e facer xoguetes.
Pasámolo moi ben, foi moi bonito e divertido.

NENAS e NENOS DE 2º

CRISTINA - 2º

Equipo de Medio Ambiente

OS INCENDIOS FORESTAIS

A loita contra o lume foi unha prioridade da convocatoria Voz Natura deste ano. Xunto coa Consellería do Medio Rural organizaron charlas sobre a prevención e extinción do lume, un tema sobre o que a comunidade educativa está especialmente sensibilizada tras a situación vivida o pasado verán.
O obxectivo final foi reducir o número de incendios a través da concienciación dos escolares sobre as consecuencias catastróficas que teñen os incendios.

Voz Natura
Terri

QUEREMOS VER TODO VERDE!

Hoxe, 26 de xaneiro, veu ao colexio un bombeiro chamado Ismael.
Explicounos algo sobre os incendios:
- Os incendios forestais.
- Os incendios provocados (case todos).
- Os elementos que hai para que se provoque o incendio: osíxeno, calor, combustibles.

Explicounos algo sobre algúns incendios que el apagara (cos seus compañeiros).
Tamén nos ensinou unha pala coa que se podía apagar o lume.
Logo ensinounos como iban vestidos:
- o seu traxe
- a mascarilla
- o casco.

Ao final vimos un vídeo dun incendio. Ah! Tamén falamos algo sobre os helicópteros que levaban a auga. A min gustoume moitísimo.

ARIADNA - 6º A

Este verán, a metade dos incendios que houbo foron en Galicia.

JUAN - 6º B

Contounos que se vemos lume non nos acheguemos a el e chamemos ao 085 porque é o teléfono directo para avisar aos bombeiros.
...os camións poden levar 2.400 l. de auga, os hidroavións 6.000 l. e o helicóptero 1.500 l. de auga.
Tamén nos dixo que sempre que vexamos lume escapemos para abaixo porque o lume sube.

MANUEL I. - 6º A

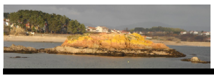

«A TIXOSA DE PALMEIRA TIVO TOXOS»

Como xa sabedes, a Tixosa, que da nome á nosa revista é un illote que se atopa preto do porto de Palmeira. Dado que é pouca a información que existe sobre a orixe deste nome, puxémonos en contacto con Fernando Cabeza Quiles que foi mestre neste colexio e que é tamén escritor e filólogo, autor de varias novelas e experto investigador no eido da toponimia galega para que investigara sobre este topónimo. Unha vez descuberto o segredo, enviounos o seguinte escrito que tamén publicou no suplemento Barbantia de La Voz de Galicia do 26 de xaneiro.

Entre as súas obras:
- Os nomes de lugar
- Os nomes da terra: topónimos galegos

A VOZ DA TERRA

TOPONIMIA

A tixosa de Palmeira tivo toxos

Fernando Cabeza Quiles

■ Malia a actual fasquía pedrosa do illote palmeirán chamado Tixosa, esta fermosa pedra mariña, rodeada de barquiños xeitosos, antano estivo cuberta de toxos. Así, nun documento do ano 1105 outro emprazamento de nome Tixosa do municipio ourensán da Bola aparece como «Togiosa», que quere dicir lugar abondoso en toxo. Presenza vexetal que tamén hai que supoñerlle ao Tixosa palmeirán.

Do primixenio «Togiosa» pasouse, no percorrer dos tempos, a Toxosa e, por fin, a Tixosa. O peche de Togiosa a Tixosa, aínda que extremo, dáse en galego, e é o mesmo que se produciu, por exemplo, dende o latín foliola ao actual «filloa». No colexio de Palmeira publican unha coidada revista chamada *Tixosa*, que recolle este sobranceiro e sonoro topónimo.

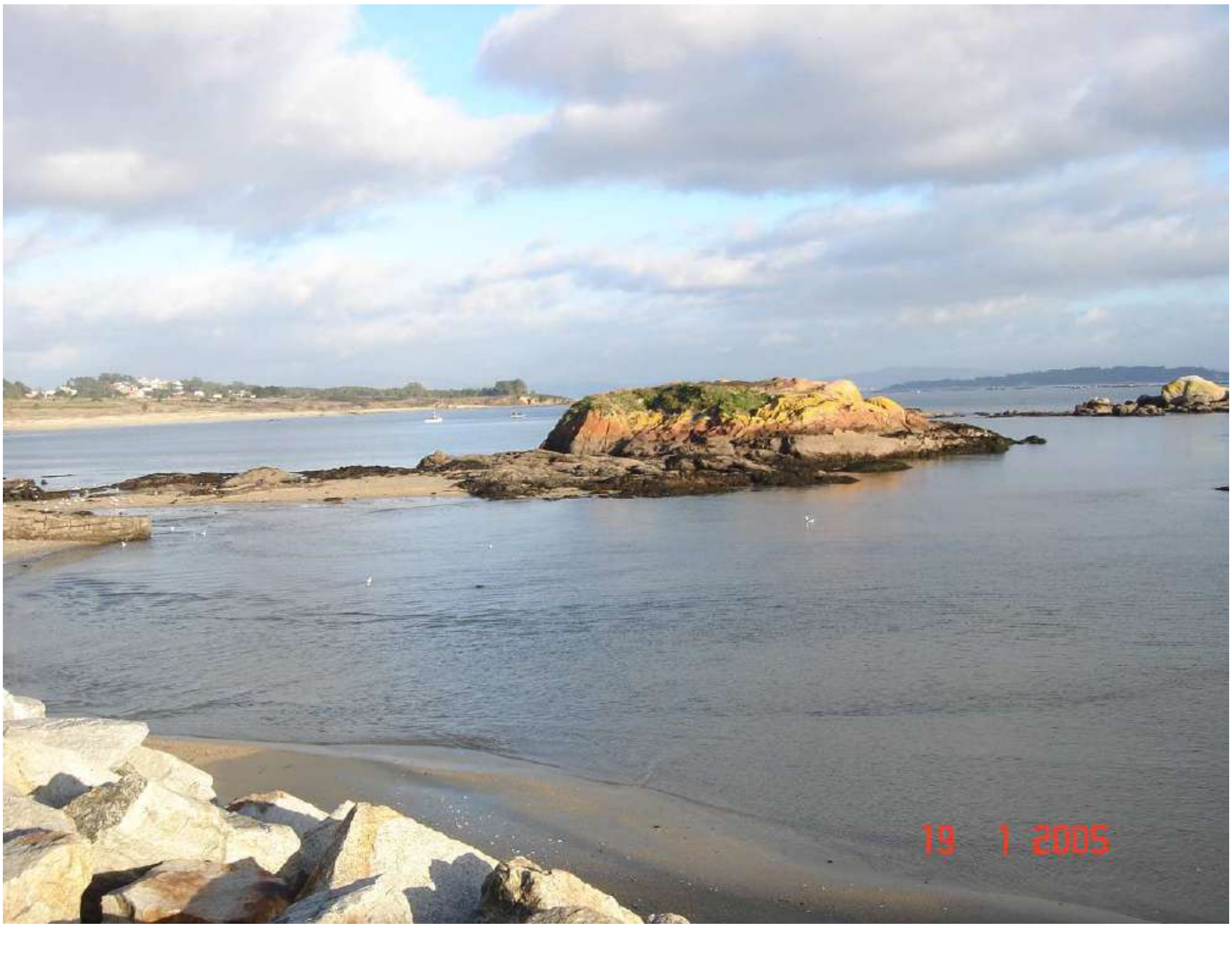

O SAPO ENCANTADO

TRES GLOBOS, TITERES

A reporteira mais dicharacheira do pais dos contos, entrevista á Meiga Maleira que hai moito tempo, convertiu ao príncipe Croberto nun sapo porque non quería casar con ela. A reporteira descubre que o único xeito de que ese sapo volva a ser príncipe é que unha princesa casadeira lle bique, e tratará de buscar algunha princesa para desfacer o meigallo. Pero ...

Con esta obra quixemos celebrar

O DÍA DA PAZ

SERGIO - 5 anos

ALEXIS - 5 anos

JULIO - 5 anos

PAULA - 3º

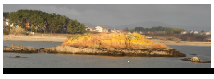

A NENA INVISIBLE

Con motivo do Día da Paz, que se celebra o 30 de xaneiro, o Equipo de Biblioteca publicou unha adaptación do conto «A nena invisible». Entregouse un exemplar a cada neno e nena para ler e traballar nas aulas.

LA NIÑA INVISIBLE
García Sánchez, J. L. y Pacheco, M. A.

VANESSA - 4 anos

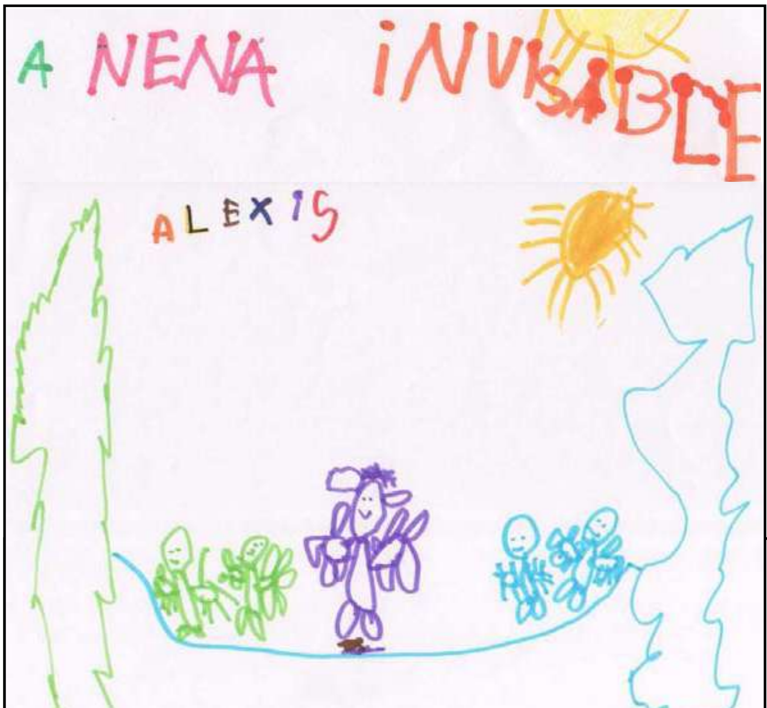

ALEXIS - 5 anos

SARA - 5 anos

INÉS - 4 anos

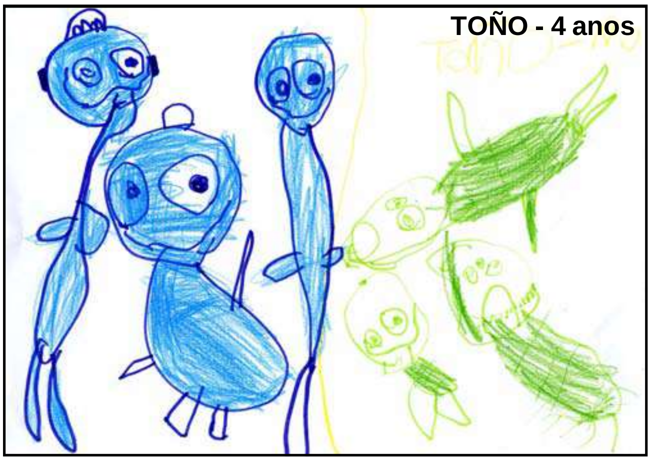

TOÑO - 4 anos

XOGAMOS COOPERANDO

IVÁN - 4 anos

VANESSA - 4 anos

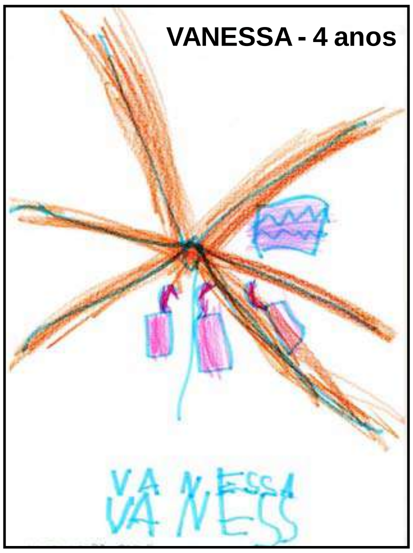

LORENA - 4 anos

NOME - 4 anos

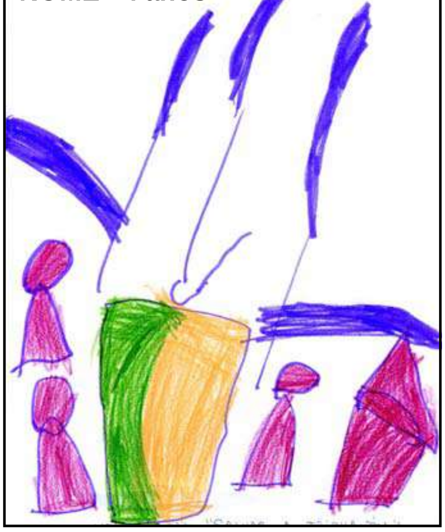

OS MÚSICOS
SALVAR A TRIPULACIÓN
O PARACAÍDAS
...

JONATHAN - 4 anos

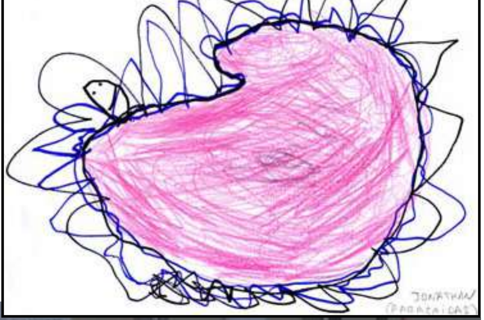

O CONCERTO DA PAZ

Na clase de música os nenos e nenas de 3º, 4º, 5º e 6º prepararon uns temas musicais que nos ofreceron para celebrar o Día da Paz.

FUNGA ALAFIA

***«Funga alafia ashe ashe.
Funga alafia ashe ashe.»
Esta é unha canción africana que significa: «Bos días. Cos meus ollos saúdoo. Coas miñas mans saúdoo. Co meu corazón saúdoo.»***

KAZE NEZA

(canción africana)

***Kaze neza mugo rewadata
Kaze neza mugo rewadata
Kaze neza mugo bowamama
Kaze neza mugo bowamama***

ROMANCE DE BERNALDINO E SABELIÑA

(Canción tradicional)

***Polo mundo me vou, madre,
polo mundo a camiñar(e)
en busca de Bernaldino
que no o podo atopar(e).
E se foi de terra en terra...***

SAMBA LELE
(Canción popular brasileira)

***Samba Lelê está doente
Está com a cabeça quebrada
Samba Lelê precisava
De umas dezoito lambadas
Samba , samba, Samba ô Lelê
Pisa na barra da saia ô Lalá (BIS)
Ó Morena bonita...***

O concerto gustounos moitísimo.

MARTINA - 5 anos

MATEO - 5 anos

UNHA MARISCADORA NO COLEXIO

O día 8 de febreiro veu ao colexio Ángeles Betanzos, que é a nai de Nerea e como é mariscadora, contounos como é o seu traballo. Ademáis de ensinarnos moitísimas cousas, transmitiunos a súa paixón polo mar. Pasámolo moi ben con ela e quedamos encantados. Queremos agradecerlle dende estas páxinas a súa colaboración.

Hoxe, 08/02/07, veu unha mariscadora ao colexio de Palmeira chamada Ángeles. Ao principio explicounos como se usan cada un dos seus utensilios e como era o seu traxe e guantes.

Tamén nos ensinou varias clases de marisco como: berberechos, japónicas, finas, babosas… e explicounos precaucións que debemos tomar e que cousas debemos facer.

Logo veu o turno das preguntas, a verdade tiñamos moitas, e ao final agasallámoslle cunha canción titulada: «María Manuela» e a un dos berberechos bravos que trouxo, gustoulle tanto a canción, que sacou a súa enorme lingua de cor laranxa e pegou unha voltereta.

Foi un día xenial, e quería dar as grazas á directora e a tódolos profesores presentes, e sobre todo a Angeles, por querer aguantarnos este día con moita paciencia.

MELISA - 6º B

ELISA - 6º B

Nós, como agradecemento cantámoslle unha canción que se titulaba «María Manuela» e o máis sorprendente foi que cando nós cantabamos un berberecho púxose a bailar coa lingua. Foi alucinante.

PABLO - 6º B

María Manuela foi mariscar.
O mar mariñeiro
quíxoa namorar.
De algas mimosas
fíxolle un mantelo
de escuma miúda,
medias de modelo.
Namorar, namoreime
heime namorar
do mar que me bica
no pé e na man.
Muá-muá-muá.

Rimas con letra
Gloria Sánchez

A mariscadora ensinounos o marisco que ela collía, foi na biblioteca.
A mariscadora falounos do seu oficio.
Trouxo para ensinarnos: unhas ameixas, uns berberechos, un traxe e un flotador cunha rede, un rastro... e fixemos moitas preguntas, e contestounos a todos.
Falounos da familia dos berberechos.
O que máis me gustou foi cando puiden ver a boca do berberecho bravo, estaba aberta.
Unha foi cal fora o accidente máis grave que lle pasara e dixo que a unha compañeira súa lle rompera o nocelo.
Ela é mariscadora a pé, van mariscar os días que a marea está baixa pola mañá.
Foi interesante e divertido, era moi importante.
A mariscadora que explicaba chámase Ángeles. Ensinounos moito e pasámolo moi ben.

NENAS e NENOS DE 2º

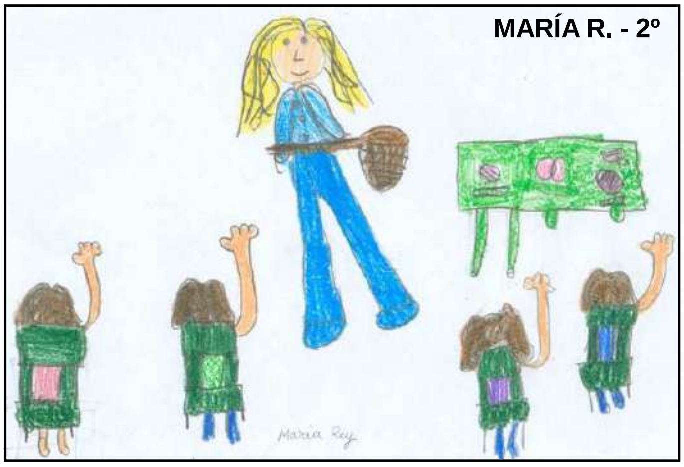
MARÍA R. - 2º

IVÁN - 2º

CRISTINA - 2º

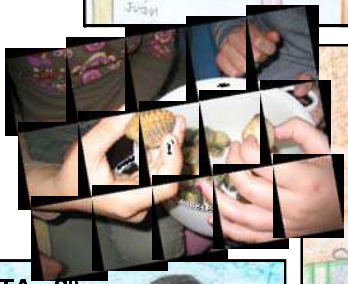

IRENE - 2º

MARTA - 2º

MARÍA A. - 2º

JULIA - 2º

NORMALIZACIÓN G CEIP de Palmeira

NO ANTROIDO...
RECOLLEMOS CANTIGAS,

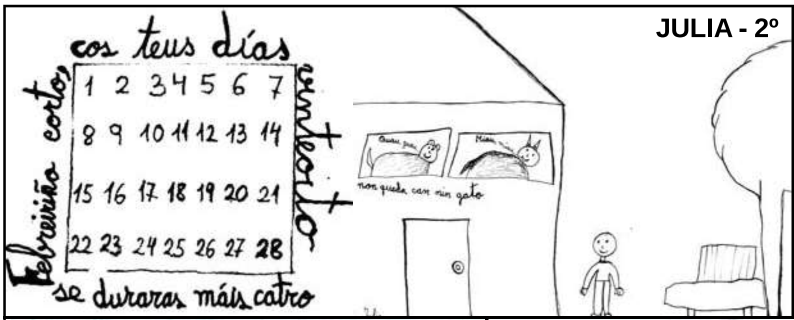

JULIA - 2º

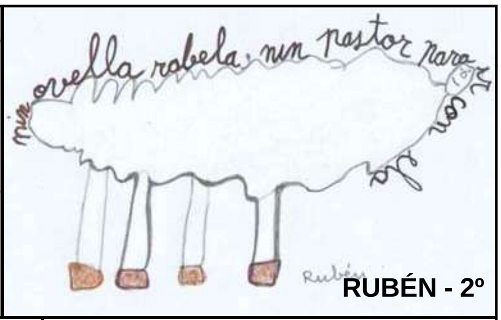

RUBÉN - 2º

LETI - 2º

MARÍA R. - 2º

Febreiriño corto
cos teus días vinteoito.
Se duras máis catro
non queda can nin gato,
nin rato no burato,
nin ovella rabela,
nin pastor para ir con ela,
nin cornos no carneiro
nin orellas ao pregueiro.

SANDRA - 2º

IRENE - 2º

CRIS - 2º

ÁNGEL - 2º

Eu no entroido teño medo
de ese feo cigarrón.
Vai choutando polas rúas,
as súas chocas fan tolón.

A Pobra e máis Ribeira
xogaban ao carnaval.
Sendo lugares veciños
é cousa moi natural.

Logo chegou onda min.
Xa non podía tardar.
Que este ano o entroido
trae moito que contar.

NEREA - 2º

Adeus martes de entroido,
adeus meu amiguiño.
Ata o domingo de pascua,
non comerei maís touciño.

DISFRAZÁMONOS...

LORENA - 4 anos

MANUEL - 5 anos

PABLO - 5 anos

JONATHAN - 4 anos

ALBA - 5 anos

YANIRA - 5 anos

JULIO - 5 anos

TOÑO - 4 anos

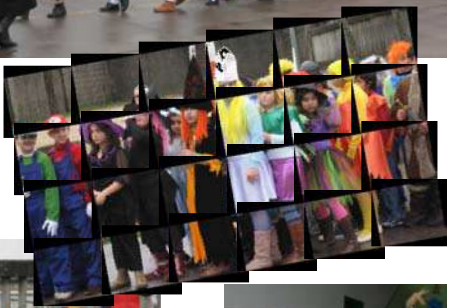

...E PASÁMOLO XENIAL!

O ACUARIO

O Equipo de Medio Ambiente montou na entrada do cole un acuario de auga salgada onde puxemos especies que trouxemos da praia: camaróns, cangrexos, anémonas, estrelas, pateiros, muxos, ameixas, mexilóns, berberechos... Tamén tivemos crías de rodaballo e linguado que trouxemos da piscifactoría de Couso.

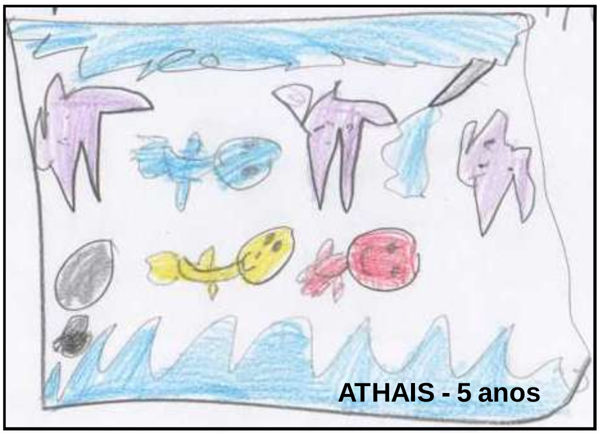

ATHAIS - 5 anos

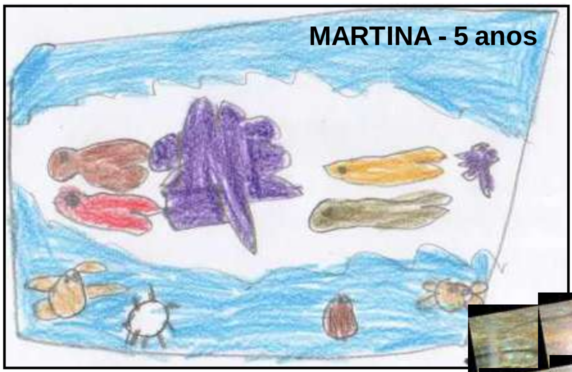

MARTINA - 5 anos

PABLO - 5 anos

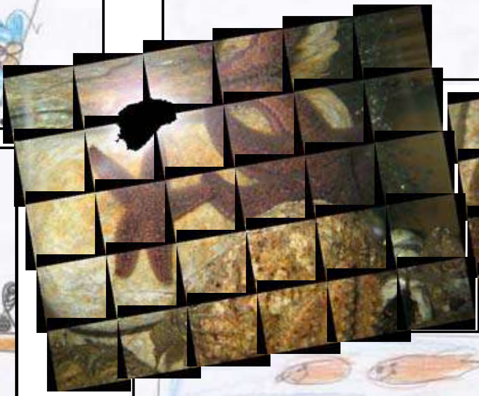

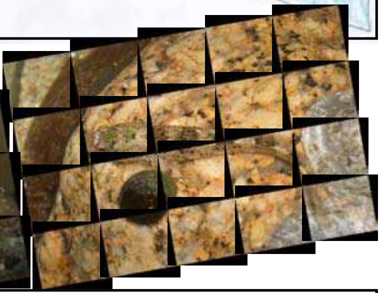

IRIA - 5 anos

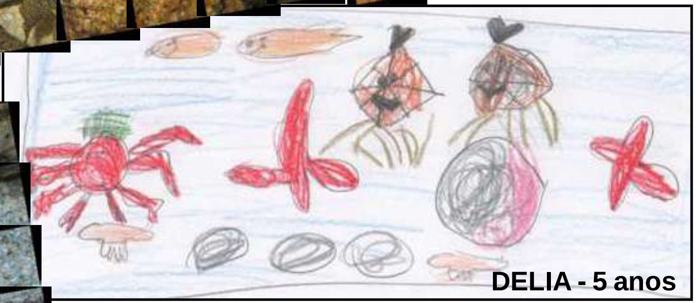

DELIA - 5 anos

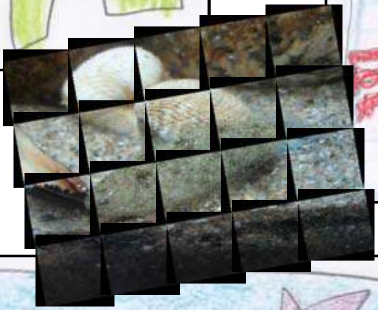

MARTINA - 5 anos

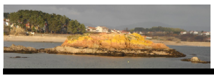

VISITA Á FÁBRICA DE CONSERVAS LOU

FABRICA LOU

Esta fábrica, encóntrase ao lado da praia en Castiñeiras. É moi pequena comparada coas outras. Traballan oito horas. É unha fábrica familiar.

Teñen moitas máquinas: a máquina de vapor é moi grande, á máquina de afumado bótanselle labras. Outra máquina é a de enlatar que serve para poñerlles ben as tapas ás latas. A máquina de empaquetar serve para poñerlle o lote e a data de caducidade (a todos os productos póñenlles 5 anos de caducidade) na lata.

Utilizan moitas materias primas de moitos lugares: Irlanda e do Barbanza. Por exemplo algas ó natural, caviar, ourizos, navallas...

Os productos esterilízanse, despois o limpan moi poucas persoas, e consérvanse.

Non se venden en supermercados, senón en tendas de «delicatessen».

Ao final déronnos «algas ao natural» para cada un.

RODRIGO - 4º

TRABALLADORAS LIMPANDO NAVALLAS XA SEN CUNCHA

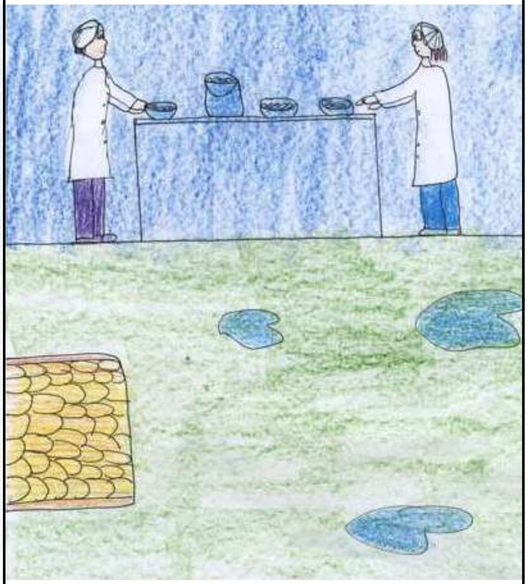

O que máis me sorprendeu foi que so había dez empregados na fábrica, que era pequena. Foi moi interesante!

IRIA - 6º A

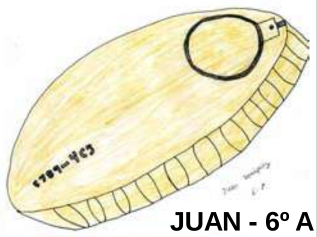

JUAN - 6º A

ENTe CEIP de Palmeira

INTERNET/INTRANET

http://centros.edu.xunta.es/ceipdepalmeira

70

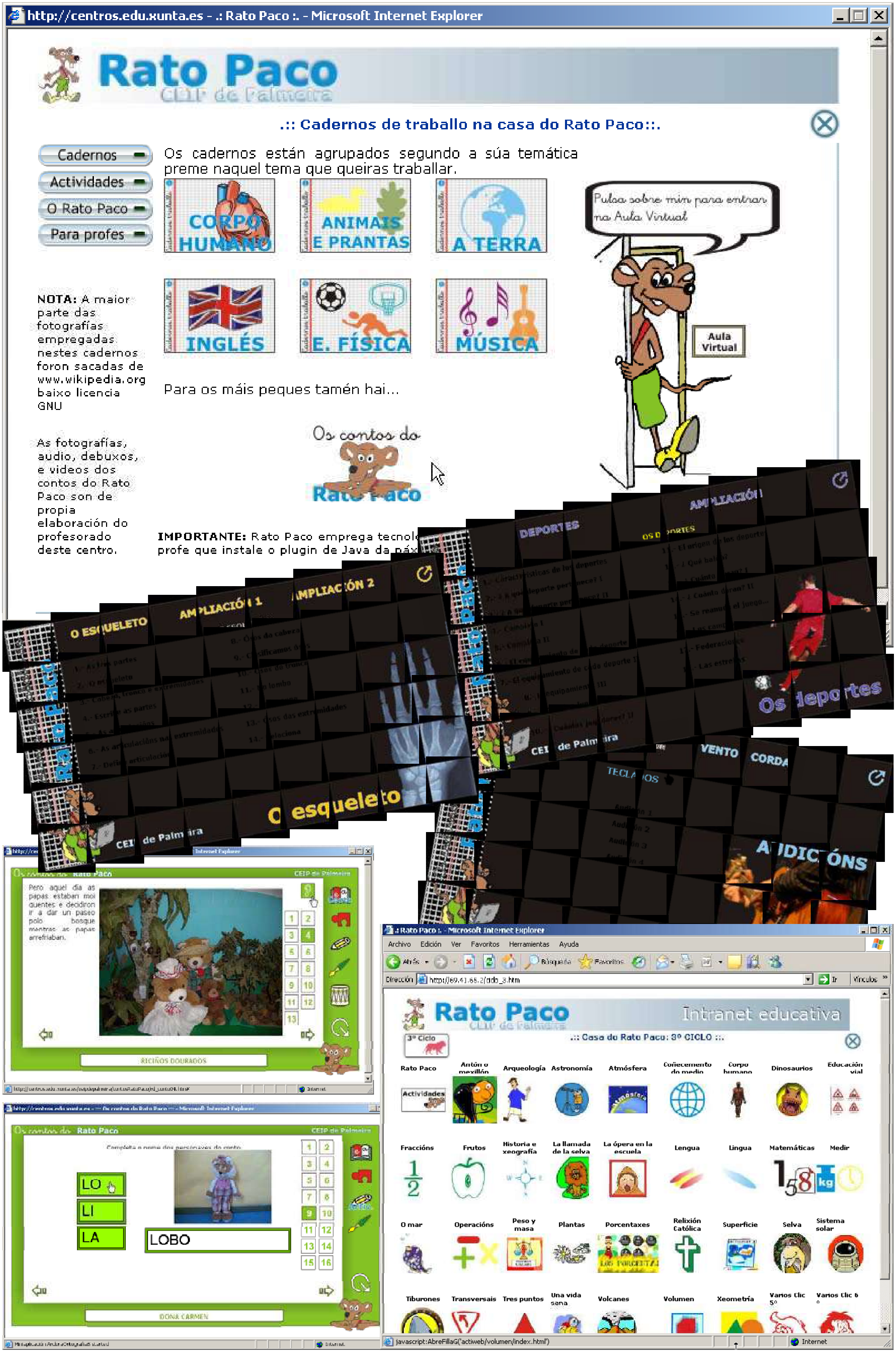

http://centros.edu.xunta.es - .: Rato Paco :. - Microsoft Internet Explorer
Rato Paco
CEIP de Palmeira
.:: Cadernos de traballo na casa do Rato Paco::.
Cadernos
Actividades
O Rato Paco
Para profes
Os cadernos están agrupados segundo a súa temática preme naquel tema que queiras traballar.
CORPO HUMANO
ANIMAIS E PRANTAS
A TERRA
INGLÉS
E. FÍSICA
MÚSICA
Pulsa sobre min para entrar na Aula Virtual
Aula Virtual
NOTA: A maior parte das fotografías empregadas nestes cadernos foron sacadas de www.wikipedia.org baixo licencia GNU
As fotografías, audio, debuxos, e videos dos contos do Rato Paco son de propia elaboración do profesorado deste centro.
Para os máis peques tamén hai...
Os contos do Rato Paco
IMPORTANTE: Rato Paco emprega tecnol
profe que instale o plugin de Java da páx
O esqueleto
AMPLIACIÓN 1
AMPLIACIÓN 2
Os deportes
DEPORTES
AMPLIACIÓN
AUDICIÓNS
VENTO
CORDA
TECLADOS
Os contos do Rato Paco
CEIP de Palmeira
LO
LI
LA
LOBO
Rato Paco
Intranet educativa
.:: Casa do Rato Paco: 3º CICLO ::.
Fraccións
Frutos
Lengua
Lingua
Matemáticas
Medir
O mar
Operacións
Plantas
Porcentaxes
Superficie
Selva
Tiburones
Transversais
Tres puntos
Volcanes
Volumen
Xeometría

PEIXES E MÁIS PEIXES

Dentro dos proxectos Voz Natura e Plan Valora Medio Mariño «A MAR DE VIDA» contemplábase o estudo dos peixes. Cada aula fixo un traballo de investigación sobre unha especie, e despois plasmáronse os traballos en diversos formatos.

O BONITO

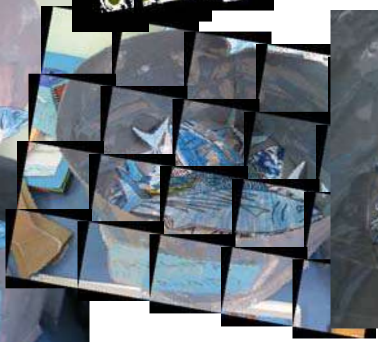

ALUMNADO DE EDUCACIÓN INFANTIL 3 ANOS - A

A RAIA

ALUMNADO DE EDUCACIÓN INFANTIL 3 ANOS - B

O OLLOMOL

ALUMNADO DE EDUCACIÓN INFANTIL 4 ANOS - A

O PEIXE SAPO

O POLBO

ALUMNADO DE EDUCACIÓN INFANTIL 4 ANOS - B

ALUMNADO DE EDUCACIÓN INFANTIL 5 ANOS

O RODABALLO

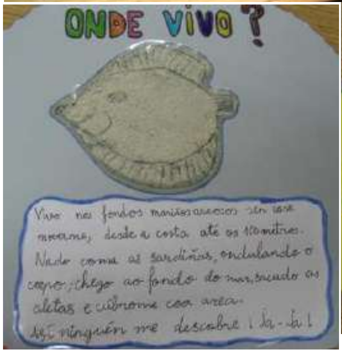

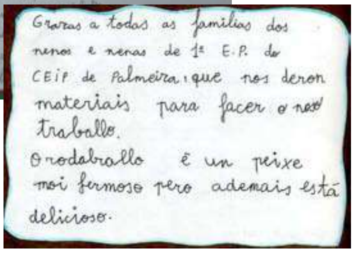

ALUMNADO DE 1º

A MARAGOTA

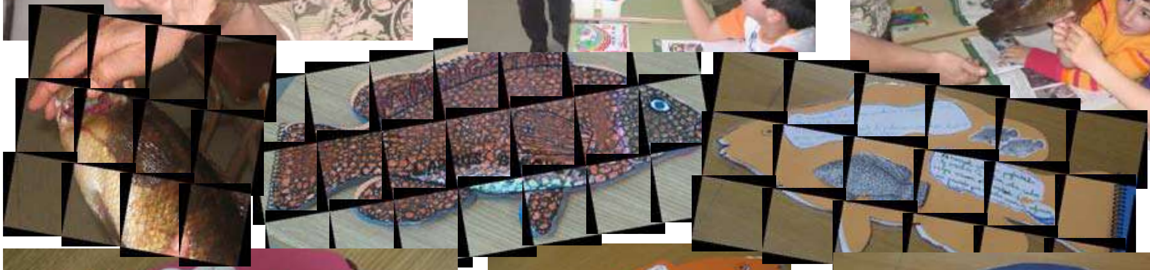

ALUMNADO DE 2º

O XURELO

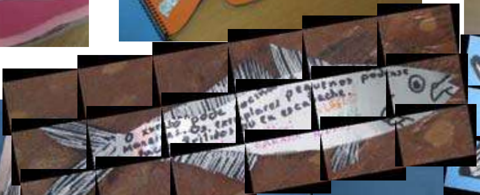

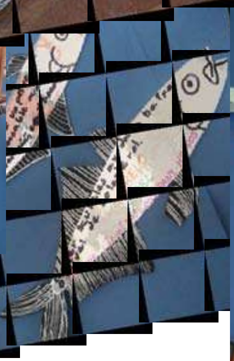

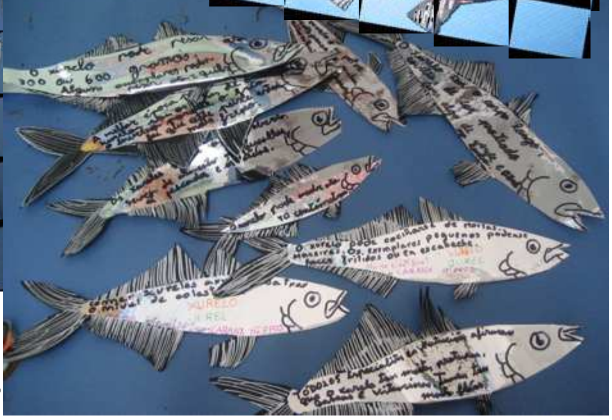

ALUMNADO DE 3º

74

A SARDIÑA

ALUMNADO DE 4º

O MEXILÓN

ALUMNADO DE 5º A

O PERCEBE

ALUMNADO DE 5º B

O LINGUADO

ALUMNADO DE 6º A

O CONGRO

ALUMNADO DE 6º B

TRABALLOS DE ANTES, TRABALLOS DE SEMPRE

Para o 8 de marzo, Día da Muller fixemos unha investigación sobre o traballo que realizaban as nosas avoas.

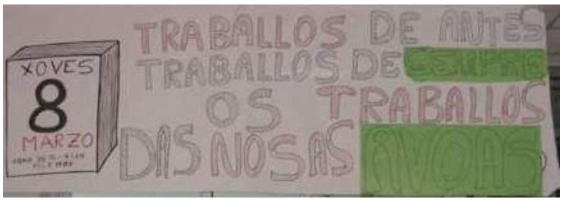

MINISTERIO DE TRABAJO
INSTITUTO SOCIAL DE LA MARINA
MONTEPÍO MARÍTIMO NACIONAL

TITULO DE BENEFICIARIO N.º 2.751

D. Carmen Reiriz López

a quien el Montepío Marítimo Nacional reconoce el derecho al percibo de la pensión anual de 5.966,44 ptas., por Régimen General de Viudedad de acuerdo con las disposiciones reglamentarias aplicables.

Madrid, 26 de Julio de 1961

El Interesado, El Director,

Carmen foi xornaleira e despois cociñeira.

NOME

María era agricultora. Traballou dende os doce aos setenta e nove anos. O seu traballo consistía en dar de comer aos porcos, cultivar a terra, prantar patacas, millo...

SARA - 4º

Fina foi profesora en Ribeira entre os anos 1967 e 2006. Ensinaba a nenos e nenas de 5 e 6 anos.

MANUEL - 3º

Juanita era serradora. Traballou na Pobra entre 1942 e 1970. O seu traballo consistía en cortar pinos.

IRIA - 5 anos

Juana era costureira. O seu traballo consistía en ir de casa en casa coa máquina de coser para poder facer o arranxo das prendas, dende calzóns ata camisas ou pixamas (antes arranxábanse todas as pezas de roupa).

RAÚL - 3 anos

O TRABALLO DAS NOSAS AVOAS

Teresa traballou na conserva entre os anos 1944 e 1988. O seu traballo consistía en limpar o peixe e o marisco e enlatalo.

PABLO - 5 anos

Ángela era bordadora e costureira. Traballaba en en Martín - Castiñeiras. Empezou a traballar no ano 1953. O seu traballo consistía en coser e bordar arreglando e modificando roupa e facendo roupa nova.

MÁXIMO - 3 anos

FOMOS A SANTIAGO

Durante o mes de marzo o alumnado de E. Infantil de 4 e 5 anos e todo o alumnado de Primaria visitou a Biblioteca da Fundación Caixa Galicia en Santiago.

Alí aprenderon o funcionamento dunha Biblioteca distinta á do colexio, e participaron en actividades de animación á lectura; os máis pequenos divirtíronse e aprenderon cun contacontos mentres que os maiores participaron en xogos de buscas bibliográficas.

biblioteca
FUNDACION CAIXAGALICIA

Cando chegamos á biblioteca contáronnos contos.O que máis me gustou foi un de cores. Titulábase «Pequeno azul e pequeno amarelo». Ía dunhas cores que un día se mesturaron.

CARME - 4º

Despois os nenos e nenas de 1º e 2º foron á Sede da Fundación Caixa Galicia onde visitaron a exposición «A fotografía na Colección do IVAM» e participaron nun obradoiro no que, con moita imaxinación, construíron unha fotomontaxe.

Fomos de excursión a Santiago os de 1º e 2º para visitar a Biblioteca Infantil da Fundación Caixa Galicia, unha biblioteca moi bonita.
Beatriz leunos dous libros: un dun neno e outro dun osiño. Despois nos deron tempo para ler un conto cada un. Tamén nos ensinou unha exposición de cadros sobre o mar, algúns eran divertidos e outros de cousas malas que ocorren no mar. Eran todos moi bonitos. E logo vimos carteis de Golfiño.
Regaláronnos unha mochila con libros e catálogos.
Por último fomos a unha exposición de fotografías con montaxes: a muller pincel, a árbore das culleres, ... unha deles daba grima pois estaba rillando o dedo e había pingas de sangue e pel, ...e sen montaxes: un señor, a Torre Eiffel. Falamos sobre elas: de onde eran, que nos dicían, ...
Polo camiño vimos o río Ulla.

NENAS E NENOS DE 2º

O resto do alumnado visitou o Museo de Historia Natural «Luis Iglesias» da Facultade de Químicas.

Había uns monos. Un chamábase Titíe, outro Capuchino. O que máis me molou foi o pez enrugado. Parecía un acordeón.

SARA - 4º

Tamén había cousas moi curiosas: un feto de vaca con dúas cabezas

ISABEL - 4º

E algún animal estaba alí dende 1800!

RODRI - 4º

Vimos moitos animais disecados, incluído o ser humano. Impresionoume a momia humana. Había unha serpe que non se quedaba curta: parecía que se movía. Daba arrepíos!

JOSÉ - 4º

A tartaruga era enorme. Parecía que estaba pintada. Ao león, se lle mirabas aos ollos, dábache medo. Parecía que estaba vivo.

JOSÉ MANUEL - 4º

NAILA - 4 anos

Pasámolo moooooooooooi ben!

ANABEL - 4º

Aos maiores tocoulles despois investigar sobre os animais que viron.

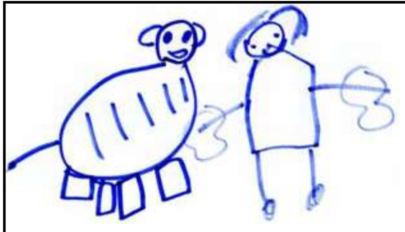

ALEJANDRA - 4 anos

O GUEPARDO

ANDRÉS - 6º A

O CANGURO ARBORÍCORA DE LUMHOLTZ

RUBÉN - 6º A

A PITA DO MONTE

IRIA - 6º A

DÍA DA ÁRBORE

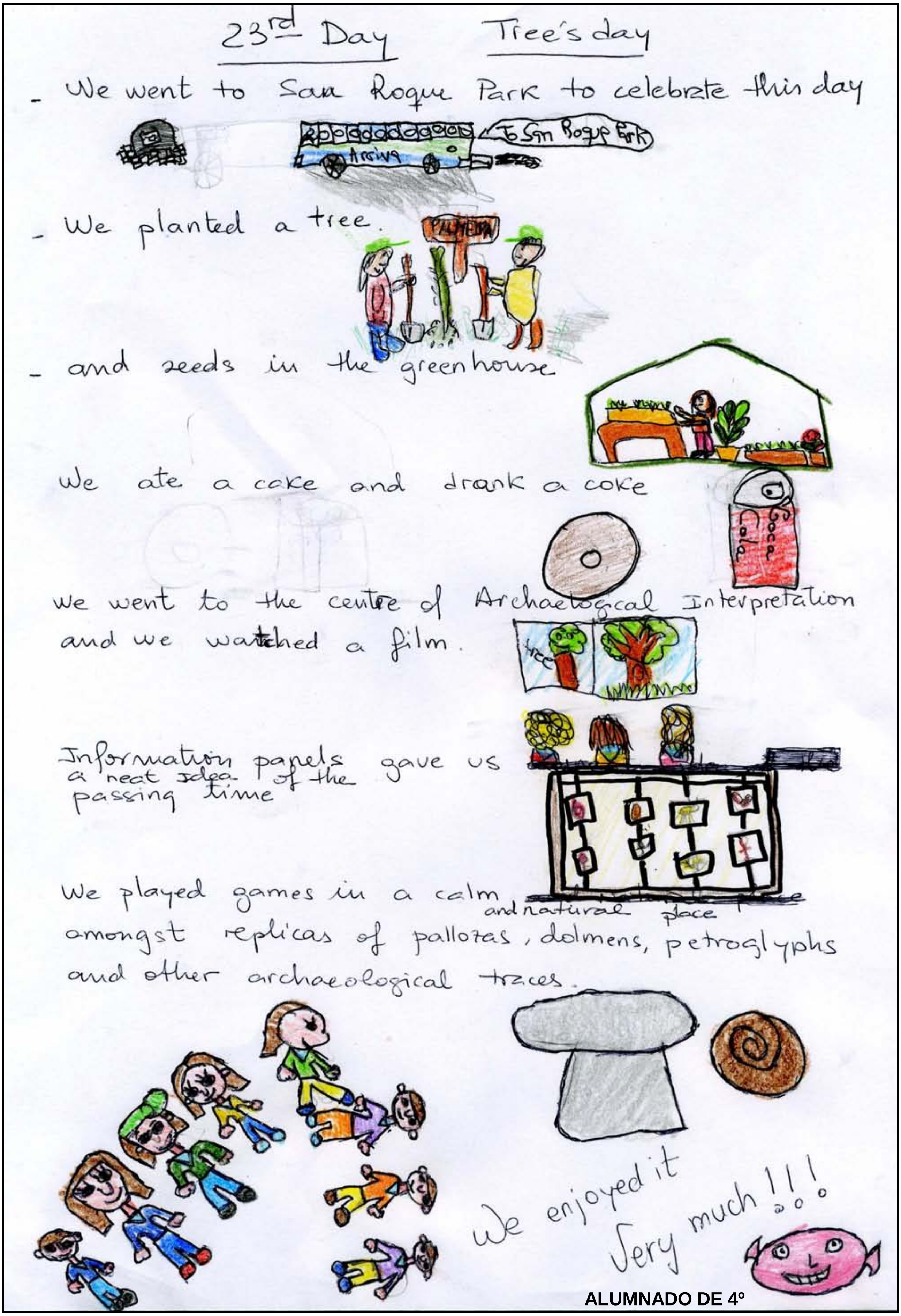

23rd Day Tree's day

- We went to San Roque Park to celebrate this day

- We planted a tree.

- and seeds in the greenhouse

We ate a cake and drank a coke

we went to the centre of Archaeological Interpretation and we watched a film.

Information panels gave us a neat idea of the passing time

We played games in a calm and natural place amongst replicas of pallozas, dolmens, petroglyphs and other archaeological traces.

We enjoyed it very much!!!

ALUMNADO DE 4º

80

XERAIS

ENCONTRO CON AGUSTIN AGRA

No Clube de Lectura da Biblioteca, o alumnado de 5º e 6º leu o libro de Agustín Agra «O tesouro da lagoa de Reid'Is», premio Merlín de Literatura Infantil 2006. Despois, por cortesía de Edicións Xerais de Galicia, o autor visitounos e contounos moitas cousas moi interesantes.

Durante este curso todos os luns estivemos lendo na biblioteca o libro «O tesouro da lagoa de Reid'Is», un libro de Agustín Agra moi interesante que trata dunha cidade asolagada nunha lagoa por un mago porque a princesa non quixera casar con el e entón enterrou a cidade na auga pero todos morreron menos a princesa que era unha serea.

O xoves, 29 de marzo veu Agustín Agra. Falamos sobre o seu conto, fixémoslle preguntas e firmounos os libros.

LARA - 5º B

ANDREA - 6º A

IRIA - 6º A

C.E.I.P. PALMEIRA
BIBLIOTECA

RUBÉN - 6º A

MELISA - 6º B

MAITE - 6º B

CONTACONTOS

Edicións Xerais de Galicia do Grupo Anaya, trouxo ao colexio ao contacontos Iago López que lles contou aos nenos e nenas de Educación Infantil un conto moi divertido dun verme. Pasáronno xenial.

OBRADOIRO DE HABILIDADES SOCIAIS

APRENDEMOS A SER MELLORES PERSOAS

Este curso, en 6º tivemos unha clase que che axuda a ser mellor persoa e a decidir mellor por ti mesmo. Só houbo cinco clases, a mín gustoume moito e encantaríame que houbese máis clases. Nelas iamos lendo un libro e comentábamos o que nos parecía o que poñía nel. Tamén nos deron unhas fichas para cando teñamos algunha dúbida, a consultemos nelas.

E o máis importante, aprendemos o que é ser unha persoa asertiva e a selo. A profe deixoume un libro que se chama «O libro dos valores» onde aparecían valores coma a amizade, paciencia… Nel explicábache o que significa a palabra, unha explicación para os pais, e tamén había un conto para que o entendamos nós.

E recordade: decidide por vós mesmos, e sabede que os vosos dereitos acaban onde comezan os dos demais.

Sede persoas asertivas!!!

IRIA - 6º A

MAITE - 6º A

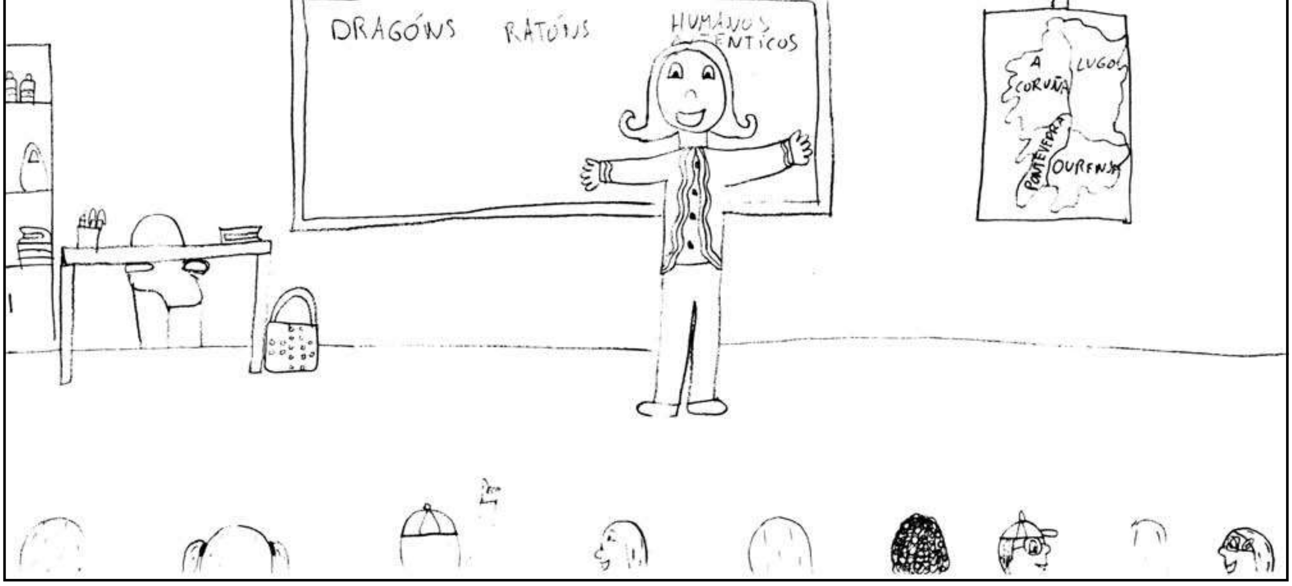

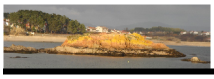

OBRADOIRO DE TRAZABILIDADE

Hoxe fixemos un obradoiro de trazabilidade. A monitora chámase Ana e explicounos que a trazabilidade é unha liña imaxinaria que sigue ao alimento, neste caso o peixe, dende que o pescan ata que o temos no prato. Vimos unha presentación en ordenador do que é a trazabilidade, fixemos uns xogos no papel, o primeiro era moi, moi fácil e os demais xa non tanto. Logo fomos ata a parte de atrás e fixemos un xogo no que nós eramos pescadores, traballadores de lonxa, empresarios... saleunos un pouquichiño mal pero non importa, xa o faremos ben cando sexamos maiores e traballemos diso. O proceso de trazabilidade do peixe é o seguinte:

1º Péscase o peixe
2º Vai ata a lonxa
3º Cómprano os intermediarios
4º Comprámolo nós
5º Comémolo.

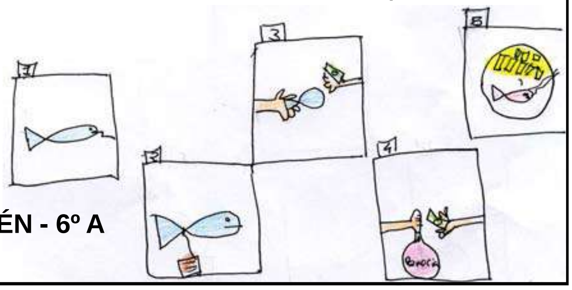

BELÉN - 6º A

VISITA DO COLEXIO DE AVION

O noso proxecto Plan Valora - Medio Mariño «A mar de vida» recolle o intercambio de experiencias co C.E.I.P. Virxe de Guadalupe do concello de Avión. O pasado día 24 de abril viñeron ao colexio para coñecer o noso traballo no proxecto: carteis, traballos de investigación sobre distintas especies de peixes, acuario, exposición «A mar de vida»... O alumnado de 5º acompañounos na súa visita polo entorno. Pasamos un día estupendo.

Para saber máis sobre o Plan Valora:

http://www.edu.xunta.es/valora/

Equipo de Medio Ambiente

O pasado martes viñeron ao cole uns nenos de Avión (Ourense). Chegaron sobre as 11:00 e visitaron a nosa exposición «A mar de vida». Logo xogaron un pouco no patio e ás 12:30 marchamos e ensinámoslles o Mirador da Curota e dende alí arriba víase o mar. Fliparon! Logo fomos ao parque de San Roque e máis tarde ao faro e ás Dunas de Corrubedo. Comemos no Vilar de Carreira e tamén se sorprenderon coas olas que alí había. Á tarde fomos á praia da Corna e ao porto de Palmeira. Sobre as 5:30 marcharon. Eu creo que se foron contentos e o que máis lles gustou seguro que foi o mar, a praia e a area porque todos andaban a gardar cunchas e area nos seus bolsillos.

CRISTINA - 5º A

La Voz de Barbanza

MIÉRCOLES, 25 DE ABRIL DEL 2007

Todo un mar de vida en Palmeira

Comprometidos con el medio ambiente ▪ El Colegio de Palmeira, dirigido por **Marisol Guevara**, recibió la visita de 22 alumnos del centro Virxe de Guadalupe de la localidad ourensana de Avión, acompañados del director, **José Manuel Huete**, y los profesores **Manuel Armada, Rosa María Vázquez, Susana Álvarez** y **Manuel Feijoo**. El fin era conocer su programa de educación medioambiental *A mar de vida*, con el que los ribeirenses participan en el proyecto Voz Natura y en el Plan Valora sobre medio marino de la Consellería de Pesca. Los visitantes fueron recibidos por los alumnos de quinto de Primaria, que les mostraron el colegio, la exposición con los resultados de sus estudios sobre los peces, que fueron publicados en libros muy curiosos, y un acuario de agua salada. Luego les llevaron a ver parajes como el mirador de A Curota, el parque de San Roque y las dunas de Corrubedo, así como el puerto y las playas de Palmeira. Fue para llevarse un buen recuerdo.

Los escolares ourensanos admiraron los trabajos expuestos en el colegio de Palmeira

MIRO MAGARIÑOS

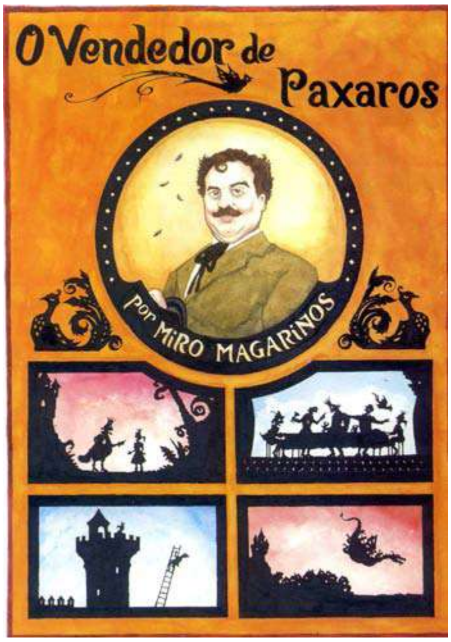

Por cortesía da editorial SM, vistounos o actor Miro Magariños que reprtesentou para nós a súa obra «O vendedor de Paxaros»

O 27 de abril veu Miro Magariños a facer unha obra de teatro que se titulaba «O vendedor de paxaros». Era un actor moi coñecido por «Libro de familia» e por outras outras obras que fai na TV. A obra que representou trataba dun vendedor de paxaros que iba polos pobos para gañar diñeiro e manter á súa familia. Todas as noites cando el está por aí, chámalle a súa filla para que lle conte un conto. Cóntalle contos de princesas, dragóns, ananos, castelos... Ao final fixémoslle preguntas da súa profesión e da obra. Pasámolo Xenial!!!

ANDREA - 5º B

A súa representación foi moi divertida. Nela contaba historias de fantasía e maxia, como unha de marionetas dun dragón, unha princesa e un príncipe e outra dun anano. Nesta obra participaron tamén a profesora Remedios e algúns compañeiros. Tamén nos dixo nas outras obras que participou e nas series da televisión galega.

SARA - 5º B

A FAMILIA QUE LE UNIDA...

Con motivo do Mes do Libro: 2 de abril, Día do Libro Infantil e 23 de abril, Día do Libro, invitamos ás nais e pais dos nenos e nenas a vir á Biblioteca do cole para lerlles contos aos nenos e nenas. Tamén as nenas e nenos leron para eles.

C.E.I.P. PALMEIRA
BIBLIOTECA

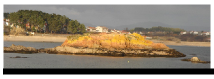

LENDAS DE VOLCÁNS

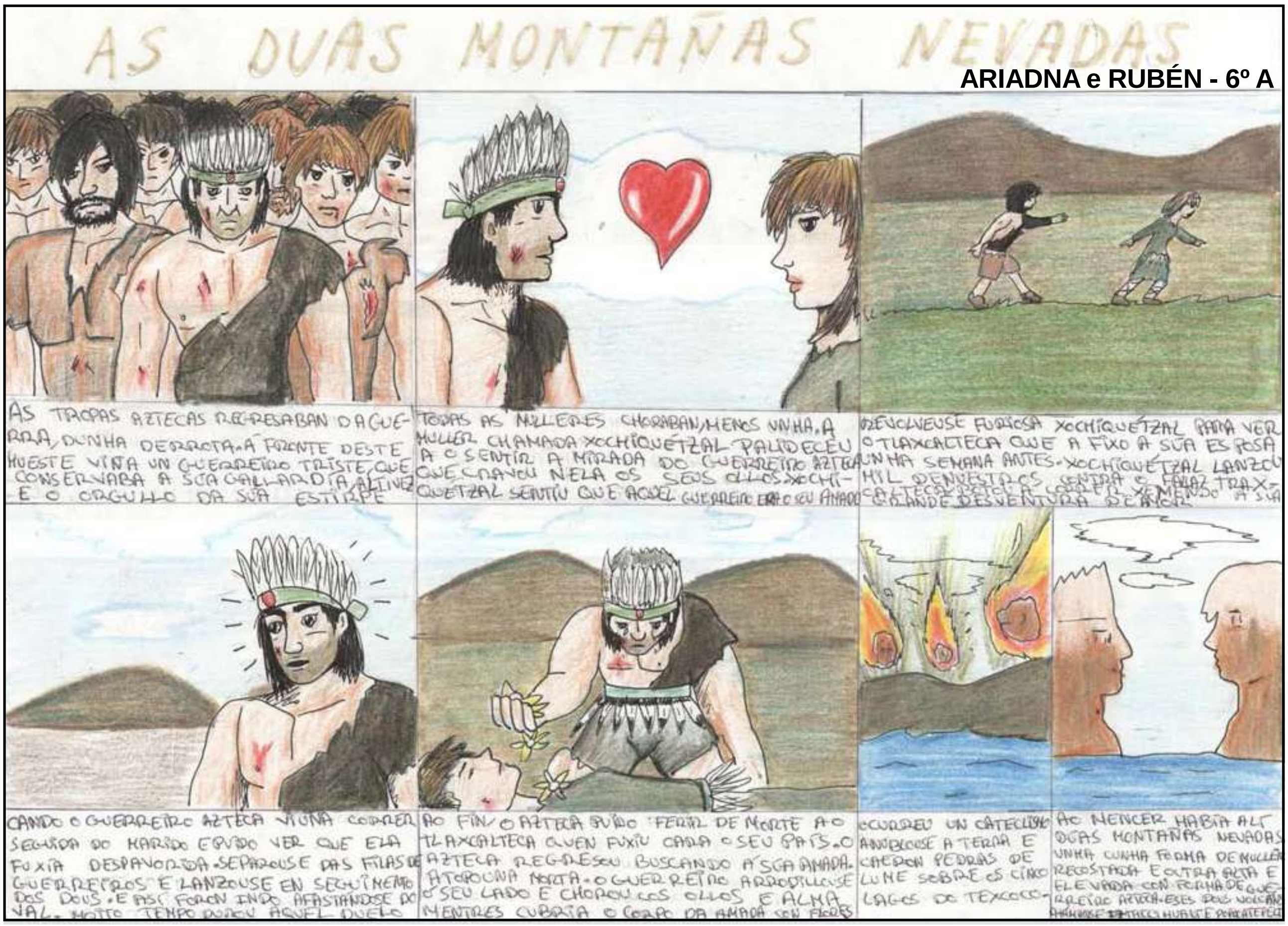

ARIADNA e RUBÉN - 6º A

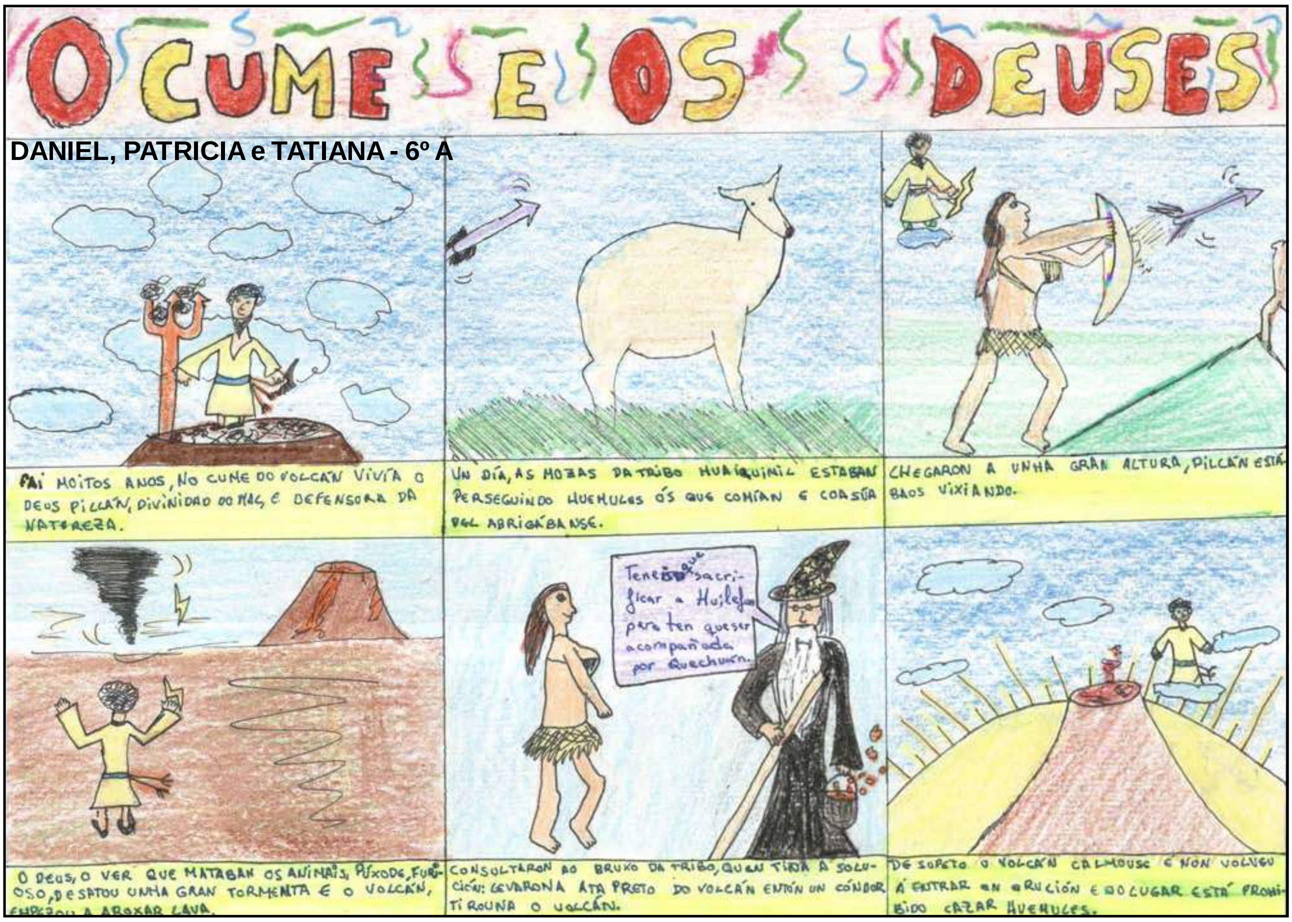

DANIEL, PATRICIA e TATIANA - 6º A

CANTO HAI QUE VER NO GROVE!

O pasado día 25 de abril as nenas e nenos de 1º e 2º foron ao Grove para visitar o acuario e o Centro de Interpretación da Natureza de Siradella.

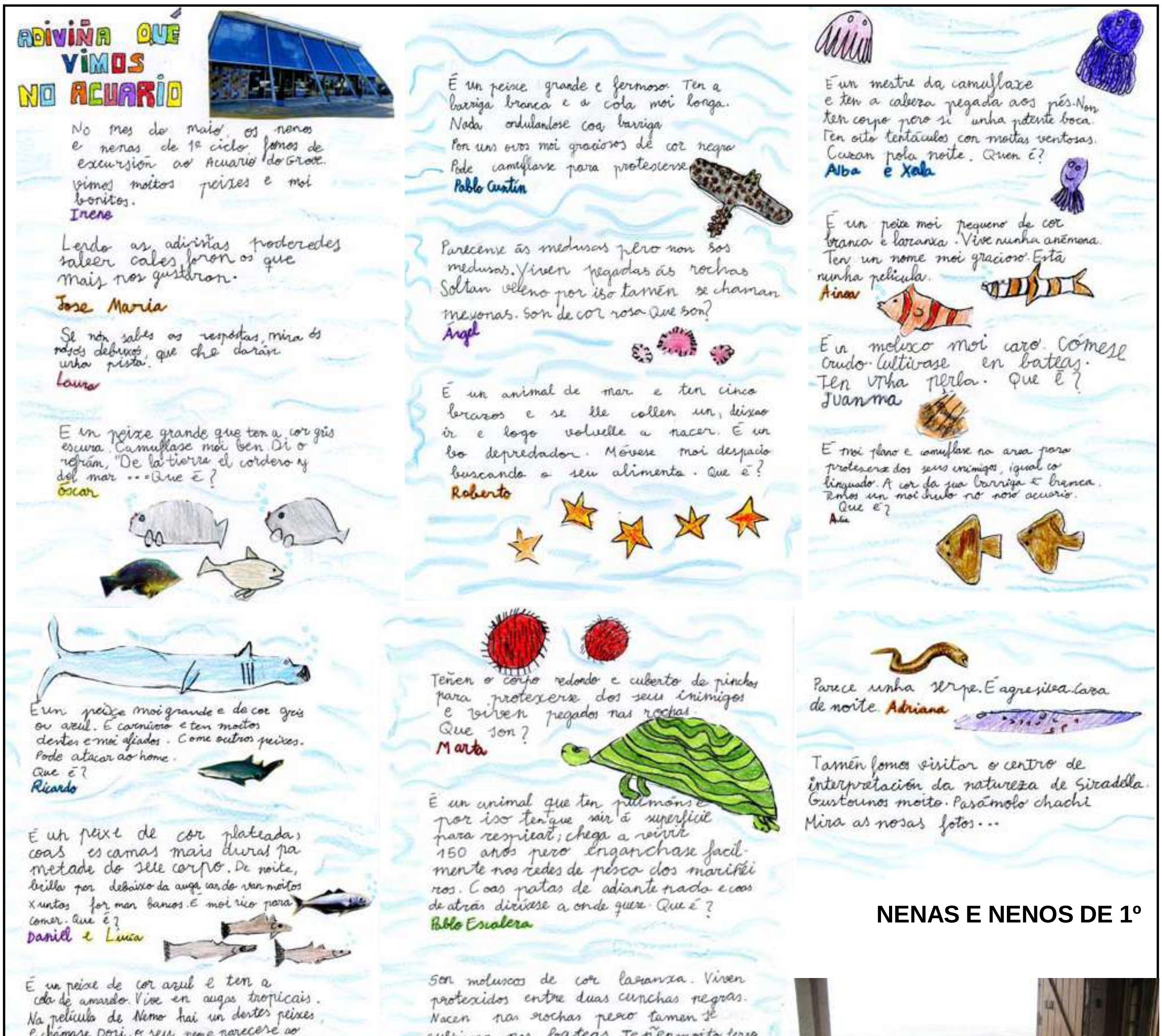

NENAS E NENOS DE 1º

As nenas e nenos de Educación Infantil visitaron o acuario o día 26 de abril.

JULIO - 5 anos

ALBA - 5 anos

DELIA - 5 anos

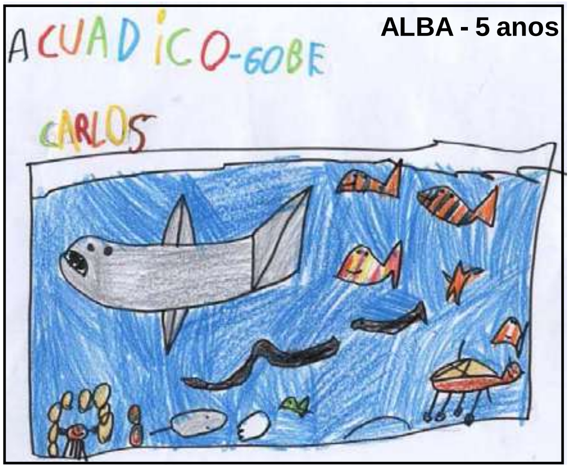

ALBA - 5 anos

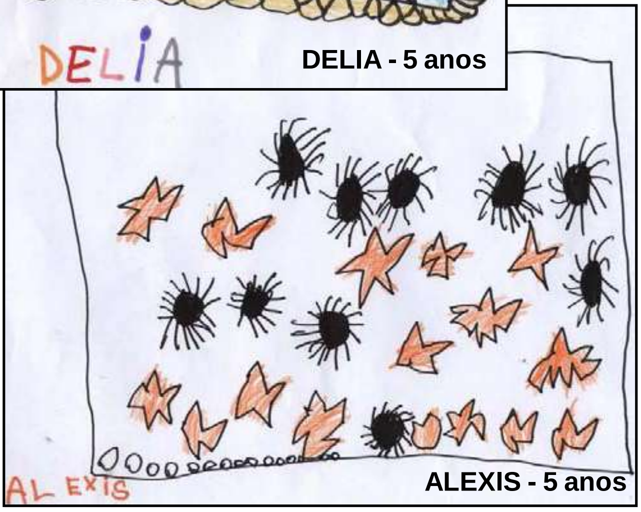

ALEXIS - 5 anos

MARTINA - 5 anos

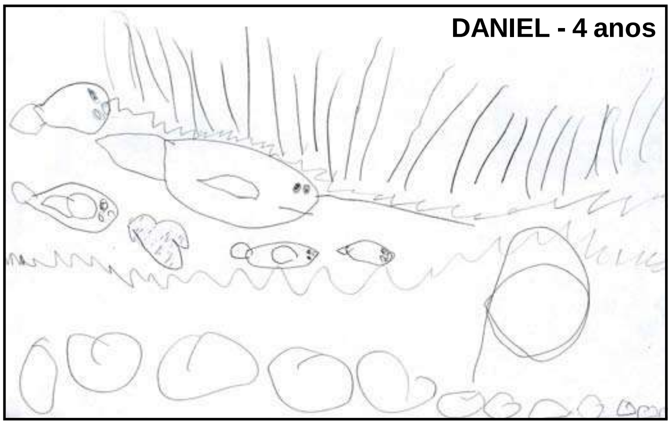
DANIEL - 4 anos

CERTAME LITERARIO

Como xa é habitual dende hai moitos cursos, a Biblioteca convocou o Certame Literario nas modalidades de cómic, conto, debuxo e poesía. Estes son os traballos gañadores:

MODALIDADE CÓMIC

Educación Infantil - 4 anos: «O caracol». Diego Souto Couto
Educación Infantil - 5 anos: « O barco afúndese». Carlos Queiruga Mariño
1º Ciclo de Educación Primaria: «O galo feliz». Andrea Rivas Pérez
Accésit: «O país dos corazóns». Nerea Enríquez Fernández.
Accésit: «O cuarto maldito». María Álvarez Vizcaya.
2º Ciclo de Educación Primaria: Deserto
3º Ciclo de Educación Primaria: «Os dinosaurios e o cíclope». Rubén Franco Ferrol.
Accésit: «A serea Nerea». Sara Pena Rey.

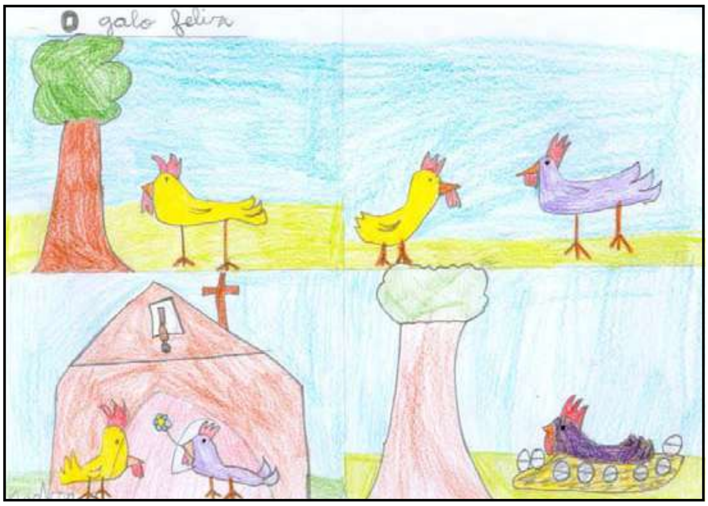

OS DINOSAURIOS E O CICLOPE
DE SUPETO... APARECE UN PERSOAXE DESCOÑECIDO
PAN
PAN
PAN
TROOM
TRROOOOOM
A CIDADE ESTA SENDO ATACADA POR DINOSAURIOS E O PANICO APODERASE DE TODOSLOS HABITANTES

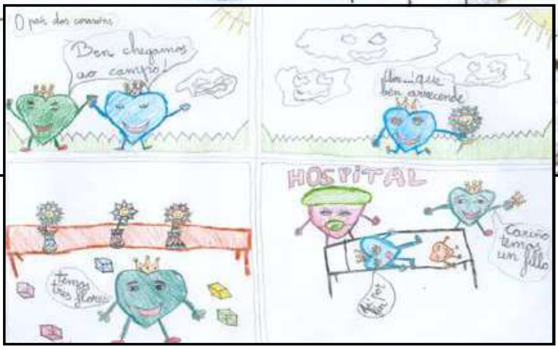
O país dos corazóns
Ben chegamos ao campo!
Um...¡que ben arrecende
HOSPITAL
Temos tres flores
Cariño temos un fillo

MODALIDADE CONTO

Educación Infantil - 3 anos: «Caín». Cristina González Ruíz.
Educación Infantil - 4 anos: «O príncipe e os ratos». José Sanlés Cadaval.
Accésit: «A princesa chorona». Lorena Gago Mariño.
Educación Infantil - 5 anos: «A nena foi coller flores». Delia Muñiz Piñeiro.
1º Ciclo de Educación Primaria: «O esquío e as landras». Andrea Rivas Pérez.
Accésit: «Os tres coellos». Nerea Enríquez Fernández.
2º Ciclo de Educación Primaria: «¿Por que lle facemos caso?». María Silva Vilas.
3º Ciclo de Educación Primaria: «A historia dun dente de allo». Iria González Argibay.
Accésit: «Cadros de galegos no Oriente». Alexandre Olveira Sampedro.

CAÍN

Eu estaba no cole e iba para a casa dándolle a man a papá. Caín e fixen unha pupa nunha perna. Cando cheguei a casa fun para a miña habitación. Mamá botoume auga osixenada na perna e púxome unha tirita para que me curase a pupa.

O PRÍNCIPE E OS RATOS

Había unha vez un príncipe que perseguía ratos. Tropezou cunha pedra e ó caer atrapou un rato. Meteu o rato nunha máquina de marear ratos. O rato caeu da máquina e escapou por un burato que había no chan. O príncipe meteu a cabeza na máquina, quedou atrapado e mareouse.

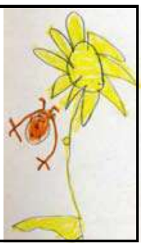

A PRINCESA CHORONA

Había unha vez unha princesa que sabía bailar. A súa irmá tamén sabía bailar e foron á festa. Bailaron toda a noite e despois foron durmir moi cansadas de tanto bailar.

A NENA FOI COLLER FLORES

A nena foi coller flores.
Dallas a súa nai e a nai ponnas
nun vaso de auga.
E despois plantáronas.

O ESQUÍO E AS LANDRAS

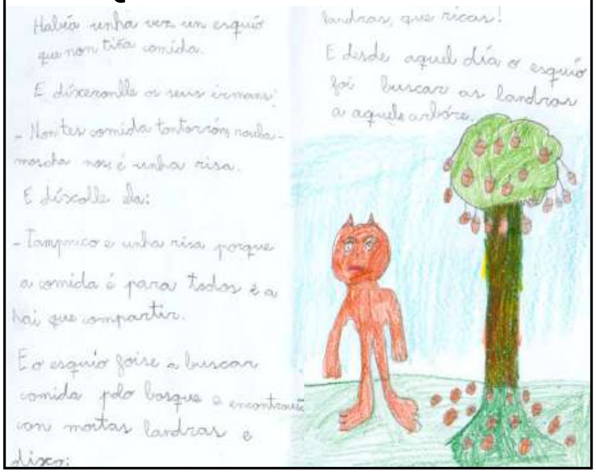

OS TRES COELLOS

Había unha vez tres coellos que eran moi amigos. Un día foron comer aos campos, colleron moitas flores, colleron rosas, margaridas, mapoulas e claveis. Despois foron á praia e fixeron castelos de area. Tamén se deron un chapuzón na auga, nadaron e bucearon. Ao final foron a un bosque encantado. Á coella, tan asustada, caeulle unha pedra no pé, gritando: Socorro, que alguén me axude!
Os seus amigos asustados fóronlle salvar e quitáronlle a pedra de enriba do pé e... colorín colorado este conto foi rematado.

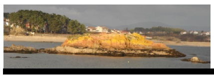

POR QUÉ LLE FACEMOS CASO?

Érase unha vez, no Reino das Formigas, reinaba unha boa e fermosa raíña chamada Sophie. Se algunha formiga enfermaba e só quería descansar, Sophie curábaa ou dáballe vacacións. O formigueiro sempre estaba animado e todas as formigas estaban contentas. Sempre tiñan tempo para traballar, xogar, descansar e facer o que máis lles gustara.
Ata que un día arrebatáronlle o posto coma raíña, e todos quedaron moi tristes porque non sabían o que ían facer agora que non estaba Sofhie. Quen sería a suplente?
Esa noite, todas as formigas estiveron preocupadas, xa non eran felices. Pola mañá, todas as formigas tiñan moito sono porque non durmiran pola noite. Quedaron durmindo ata moi tarde. Pero de repente oíron a alguén berrando**.**
- Arriba, lacazanas! - Era a substituta Bárbara, a máis mala e estricta.
Ao oír os berros, tódalas formigas espertaron dando un salto. Todas estaban moi asustadas. Bárbara non lles deixaba descansar nin xogar, e cando estaban enfermas mandábaas a traballar igual que sempre.
Estiveron cinco meses facendo traballos forzados sen descanso, sen comer nin unha migalla de pan. Polo que daban as grazas era porque podían beber unhas minúsculas gotas de auga tres veces ó día. Polo menos era algo…
As formigas estaban moi delgadas e moitas tiñan enfermedades moi graves, difíciles de curar. Todas botaban moito de menos a Sophie.
Un día, a unha formiga chamada Phil, que era moi valente e intelixente, ocurriúselle un plan para que Sophie volvera. Pola noite, Phil contoulles o plan a todas as formigas. Pareceulles un moi bo plan e todas querían colaborar. Pensaron en porque botaran a Sophie.
O plan consistía en facer que Bárbara perdera o control do formigueiro, para que Sophie volvera. Durante unha semana estiveron enlixando, comendo…Aquela semana fora moi divertida e o plan dera resultado.
Bárbara foise e volveu Sophie. Ese mesmo día houbo festa rachada no formigueiro. Todas as formigas estaban moi contentas. As formigas déronlle as grazas a Phil, porque grazas a el Sophie volvera.
Desde entón o formigueiro no que reinaba Sophie, foi o formigueiro máis alegre, bonito e festeiro de todos.

A HISTORIA DUN DENTE DE ALLO

A un vampiro vello, que vivía nun castelo húmido e ruinoso, pasoulle que un día lle caeu un dente. Un dos dous cos que se valía para poder comer. Non puido ir ó dentista para que llo puxera, xa que éstes consultan polo día, e ós vampiros séntanlles moi mal tomar o sol.
Aquela noite, como non podía saír a facer o seu traballo, deitouse no seu cadaleito, e baixo a súa almofada deixou o dente caído, cunha carta para o Ratiño Pérez:

> ***Querido Rato Pérez:***
> ***Caeume un dente e non atopo reposto. Por iso pídoche que, en lugar de me deixar moedas ou caramelos, me deixes un dente novo para poder comer.***
> ***Teu agradecido:***
> ***O Vampiro Chupasangues.***

O Rato Pérez, que era moi listo e odiaba aos vampiros malos, ocorréuselle cambiar o dente do vampiro por un dente de allo, e deixoullo debaixo da almofada.
Amanecía. O vampiro foi pechar as contras para que non entrase a luz. Levantou a almofada buscando o dente novo. Botoulle un pouco de super-glú e encaixouno rapidamente na boca.
Cando o vampiro notou o forte sabor na boca, comezou a tolear. Daba golpes contra as paredes de tan alporizado que estaba.
Unha pequena xanela quedou sen pechar, entrou un raio de sol e deulle ó vampiro na cara. Rapidamente caeu ó chan convertido nun montón de lixo negro. Por iso en Transilvania, que é onde viven os vampiros, os nenos cando lles cae un dente deíxano baixo a almofada xunta cun dente de allo, para que o Rato Pérez sempre teña algún a man para acabar cos vampiros chupasangues.

MODALIDADE DEBUXO

Educación Infantil - 3 anos: «Brancaneves». Carlota Martínez García.
Accésit: «¿A que sabe a Lúa?» Andrés Seráns de Andrade.
Educación Infantil - 4 anos: «A praia». Andrea Sanlés Estévez.
Accésit: «Barcos». Inés López Asorey
Educación Infantil - 5 anos: «O camarón». Mateo Maño Capurro *(Na contraportada desta revista)*
1º Ciclo de Educación Primaria: «O mar». Andrea Rivas Pérez
Accésit: «A biblioteca». Ricardo Santos Vizcaya *(Na portada desta revista)*
2º Ciclo de Educación Primaria: Deserto
3º Ciclo de Educación Primaria: : «As sereas de Sálvora». Ariadna Asorey Abelleira.

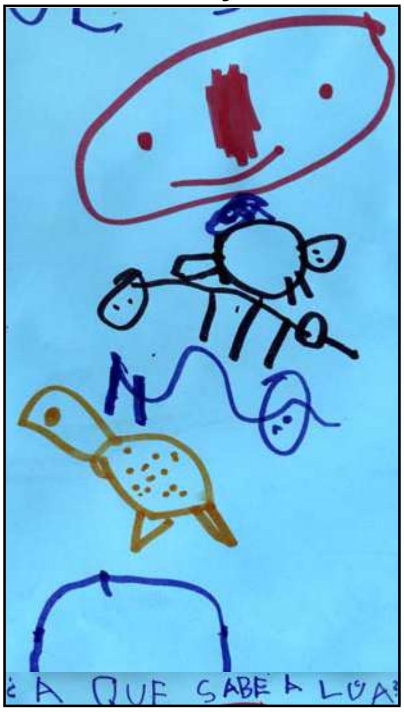

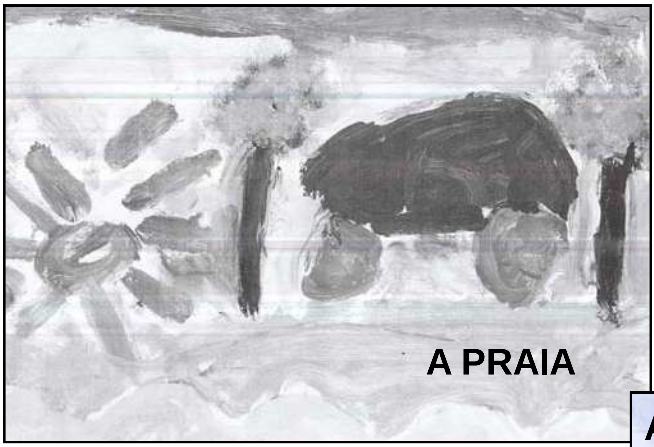
A PRAIA

BARCOS

AS SEREAS DE SÁLVORA

O MAR

MODALIDADE POESÍA

1º Ciclo de Educación Primaria: «A maragota». Irene Fariña Martínez.
2º Ciclo de Educación Primaria: «O mar». Elisa Vidal Fernández.
3º Ciclo de Educación Primaria: «Amizade». Alexandre Olveira Sampedro.
Accésit: «Os animais» Sara Pena Rey.

A MARAGOTA

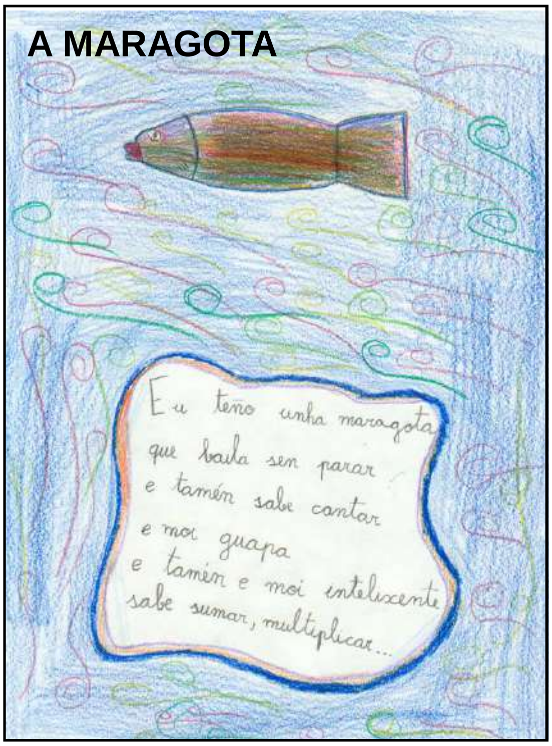

O MAR

O mar é belo como a doncela dun castelo.
Ten vida na súa fauna mariña.
Esa é a nosa riqueza,
unha beleza chea de vida, chea de paz.
Por iso ante el, respecto hai que mostrar.
Das beiras das praias ondas veñen e van,
chegan aquí e axiña se van.
Teñen moi bo estilo para nadar,
pero baten nas rochas e enseguida se desfán.
Aquí vos chega a despedida,agora vola vou dar:
- Non acabedes conmigo
ou non serei o voso amigo.

OS ANIMAIS

Muu, muu, muu - di a vaca
cri, cri, cri - di o grilo
con tanto barullo
non podo enlaza-lo fío.
Xa vai calmando o barullo,
xa podo enlaza-lo fío.
Pero aínda se oe un murmurio
do que non me fío.
Pían os paxaros,
pían, pío, pío.
Rematei a tarefa
de enlaza-lo fío.
Algo tiña que facer
pero non me acordo máis,
de tanto barullo
que fan os animais.

AMIZADE

Na casa da miña tía
había un pequeno can,
non era moi lúcido,
era un pouco paspallán.
Había un pequeno can!
Había un pequeno can!
De tanto que para a Lúa mirou
enseguida se namorou
e entre pena e felicidade
axiña fixo outra amizade.
Cando morreu miña tía
o can laiou,
e da pena que lle dou
cara á Lúa quieto fitou.

95

Tamén participamos no XIV CONCURSO LITERARIO *convocado polas Concellerías de Educación e Cultura-festexos do Concello de Riveira, no programa maio cultural 2007 en homenaxe a María Mariño e acadamos moitos premios.*

CONCELLO DE RIVEIRA

GUSTA

Imaxinación dos alumnos de Palmeira

O acto de entrega dos premios do certame convocado polo concello ribeirense con motivo do Día das Letras Galegas evidenciou o enxeño e a capacidade creativa dos alumnos do colexio público de Palmeira. Once dos seus alumnos leváronse galardón nos concursos de poesía, prosa e cómic.

La Voz de Barbanza

El ingenio de los más pequeños

Entrega de premios literarios en Ribeira ■ El auditorio de Santa Uxía acogió ayer el reparto de los premios del certamen de las Letras Galegas, convocado por las concejalías de Cultura y Educación, que dirigen **Luciano Fernández** y **Juana Ermitas Crugeiras**, respectivamente. Ambos, que formaron parte del jurado, junto a **Alicia Padín, Unai González, José Antonio Otero** y **Montse Iglesias**, entregaron los diplomas y lotes de libros. El colegio de Palmeira fue el gran triunfador con once galardones. Los relatos de **Nerea Enríquez, María Silva, Rodrigo Asorey, Mónica Dios, Natalia Vázquez** e **Iria González**; las poesías de **Elisa Vidal, Sandra Rodríguez, José Manuel Graña, Carolina Sieira, Ana Fernández, Susana Muñiz, Laura González, Clara Vázquez** y **Daniel Sieira**; y los cómics de **María Crugeiras, Rubén Franco, Juan Domínguez** y **Melisa Rey** fueron los distinguidos en el concurso.

UN PLANETARIO NO COLEXIO

O venres 4 de maio tivemos no colexio unha «Xornada de Astronomía», por cortesía da Obra Sociocultural de Caixanova . Os nenos e nenas de 1º, 2º, 3º e 4º fixeron unha viaxe polos planetas e aprenderon moito sobre eles, descubriron constelacións e outros astros e gardaron unha estrela no bolsillo para pedir un desexo pola noite. Quedaron encantados.

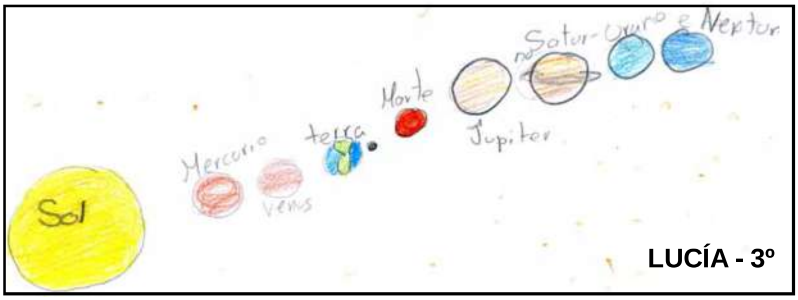

LUCÍA - 3º

Hoxe venres, 4 de maio de 2007 veu un chico que se chama David a ensinarnos os planetas e un planetario. No planetario puidemos ver algunhas constelacións como a Osa Maior, a Osa Menor, Leo, Hércules...

Despois de ver as constelacións nunha pantalla vimos planetas e tamén o Sol.. Algúns planetas díxonos como son, se pode haber vida neles. Tamén nos ensinou o cinturón de asteroides. Nos planetas tamén nos ensinou a orde de como van por fila, é dicir, desde o Sol ata o último planeta. Ao final algúns nenos fixéronlle preguntas. Estivo divertidísimo!

SARA - 3º

ACADAMOS O PREMIO VOZ NATURA

O Comité Científico de Voz Natura acordou, en reunión celebrada o 14 de maio, conceder o Premio provincia de A Coruña, curso 2006/2007 a este Centro polo traballo realizado baixo o título «A mar de vida».

El Palmeira ratifica su compromiso con el mundo marino

El colegio vuelve a conseguir una distinción del programa de la Fundación Santiago Rey Fernández-Latorre con un proyecto relacionado con el mar

Nieves D. Amil
RIBEIRA

■ Los niños del colegio de Palmeira han dado este año un paso de gigante para conocer los secretos del mar. Desde que comenzó el curso, los doscientos alumnos de este centro escolar de Ribeira se han convertido en auténticos grumetes, trabajando día a día en el proyecto *A mar da vida*, que le ha valido el premio Voz Natura de la provincia. La recompensa, por meses de originalidad y esfuerzo, es un viaje a la Illa de de Arousa y O Grove el próximo 14 de junio.

de Voz Natura, su proyecto medioambiental.

Cada curso participó según sus posibilidades, afirman las profesoras. Los alumnos de infantil dibujaban los peces atendiendo a las explicaciones. «Les pintaba los peces en la pizarra o les contaba cómo eran, y los niños los dibujaban como se los imaginaban», comenta la coordinadora del departamento de Medio Ambiente del colegio de Palmeira, María Victoria Suárez.

Libros artesanales

Los mayores, sin embargo, se empleaban más a fondo e investigaban las características de las especies. Como resultado, los pasillos se llenaron de libros hechos por los niños

CARMELA QUEIJEIRO

Voz Natura premia al Colegio de Palmeira

■ El Colegio de Palmeira está de enhorabuena. Gracias a su proyecto *Mar da Vida*, se ha llevado el premio Voz Natura de la provincia. Más allá del galardón, lo importante es que la iniciativa avalada la Fundación Santiago Rey Fernández-Latorre permitió a los chavales conocer los secretos del mar. No en vano, durante meses llevaron a cabo actividades para familiarizarse con las redes de pesca, las canciones y refranes relacionados con el mundo marino. Los críos también descubrieron la importancia de reducir la contaminación que actualmente amenaza los mares. | L8

Los niños disfrutarán de un viaje a la Illa de Arousa y a O Grove

Equipo de Medio Ambiente

UNAS ZAPATILLAS DE MARCA...

La pobreza es una forma muy humilde de sobrervivir en la Tierra. Llamamos pobres a aquellos que no tienen trabajo, ni dinero y que viven en circunstancias muy humildes.
SABIAS QUE… en Indonesia, en el continente asiático, explotan a los pobres para hacer unas zapatillas de marca, que a continuación se venden en el mercado a 60 euros, y los que las fabrican, cobran un euro al día?
Pues con un euro al día cualquier familia asiática puede sobrevivir.
Los países con más pobreza están en Suramérica, en Asia y en Africa.
La gente que puede, emigra, para países con más riqueza, como son los de la Unión Europea o Norteamérica. Pero ¿Cómo puede emigrar un pobre de Asia, África o Suramérica, si no se puede permitir el lujo ni de comprar una patera?
Yo creo que la mejor solución sería que los países más ricos mandaran ayuda a los más pobres.

ARIADNA - 6º

La pobreza me parece un tema muy triste. Yo creo que todas las personas deberíamos vivir bien, aunque algunos vivan mejor que otros. Todos tendríamos que tener una vivienda digna, ropa y alimentos.
Tampoco hay que discriminar a otras personas por ser pobres, no mirarles con mala cara. Hay que pensar que alguno de nuestros antepasados pudo ser pobre, por la guerra, por no tener trabajo o por no tener recursos.
Si ves algún pobre por la calle, no lo mires con mala cara, si no ayúdalo a salir para delante, dale tu apoyo.

IRIA - 6º A

En los países de África, América… hay muchos lugares pobres. Muchas familias viven en cabañas hechas con mantas. Los pobres siempre tienen muchos hijos, seis, siete…
A mi no me gusta ver en la tele a esas personas porque viven en unas condiciones terribles, sin luz, sin agua. La comida la cogen de la basura y algunos la venden para comprar comida decente y otros la comen así. La gente no les da trabajo ni a los pobres ni a los gitanos, porque piensa mal de ellos, por eso hay tanta gente pobre.

MARINA - 6º A

Equipo de Medio Ambiente

PREVENCIÓN DE INCENDIOS

Dentro do Proxecto Voz Natura, e para concienciar tamén aos máis pequenos da importancia de coidar a natureza, tivemos unha actividade de contacontos na que os máis pequenos aprenderon a importancia dos bosques para a vida e os prexuizos que causan os incendios forestais. Aprenderon moito e pasárono de marabilla.

Voz NATURA

CONCERTO DIDACTICO

O día 9 de maio tivemos no colexio un concerto didáctico ofrecido por profesorado do Conservatorio Municipal de Música de Riveira.

O GLOBO AZUL

GEMA - 5 anos

MARTINA - 5 anos

"O Globo Azul, protagonista desta historia, desexa viaxar, coñecer e percorrer o mundo. Aínda é pequeno, pero sabe que se se deixa encher das músicas doutros lugares, as súas secretas mensaxes faranlle crecer. Porque crecemos cando coñecemos o modo de ver, de sentir o mundo, que teñen xentes, nenos e maiores de países que descoñecemos".

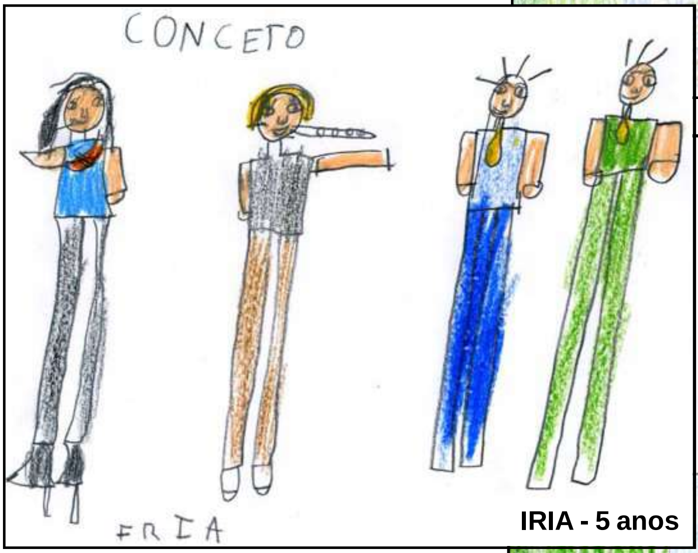

IRIA - 5 anos

DELIA - 5 anos

RESTAURANT «A MAR DE VIDA»

MENU

A MAR DE VIDA
RESTAURANT

Arroz con mexillóns	(mussels)
Abadeixo ao forno	(haddoK)
Ameixas á mariñeira	(clams)
Bacallao guisado	(cod)
Bonito con tomate	(tuna)
Calamares recheos de xamón	(squid)
Caldeirada de polbo	(octopus)
Congrio guisado	(conger eel)
Caldeirada de Raia	(Ray)
Chopo con arroz	(cuttlefish)
Chopo guisado	(cuttlefish)
Empanada de millo de sardiñas	(sardines)
Empanada de polbo	(Octopus)
Xurelos en escabeche	(Horse macKerel)
Xurelo ao forno	(Horse macKerel)
Lenguado con xamón ao forno	(Sole)
Lirios rebozados	(Blue whiting)
Lubina ao sal	(Seabass)
Merluza en salsa verde	(HaKe)
Mexillóns ao vapor	(Mussels)
Mexillóns en vinagreta	(Mussels)
Ollomol	(Sea bream)
Polbo á feira	(Octopus)
Rape con arroz	(MonKfish)
Salpicón de marisco	(shellfish)
Sardiñas guisadas	(sardines)
Vieiras ao forno	(Scallops)

AMEIXAS Á MARIÑEIRA (CLAMS)

Ingredients:
Onion
Parsley
Garlic
Olive oil
Clams
Paprika
Breadcrumbs
White wine

Instructions
Pour olive oil in a pan.
Add the onion, garlic and parsley finely chopped.
Fry softly.
Add the clams to the onion with a glass of wine.
Cook the clams until they open.
Sprinkle breadcrumbs and cook for five minutes.

CALDEIRADA DE POLBO (Octopus)

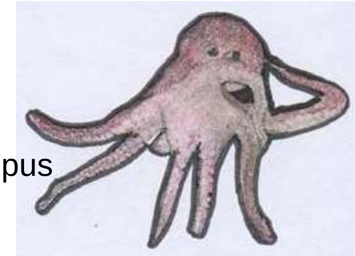

Ingredients:
1 ½ kg of octopus
6 potatoes
Salt
1 glass of oil
4 cloves of garlic
2 spoonful of paprika

Recipe:
Wash and clean the octopus.
Put the water, boil the octopus.
After 35 minutes add the potatoes, (peeled and chopped).
When it's tender cut the octopus in slices.
Prepare a sauce with olive oil, paprika and garlic.
Pour the sauce («allada») over the octopus and potatoes.

EMPANADA DE MILLO DE SARDIÑAS (Sardines)

Ingredients:
Dough: cornflour
water
salt
yeast

Mixture:
sardines
onions
red pepper
bay
oil

Preparation:
Cut the onions, the red pepper and the bay into small pieces.
Fry these ingredients in hot oil, when it is ready, add sardines to the mixture and cook for 10 minutes.
Set aside the sardines and vegetables.
How to prepare the dough:
Mix the cornflour and the yeast with hot water in a bowl, sprinkle a pinch of salt.
Take a piece of dough and spread it on an oven dish.
Cover it with the mixture of sardines and vegetables.
Sprinkle a pinch of salt.
Take another piece of dough and over the pie.
Bake the pie for one hour.

ALUMNADO DE 6º

LETRAS GALEGAS 2007: MARÍA MARIÑO

PABLO - 1º

ROBERTO - 1º

ALBA - 1º

MARTA - 1º

RICARDO - 1º

XEILA - 1º

LUCIA - 1º

María Mariño Carou naceu en Noia o 8 de xuño de 1907. Deixou moi nova a escola para exercer como costureira no Pazo de Goiáns, en Escarabote (Boiro) onde entra en contacto coa literatura escrita, na biblioteca do pazo.

Vive parte da guerra civil española en Algorta (Biscaia), e escribirá, produto das lembranzas desta traxedia, o relato «Los años pobres. Memoria de guerra y posguerra». Finalizada a guerra civil casa con Roberto Posse Carballido, mestre destinado no País Basco. Regresan a Galiza e tras un tempo en Arzúa, instaláronse no Courel.

En 1963 publícase «Palabra no Tempo», e en 1990 «Verba que comenza», cos seus últimos poemas.

María Mariño morre o 19 de maio de 1967, converténdose nunha figura literaria de enorme orixinalidade na historia das nosas letras.

INÉS - 4 anos

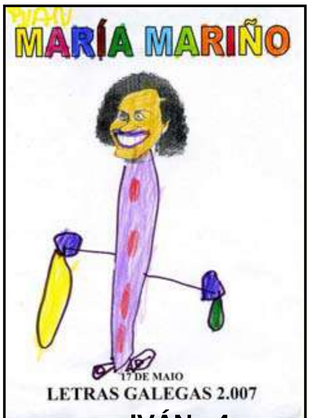

IVÁN - 4 anos

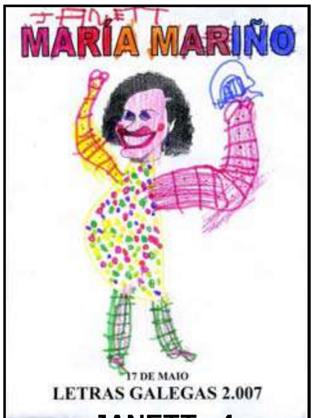

JANETT - 4 anos

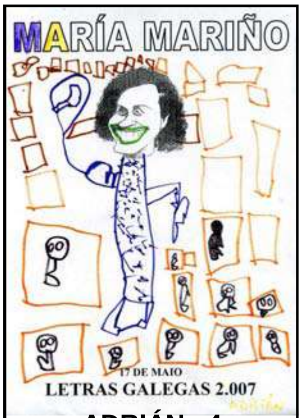

ADRIÁN - 4 anos

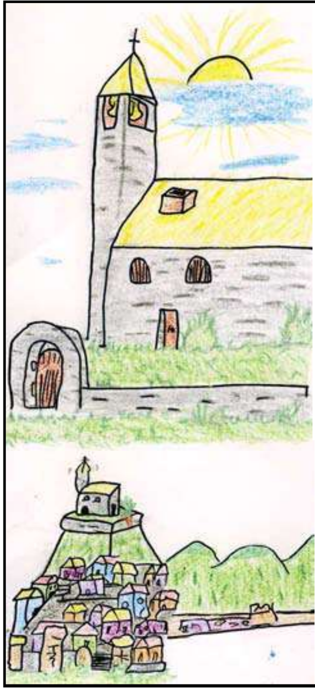

NOIA
Campanas que tocades
todas do mesmo xeito,
unhas chegades á alma
e outras ó pensamento.
Pobos onde eu vivín!
Algúns eran máis feitos
e queríanme enganar,
mais eu nunca sentín
neles o meu fogar.
O meu fogar téñoo en ti:
no teu vivir e nas tres pontes
e das campanas os toques,
toques que eran pra min.
Fóra de ti cando as oio,
e sendo o mismo tocar,
recólloas no pensamento
xa non pasan máis alá.

RUBÉN, DANI e ANDREA - 6º A

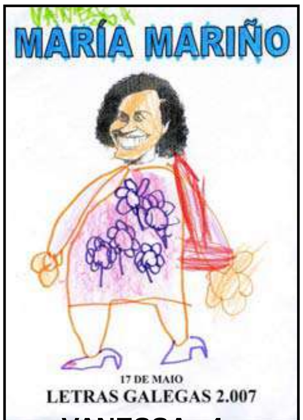

VANESSA - 4 anos

CONCURSO DE DEBUXO E LEMA

Como ven sendo habitual dende hai xa moitos cursos, o Equipo de Normalización Lingüística convocou o Concurso de Debuxo e Lema para animar a falar en galego. Co traballo gañador imprimiuse un adhesivo que se repartiu con motivo do Día das Letras Galegas.

SARA - 1º

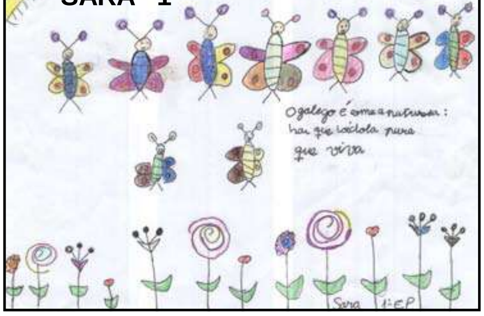

XEILA - 1º

VISITA A LIRA

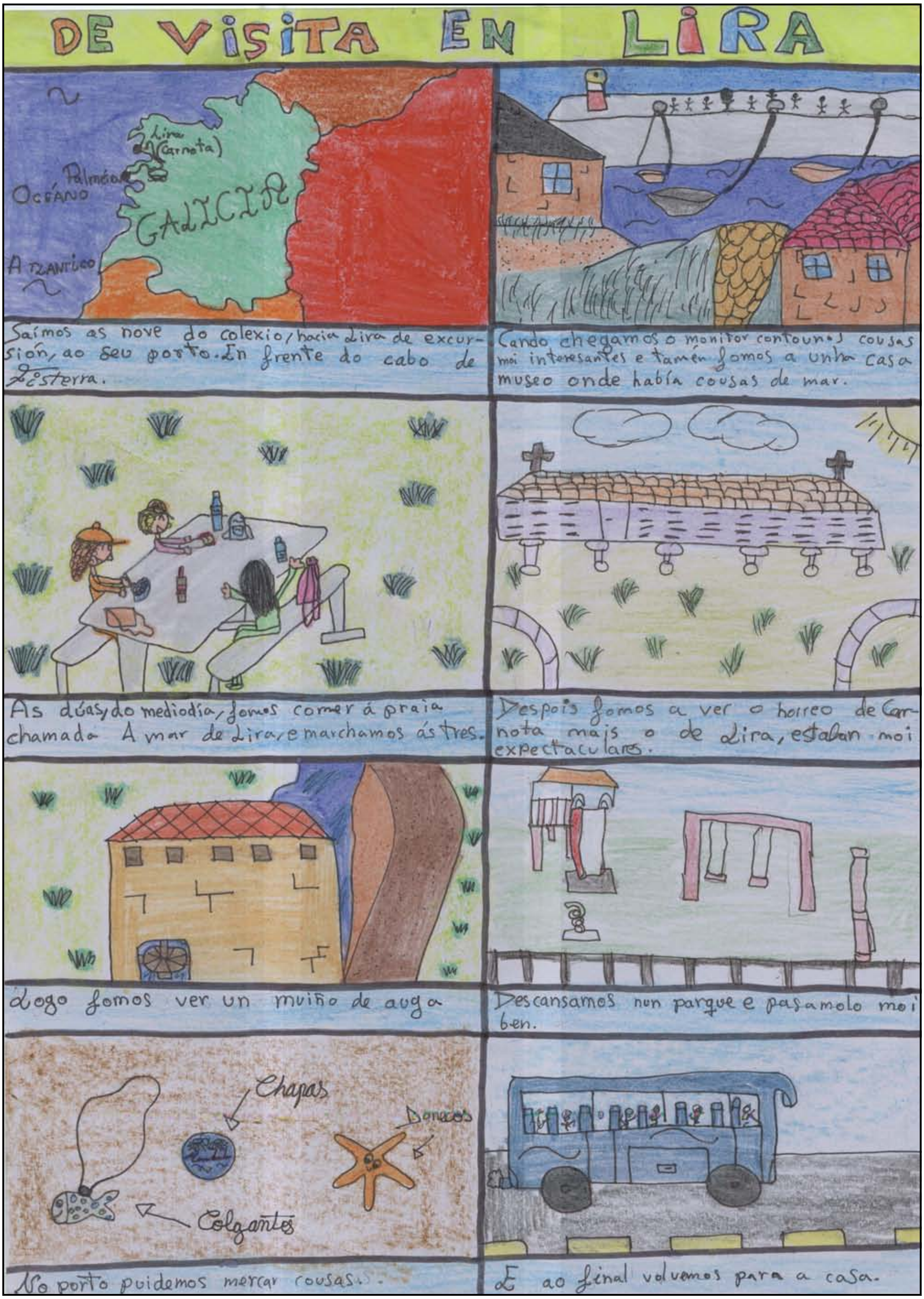

DANI e MELISA - 6º B

HISTORIAS DA EMIGRACIÓN

O alumnado e 6º fixo un traballo de investigación para coñecer as historias de tanta xente da nosa zona que tivo que marchar a outras terras en busca dunha vida mellor e para sensibilizarnos co problema da emigración tan en boga nestes días e que tanto nos afectou en tempos non tan lonxanos.

O MEU TATARAVÓ ANDRÉS

O meu tataravó Andrés marchou para Nova York (EEUU). Alí traballou na construcción e nas fábricas. Deixou en Palmeira á sua muller e a dous fillos pequenos. Un día, ó sair de traballar, diante dunha barbería, atopouse cunha manifestación de obreiros e no medio dos disturbios unha bala deulle a Andrés.
Logo mandaron o seu baul coas súas pertenzas á Coruña, quedando el soterrado en Nova York. A súa muller cando foi á Coruña a recolle-lo baul encontrouse co baúl aberto e sen nada dentro. A Andrés roubáranlle: A súa viuva quedara sen ningún recordo del.

ARIADNA - 6º A

JOSÉ, O MEU TÍO AVÓ

O meu tío avó, o irmán da miña avoa, chámase José Domínguez Oujo e emigrou ós Estados Unidos no ano 1952. José emigrou porque aquí os traballos pagábanse moi mal. José só tiña 25 anos e entrou alí ilegal. Como non tiña papeis, non podía traballar no que el quería e tiña que estar moi escondido. Ó ver o que alí pasaba, tivo que marchar a Montevideo, onde encontrou traballo máis doadamente. Primeiro tivo moitos oficios, ata que conseguiu entrar nunha fábrica frigorífica, onde estivo traballando ata que se xubilou. Agora xa ten oitenta anos pero non voltará aquí a Galicia xa que alí están a súa muller María, os seus fillos Xosé e Jorge, e os seus netos Alicia, Marisé, Xosé Manuel e Jorge.

IRIA - 6º A

MIÑA NAI

Miña nai Mª José, foi a Bélxica no ano 1981, no mes de setembro do ano 1981. Tivo que ir en avión. Miña nai chegou pola mañá a Antwerpen. Cando chegou foi vivir á casa da miña madriña, que tiña unha pensión. Ó final encontrou un piso para vivir. Foi traballar a un restaurante español que o dono era de Santander e os seus compañeiros todos galegos. Estivo 14 anos en Antwerpen e veuse en novembro de 1995.

MAITE - 6º B

UN PARIENTE LONXANO

O meu tío Manuel foise a Arxentina. Cando marchou aínda tiña 23 anos. Era irmán do meu avó Gumersindo. Ala traballara no mar, formou unha familia e tivo dous fillos e chamáronlles: Manuel e Graciela. O meu tío nunca volveu a España e morreu na Arxentina no 2005.

JUAN - 6º A

VIAXE A AVIÓN

Dentro do proxecto Plan Valora - Medio Mariño «A mar de vida» o alumnado de 4º, 5º e 6º, foi visitar ao noso centro parceiro, o C.E.I.P. Virxe de Guadalupe do concello de Avión, para coñecer o seu traballo e a zona.

O martes día 29 de maio fomos de Ribeira ata Avión (Ourense). Avión é un pobo de interior. O que máis destaca de Avión é a Serra do Suído, onde están os chozos que servían pra darlles abrigo aos pastores en días de chuvia. A gandeiría tamén destaca moito: os cabalos, coellos, poldros...

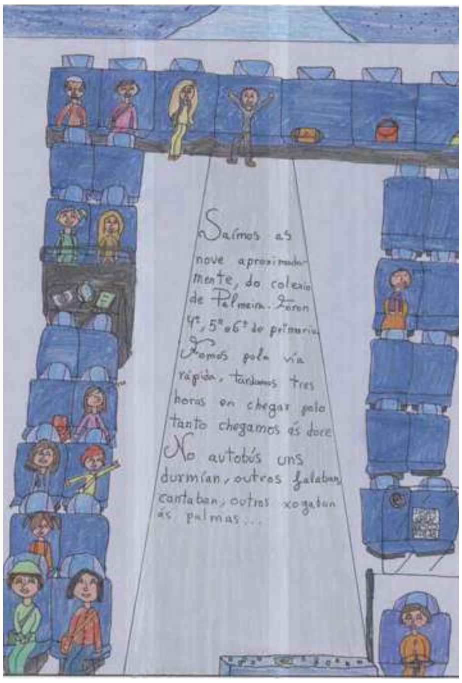

Pasámolo moi ben no autobús. Estabamos todos moi ilusionados por coñecer Avión. Queriamos chegar moi rápido para xogar cos rapaces e rapazas de Avión e convivir con todo eles.

Estes son os chozos que utilizaban os pastores para refuxiarse do mal tempo. Tamén había un paritorio para as vacas e uns chozos pequenos para as crías das vacas.

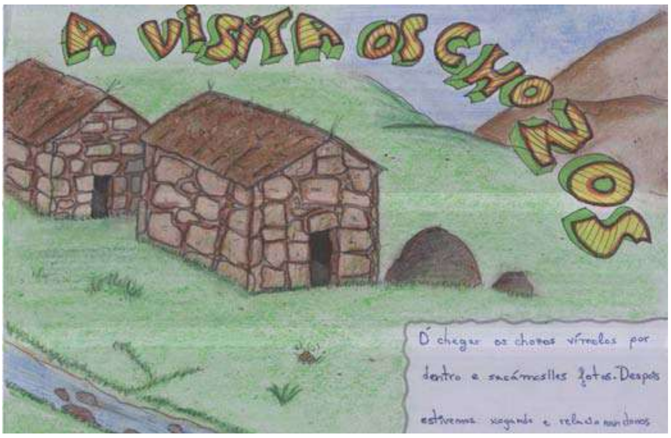

Ao acabar de comer achegámonos a unha explotación de porcos celtas. Un señor que se chamaba Pepe foi o que nos explicou as características físicas dos porcos celtas. Díxonos que teñen as orellas máis grandes que a súa cara. Ensinounos os porcos e nos dixo que andaban soltos por 100 hectáreas de árbores e por iso estaban tan delgados.

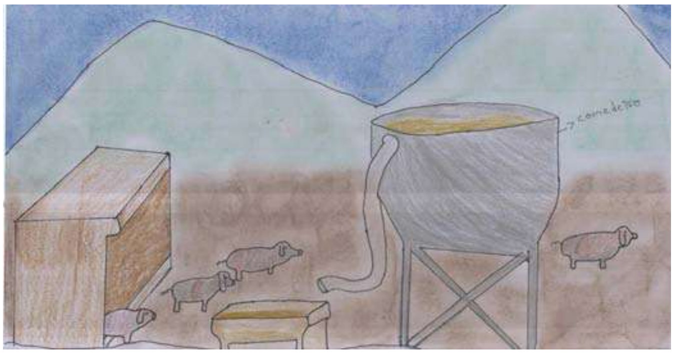

Na viaxe de volta iamos un pouco cansos e aínda así fomos casi de festa. Pasámolo moi ben na viaxe, e tamén hai que dicir que foi unha saída productiva. Pasámolo moi ben cos nenos de Avión.

ALUMNADO DE 5º e 6º

A EDUCACIÓN FÍSICA NESTE CURSO

Todo o alumnado do colexio fixo un seguimento dun acontecemento deportivo que está tendo lugar no noso país: «A Copa de América» (America´s Cup). Esta actividade estivo relacionada co Proxecto «A Mar de vida». Por este motivo o alumnado de 2º e 3º ciclo elaborou un mural: «O Deporte no Mar», no que se informaba do evento. Tamén fixeron debuxos, xogos de recoñecer as partes dun barco, vocabulario en Inglés sobre as regatas... Todo isto fixo que o alumnado estivese moi motivado e ilusionado como noutras ocasións fixeron coa Volvo Ocean Race, as Olimpíadas....

O alumnado de 6º realizou unha Unidade Didáctica sobre o «Acrosport».

Tamén aprendemos «Primeiros Auxilios» (o que debe ter un botiquín, que facer nunha situación de urxencia, como limpar unha ferida ou como realizar unha sinxela vendaxe).

Pero, se nos tuvieramos que quedar con algo que realmente impactou este ano, sería co «Xogo do Diábolo» co que xogaban tanto no colexio como fose del. Por este motivo celebrouse nun dos recreos unha exhibición de Diábolo no que participaron a maioría dos nenos/as con gran entusiasmo.

E xa nos últimos días de clase, nos que todos/as estabamos bastante tensos, os alumnos/as aprendían a dar unha masaxe con pelotas que fixo as delicias de todos.

E para finalizar agradecer a axuda que nos ven prestando a AMPA, nos últimos cursos coa compra de material para a aula de EF.

E MÁIS CONTACONTOS

A editorial Kalandraka enviounos a Bea e Luís, dous contacontos que lles contaron un montón de contos aos nenos e nenas de 3 e 4 anos e aos de 1º e 2º. Pasárono fenomenal!

CROCODILO

O crocodilo verde, verde,
que se perde nun baúl azul, azul, azul;
estaba enriba dun castelo,
amarelo, amarelo, amarelo;
enriba dun tellado,
morado, morado, morado,
que estaba enriba dunha granxa,
laranxa, laranxa, laranxa,
que estaba enriba dun piolliño,
vermello, vermello, vermelliño.

Así o recorda ADRIANA - 1º

BEA E LUÍS

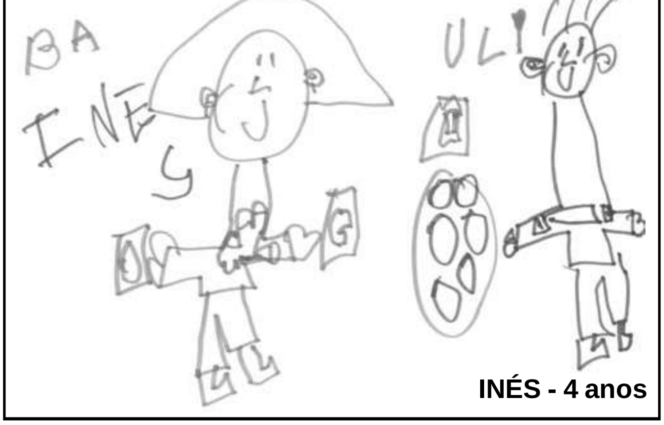

INÉS - 4 anos

PAPÁ, POR FAVOR, ACHÉGAME A LÚA

VANESSA - 4 anos

BRAIS - 4 anos

XAVI - 4 anos

ANDREA - 4 anos

RUBÉN - 4 anos

LORENA - 4 anos

ÓSCAR - 1º

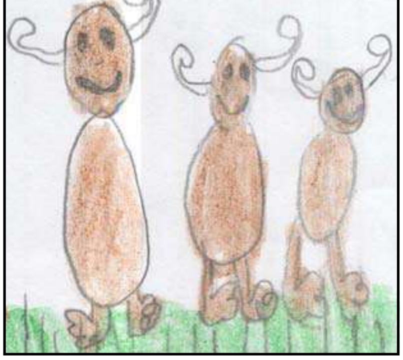

UNHA VIAXE INTERESANTE

Os nenos e nenas de 3º e 4º foron a Pontevedra onde visitaron o Museo. Viaxaron en tren dende Padrón. Na estación de Pontevedra, o xefe de estación explicoulles cousas moi interesantes. Despois foron comer ao lago Castiñeiras. Pasárono fenomenal!

FESTA VOZ NATURA

O sábado día 2 de xuño, na Festa de Voz Natura en Culleredo, expuxemos o noso traballo de todo o curso e recibemos o noso Diploma.

LAS IMÁGENES DEL DIA

Premio Provincia de A Coruña

CEIP DE PALMEIRA (RIBEIRA)
El conselleiro de Medio Rural, Alfredo Suárez Canal, entregó el premio a María Victoria Suárez, profesora, y a las alumnas Sara Pena e Iria González.

O premio consiste nunha viaxe para o alumnado de 4º, 5º e 6º de Primaria ao Grove e á Illa de Arousa. Embarcarán Hidria II e participarán en distintos obradoiros.

O XOGO DOS ENVASES

O alumnado de 5º participou nun obradoiro organizado polo Concello, sobre recollida selectiva de residuos, para informar e concienciar ao alumnado sobre a importancia de seleccionar e depositar no colector correspondente os envases domésticos, e concienciar tamén, a través deles, ás súas familias.

Toño contounos que cada un de nós produce algo máis de un quilo de lixo ao día. E tamén que os tres erres era a alternativa para minimizar o problema do lixo:

- Reduce, reutiliza e recicla.

ANDREA - 5º A

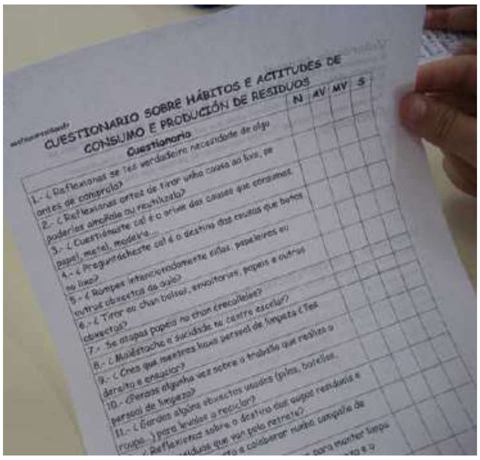

COLABORANDO AVANZAMOS

A Asociación de Nais e Pais do Alumnado colaborou activamente co colexio ao longo de todo o curso. Organizaron as actividades de tarde nas que puideron participar tódolos nenos e nenas do colexio. Este curso a oferta foi ampla: Baloncesto, Batuka, Música, Pintura, Teatro e Xadrez.

- Os equipos de baloncesto participaron en diversos campeonatos ao longo do curso,

- O grupo de Teatro participou na X Mostra de Teatro Infantil de Riveira que se celebrou no Auditorio Municipal, cunha obra titulada «Quero ser novo» dirixida por Segundo durán «Chiqui», obra que representarán no colexio na festa de final de curso.

Luns 28 Maio

ANPA C.E.I.P. PALMEIRA

Título da Obra: **"QUERO SER NOVO"**

Adaptación e Dirección: **Segundo Durán, "Chiki"**

Argumento:

"A adolescencia é unha etapa das nosas vidas onde, sen dúbida, plantéxanse moitas contrariedades e puntos de vista encontrados entre pais e fillos.

Esta proposta non é máis que un pequeno reflexo da realidade social vista dende a perspectiva do mundo infantil e xuvenil."

Duración da Montaxe: **Trinta e cinco minutos, aprox.**

Nome e Apelidos dos participantes:

Ariadna Asorey Abelleira	Verónica Mieites Alonso
Alicia Caamaño Jáudenes	Beni Novo Ruiz
Marina Díaz García	Cristina Pardavila Paz
Paula Díaz García	Sara Pena Rey
Cristina Fariña Martínez	Alfonso Pérez Espinazo
Belén Fernández González	Marcos Pérez Pena
Olga Gago Domínguez	Francisco Prado Moraña
Manuel García Rey	Ana Belén Rilo Guevara
Pablo Lojo Fernández	Clara Vázquez Suárez
José Andrés Lojo Fernández	Santi Vázquez Suárez
Sara Maneiro Vidal	Mariña Vidal Pego

O grupo de teatro e o de batuka actuarán na Festa de Fin de Curso do colexio.

Queremos agradecer ás nais da ANPA o seu traballo desinteresado e a súa colaboración co colexio ao longo de todo o curso. Moitas grazas.

«NO COLEXIO, UNHA VIDA»

Nunha fría mañá de setembro, miña nai levábame ben agarradiño polo patio do colexio. Nenos choróns recubertos nun mar de bágoas. Eu estaba quedo, non choraba, pero o medo seguíame a onde ía; os outros berraban, non sei por que; se porque tiñan medo, tristura... ou sinxelamente por facer o mesmo que os compañeiros.

Logo entramos e co mandilón, que me cubría o corpo enteiro, calmeime. Só tiña ganas de coñecer ós meus amigos/as.

Xa viñeron outras épocas. Os profesores/as eran moi simpáticos. Ó pouco tempo xa nos aprendían a ler e escribir. Agora estou aquí no meu último ano de colexio, sinto morriña polos anos que a paseniño se van, sinto tristura por irme pero tamén alegría por saber que outros nos van remplazar e que algún día tamén terán que irse.

Tocarónme os nenos e nenas máis simpáticos que coñecín na miña vida e tamén me aprenderon que un é grande non pola estatura senón pola cabeza e o corazón.

ALEXANDRE - 6º B

6º - A

6º - B

PROFESORADO 06-07

E antes de rematar, unha boa noticia: O vindeiro curso conmemoraremos os 25 anos deste colexio. Celebrarémolo todos-as xuntos-as. Boas vacacións.

O PROFESORADO

SERGIO - 5 anos

**** Esta revista foi maquetada por profesorado integrante do Equipo de Novas Tecnoloxías do Colexio.***
**** Pódese ver a toda cor na nosa páxina web:***

http://centros.edu.xunta.es/ceipdepalmeira/

ENTe
CEIP de Palmeira

**** (C) Colexio de Educación Infantil e Primaria de Palmeira***

XUNTA DE GALICIA
CONSELLERÍA DE EDUCACIÓN
E ORDENACIÓN UNIVERSITARIA

CEIP de Palmeira
Lomba S/N - Palmeira
Tfno.: 981838281 Fax: 981838142
correo-e: ceip.palmeira@edu.xunta.es
http://centros.edu.xunta.es/ceipdepalmeira